



Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

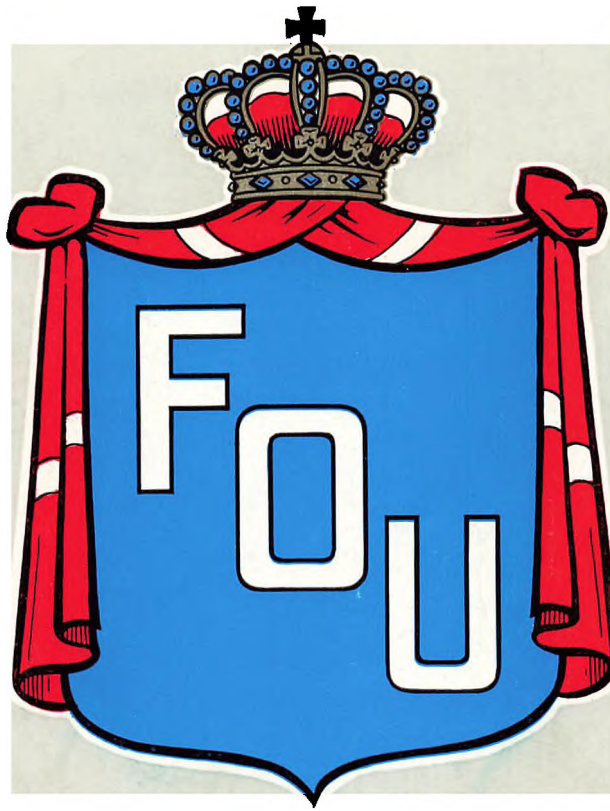
Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

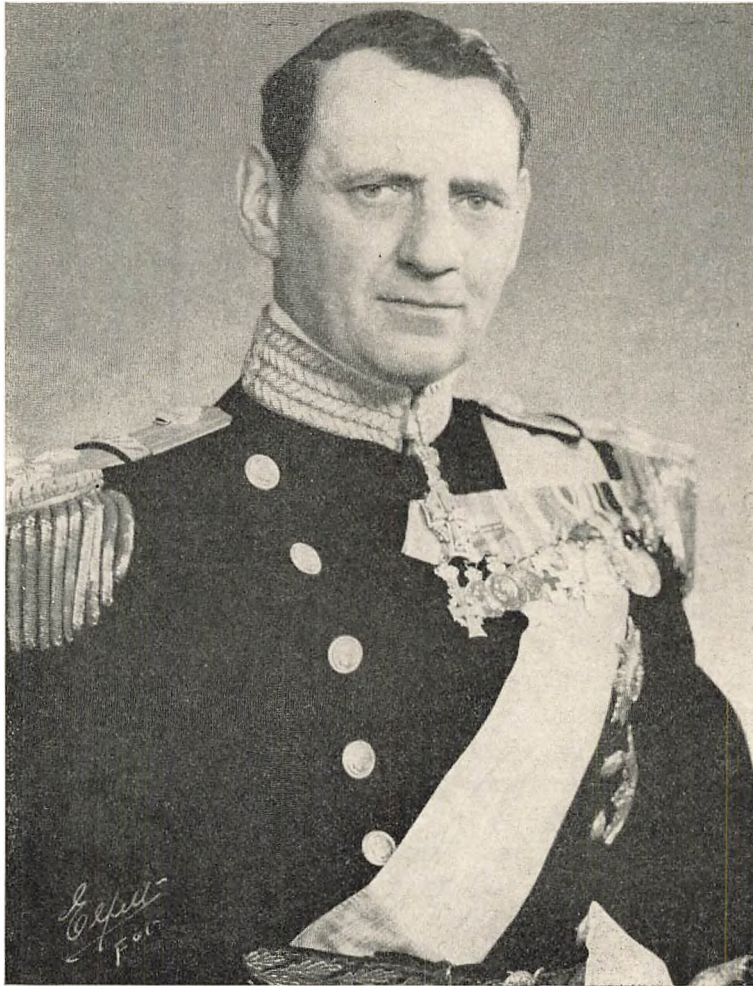
Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>



1939 27. Februar 1964





Med Gud for Danmark



Forsvarsminister Victor Gram

I anledning af 25 års dagen for stiftelsen af FORENINGEN AF OVERSERGENTER OG UNDEROFFICERER vil jeg gerne herved udtrykke min hjerteligste lykønskning.

Det er mit indtryk, at foreningen i de forløbne år har levet smukt op til sit formål. Foreningen som sådan — og vel specielt dens ledelse — har uden tvivl haft en betydelig andel i de resultater, der indtil nu er nået for foreningens medlemmer i såvel tjenstlig som økonomisk og social henseende.

Som bekendt opfylder foreningen ikke lønningslovens betingelser for opnåelse af forhandlingsret. Men det forhandlingstilsagn, som Forsvarsministeriet har givet organisationen, har efter min opfattelse givet et tilfredsstillende grundlag for, at organisationen kan få varetaget sine rimelige interesser. Det er endvidere mit indtryk, at foreningens ledelse har udnyttet disse forhandlingsmuligheder med både forståelse og takt.

Forsvaret er siden organisationens start i 1939 undergået betydelige ændringer — ikke mindst på det personelmæssige område. Men gennem alle disse år har foreningens medlemmer dog stadig udgjort en betydningsfuld del af forswarets personel. Jeg vil da også gerne ved denne lejlighed udtrykke håbet om, at stampersonelordningen og seniorsergentordningen må blive medvirkende til en styrkelse af sergentgruppen som helhed. Disse ordninger er jo nemlig i sig selv et udtryk for den fra alle sider gjorte erkendelse: nødvendigheden af en fast kerne i forsvaret, bestående af veluddannet, rutineret og loyalt personel, ikke mindst blandt de befalingsmandsgrader, som Foreningen af Oversergenter og Underofficerer repræsenterer.

Jeg ønsker foreningen og dens ledelse fortsat held i dens virke til glæde og gavn for dens medlemmer og dermed til styrkelse af vort forsvar.

A handwritten signature in dark ink, which appears to read "Victor Gram". The signature is written in a cursive style with a long horizontal stroke at the end.



Forsvarschefen
General Kurt Ramberg

Foreningen af Oversergenter og Underofficerer, som nu kan markere 25-årsdagen for sin stiftelse, må vel siges at være en forholdsvis ung forening. Langt mere end dette åremål tæller dog, hvad foreningen har opnået, ikke blot til gavn for sin store personelgruppe, men også til gavn for vort forsvar som helhed.

Forsvarets oversergenter udgør i dag en personelgruppe, der i kraft af sin talstyrke, dygtighed og ansvarsfulde tjeneste tør betegnes som en af grundpillerne i forsvaret. Den almindelige militære og tekniske udvikling netop over de sidste 25 år har understreget betydningen af oversergenternes personlige indsats på de mangfoldige, rigt varierede poster inden for forsvaret, hvor deres daglige tjeneste falder.

I takt med en forbedring af oversergenternes vilkår er der sket en højnelse af deres uddannelse og placering. Hele dette personel er respekteret og almindelig anerkendt for sin betydning i forsvaret.

Det spænd af år, der ligger mellem 1939 og 1964, har været præget af store begivenheder for vort land og for vort forsvar. Fra et ringe og lidet effektivt neutralitetsforsvar er vejen gået over fremmed besættelse og opløsning af værnene til genopbygning af forsvaret i udvidet og moderniseret skikkelse, nu side om side med stærke allierede i NATO. Dette har stillet store krav, og den fortsatte udvikling vil fortsat gøre det. Den nye ordening med seniorsergenter vil ikke mindst blive af betydning.

Jeg lykønsker Foreningen af Oversergenter og Underofficerer til 25-årsdagen og udtrykker samtidig de bedste ønsker for fremtiden. Jeg håber og tror, at varetagelsen af deres særlige interesser — på rimelig vis inden for den større helhed — fremover vil være forbundet med den samme indstilling til vort forsvar og dets dybere formål, som det har været tilfældet i de forløbne 25 år.

K. Ramberg



Chefen for Hæren

Generalløjtnant Valdemar Jacobsen

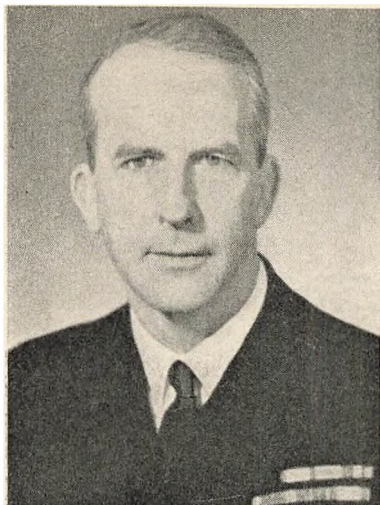
I anledning af 25 års jubilæet bringer jeg Foreningen af Oversergenter og Underofficerer min hjerteligste lykønskning.

Siden foreningens start har vi fået to nye forsvarslove, der på mange måder har haft indflydelse på foreningens liv og virke. Ved forsvarsloven af 1951 forsvandt den egentlige faste underofficer af reserven og blev erstattet med den værnepligtige sergent og oversergent, der vel nærmest kunne betragtes som en sergent antaget til frivillig tjeneste.

En sådan ændring måtte selvfølgelig påvirke foreningens liv, fordi dette at være sergent eller oversergent meget ofte var et kort mellemstap i den enkeltes liv. Personellet gik enten over i andre militære personelgrupper eller tilbage til det civile liv. Det tjener foreningen til megen ære, at den i disse år formåede at vedligeholde og udbygge foreningens arbejde til gavn for det personel, som den repræsenterer.

Gennem de i 1960 og 1962 gennemførte forsvarslove og de administrative bestemmelser, der er fastsat i tilknytning hertil, er der påny på flere områder sket en ændring i forholdene for det personel, der er tilknyttet foreningen. Båndene mellem forsvaret og foreningens medlemmer er blevet stærkere gennem stampersonelordningen og indførelse af seniorsergentgraderne. Indenfor hæren er uddannelsen af personellet forbedret gennem indførelse af oversergentkursus, og gruppen udgør i dag en vigtig og uundværlig del af forsvaret uden hvilken det ikke er muligt at uddanne og føre vore enheder.

Jeg vil gerne her benytte lejligheden til at takke foreningen for det store arbejde, den har udført i de svundne 25 år, og ønske den al mulig held og lykke i sit virke fremover.



*Chefen for Søværnet
Viceadmiral Svend Pontoppidan*

Foreningen af Oversergenter og Underofficerer kan ved sit 25 års jubilæum se tilbage på et virke, som i mange henseender har været præget af en begivenhedsrig tid. Siden foreningens stiftelse har vi således oplevet en verdenskrig, besættelse af vort land og en efterkrigstid, hvis voldsomme udvikling og fremskridt også for forsvaret og dets personel har haft den allerstørste betydning.

Det er min opfattelse, at foreningen stedse på værdig og sund vis har varetaget sine medlemmers interesser og har opnået resultater, som jeg for Søværnets vedkommende må anerkende.

I anledning af jubilæet lykønsker jeg foreningen og udtaler samtidig mit håb om, at foreningens virksomhed må fortsætte til fælles gavn for foreningens medlemmer og for forsvaret.

P. Pontoppidan



Chefen for Flyvevåbnet
Generalløjtnant Hans Jørgen Pagh

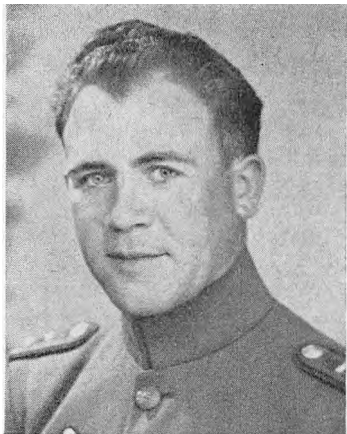
Som Chef for Flyvevåbnet sender jeg hermed Foreningen af Oversergenter og Underofficerer min bedste lykønskning i anledning af 25-års dagen for foreningens stiftelse.

Som bekendt påregner flyvevåbnet på grund af sin tekniske karakter en meget omfattende anvendelse af stampersonel til besættelse af flyvevåbnets mange tjenestestillinger. Flyvevåbnets sergenter, oversergenter og seniorsergenter udgør således allerede i dag en betydningsfuld del af den bemanning, der skal til, for at flyvevåbnet kan virke efter sit formål.

Vi finder foreningens medlemmer inden for den overvejende del af flyvevåbnets tjenestefelter. Vi finder dem som dygtige medarbejdere på alle tjenestesteder herhjemme, i Grønland og på Færøerne, ja, overalt hvor flyvevåbnet pålægges specielle opgaver, som f. eks. i Congo. Samvittighedsfuldt og pligtopfyldende ydes der en indsats, som ofte går ud over, hvad der med rimelighed kan kræves.

Foreningen har i de forløbne år, samtidig med at have udført et stort og målbevidst arbejde for sine medlemmer, forstået at føre en saglig og positiv linie, som har skabt respekt om foreningen og dens virke.

Ved jubilæet sender jeg foreningen en tak for den samarbejdsvilje og loyalitet, der er vist flyvevåbnet gennem årene, og udtrykker forvisning om, at den hidtidige kurs vil blive fulgt på arbejdsstederne og ved forhandlingsbordet til lige gavn for foreningens medlemmer som for flyvevåbnet.



Æresmedlem kaptajn (S)

F. O. Nielsen

Det er mig en glæde at efterkomme anmodningen om at sende en lille hilsen i anledning af foreningens 25-års jubilæum.

Som de fleste ved, havde den sidste verdenskrig nær taget livet af vor forening. Jeg var heldig at være blandt de underofficerer, der i 1941-42 reorganiserede foreningen, og har da også siden fulgt dens udvikling med stor interesse.

Een ting er, at vi dengang i et besat land kunne samle en stor part af de hjemsendte underofficerer inden for foreningens rammer, for der var noget at samles om og noget at kæmpe for. Noget helt andet er det igennem 25 år at holde styr på medlemmerne og endda udvide medlemstallet betydeligt. Foreningens ledelse gennem årene fortjener stor ros for den indsats, der er ydet.

Det har været mig en glæde gennem årene, der er gået, at se, at foreningen altid har forstået at løse de foreliggende problemer og opgaver til lige stor gavn for de unge befalingsmænd og det forsvar, vi alle vil yde vort bedste.

Hjertelig til lykke med dagen og held og lykke fremover.



Æresmedlem afsk. SG, politiassistent

S. E. R. Kofoed

Til lykke.

Når FOU den 27. februar 1964 runder et markant hjørne i sin historie, nemlig 25 år, da er der vel anledning til at standse et kort nu og lade tankerne glide tilbage til de personer, der i organisationens første vanskelige år dels stod i spidsen for den og dels som medlemmer sluttede op om den.

Det er vel nok værd for os, der kom efter, at hylde og takke disse, for uden deres fremsynethed ville vi ikke i dag kunnet have oplevet dette festlige øjeblik.

Men når man således på denne dag takker de, der tog initiativet, således bør vi også standse og søge at skue ind i tiden, der kommer.

Der er i de svundne 25 år løst en række store og vigtige opgaver, men de, der i dag står i spidsen, vil ikke kunne leve på fortids minder. Der har allerede og der vil fortsat melde sig et væld af opgaver, og styrelsen vil fortsat have hænderne fulde af sådanne.

For med sikkerhed at kunne løse disse, er det nødvendigt med tillid, og denne er heldigvis til stede i fulde mål. Vil man fremover bevare det gode tillidsforhold mellem medlemmer og styrelse, som jeg lærte at sætte så stor pris på i de år, jeg havde den ære at stå i spidsen for FOU, da er jeg sikker på, at gruppen qua sin organisation vil nå frem til nye og gode resultater.

Jeg hylder og takker FOU og ønsker organisationen mange gode arbejdsår til gavn for forsvaret og til lykke for dens medlemmer.



*Organisationens landsformand
Seniorsergent Chr. Sørensen*

»Foreningen af Oversergenter og Underofficerer«s fornemste målsætning har altid været at virke loyalt og energisk for dens medlemmers sag.

Det er derfor meget opmuntrende, at den fællesskabsfølelse og den af idealisme prægede indstilling til tjenesten i forsvaret og det danske forsvars forhold iøvrigt, som for 25 år siden resulterede i foreningens stiftelse, har kunnet føre til, at forsvarrets højeste myndigheder nu gennem forhandling — og som en selvfølge — lader organisationens ledelse tage et medansvar for de vilkår, under hvilke vor personelgruppe i det daglige skal virke.

Det er også meget opmuntrende ved forhandlinger om vor personelgruppes vilkår at møde den positive respekt for vore synspunkter og argumentationer, som gennem disse 25 år, på en række væsentlige områder, har ført til sådanne forbedringer i gruppens vilkår, at der ikke længere i hverken social eller lønmæssig henseende i forholdet til andre personelgrupper er uoverensstemmelser af afgrundsdyb størrelsesorden.

Det er betryggende, her ved mærkedagen, at konstatere, at der overalt i vor store medlemskreds råder et sammenhold, som fortsat har sin styrke i fælles idealer og fuld enighed om fælles målsætning.

Det er samtidig overordentlig glædeligt at kunne påvise, at en stor del af æren for denne lykkelige udvikling uden falsk beskedenhed kan krediteres FOU's egen konto.

Når jeg på hovedbestyrelsens vegne hermed sender en hilsen med mange gode ønsker til alle i og uden for forsvaret, som har været medvirkende til disse fremskridt og denne glædelige udvikling, skal jeg samtidig udtrykke forhåbninger om, at FOU må få lejlighed til — på sine medlemmers vegne og med ansvarsfølelse og sund dømmekraft — at præge en fortsat konstruktiv udvikling for forsvarrets sergentgruppe gennem det næste kvarte århundrede.

C. Sørensen



1939



1964

Af oversergent Ole Stolberg.

Starten 1939

Den 1. februar 1923 overgik den gamle veltjente underofficersstand til officiantgruppen, hvilket var en følge af hærloven af 1922. Tilbage blev gruppen – sergenter af reserven.

Som underofficererne havde haft det, fik denne tilbageblevne gruppe også mange problemer at slås med. Problemer, der i det store og hele var de samme som underofficersstanden havde haft, men disse havde dog den fordel at have en forening (stiftet af Victor Krohn i 1891), der målbevidst og støt arbejdede i standens interesser.

Den nye sergentgruppe havde ingen forening, men i 1924 blev der dog startet en under navnet »Faste Underofficerer af Reservens af 1924«. Denne forening måtte dog nærmest betragtes som en selskabelig og kammeratlig forening. Foreningen gik da også i stykker på grund af manglende tilslutning fra provinsen, hvor der ikke arbejdedes med lokalforeninger.

Der blev dog gjort flere andre forsøg på at danne en forening, men de mislykkedes alle, og som årsager hertil kan nævnes: Manglende bindeled mellem medlemmerne i form af et medlemsblad – hyppige udskiftninger ved ind- og udkommanderinger, adgang til kurser, lejre og skoler – og sidst, men ikke mindst store økonomiske vanskeligheder.

Hele 15 år skulle forløbe, før en levedygtig forening skulle se dagens lys. Det skete den 27. februar 1939, hvor en kreds af underofficerer holdt stiftende generalforsamling på Guldberggades kaserne i Århus, og her stiftedes DANSK UNDEROFFICERSFORENING AF 1939.

Desværre er foreningens arkiv fra de første 2 år gået tabt, således at man ikke kan referere til forhandlings-

protokol og lignende, men må nøjes med oplysninger, fremskaffet ved samtaler med gamle medlemmer samt fra et arkiv fra den første lokalforening i Holbæk.



J. S. Nielsen.

En af medstifterne – J. S. Nielsen – beretter følgende om starten:

»Ideen til foreningen er udsprunget af sergent O. E. Christensens hjerne. – Han, sergent F. M. Grønnebæk Petersen, oversergent Larsen, 9. AA, og undertegnede startede foreningen på F. M. G. Petersens kvarter på Vester Allés kaserne – eller var det på O. E. Christensens kvarter – jeg husker det ikke bestemt – der blev de stiftende møder holdt.

Vi fik derefter vore kolleger i Århus med, og i fællesskab finansierede vi foretagendet i starten. Derefter gik turen til de nærmeste garnisonsbyer Viborg og Randers, hvor vi forsøgte at få oprettet lokalforeninger. Det lykkedes i hvert fald i Viborg, kan jeg huske,



F. M. Grønnebæk Petersen.

idet oversergent S. E. F. Olsen gik ind for sagen. Vi fik også pr. brevveksling fat i andre garnisonsbyer, men jeg tør ikke sige hvilke, eller i hvilken rækkefølge det gik. I løbet af foråret 1939, det var vist i april, var Christensen og jeg i hvert fald i København, hvor vi ved et møde på artilleriets befalingsmandsskoler på Bådsmadsstrædes kaserne propagerede for foreningen overfor elever på sergent- og oversergentskolen der, og vi fik en del medlemmer, og så vidt jeg husker fik vi også oprettet en lokalforening i København ved denne lejlighed. Christensen var også under denne tur i Roskilde og Værløse og fik fat i nogle medlemmer der.

O. E. Christensen var iøvrigt en mand med store organisatoriske evner og gode talegaver, og det var ubetinget ham, der var den bærende kraft i begyndelsen.«

Den første skrivelse fra foreningen udsendtes i februar 1939. Den var en propagandaskrivelse til alle tjenstgørende underofficerer med anmodning om at indmelde sig i foreningen. Foreningens foreløbige love var vedlagt skrивelsen, som var undertegnet sergent O. E. Christensen (formand) og J. S. Nielsen, men også sergent F. M. G. Petersen figurerer blandt underskrifterne af de første skrivelser.

Allerede den 6. marts samme år tilstilledes krigsministeriet en skrivelse med anmodning om godkendelse af foreningens lovlighed.

Den 29. april 1939 anerkendte krigsministeriet for-

"DANSK UNDEROFFICERSFORENING af 1939"

A a r h u s .

Februar 1939.

Til Oversergent H.O.A.Poulsen.

Undertegnede skal herved meddele dig, at vi den 27/2 1939 har startet en Forening af Underofficerer o.l. i Aarhus, hvori samtlige i Aarhus værende Underofficerer o.l. er Medlemmer. Da Tanken med en Forening er, at den skal omfatte alle Vaabenarter i samtlige Garnisoner, henvender vi os til dig for at gøre dig og de øvrige interesserede i Sagen, som vi ønsker for at have den allerstørste Betydning, idet vi er af den Overbevisning, at Underofficerer o.l. igennem en Forening er i Stand til at faa tilvejebragt forskellige Ændringer i de Spørgsmaal, som melder sig i Dag og i Fremtiden.

Det Spørgsmaal, som bliver vor største Opgave at løse, er at sørge for bedre Muligheder for Beskæftigelse efter Tjenesten. Dette Spørgsmaal kan kun løses i Forbindelse med Myndighederne, og derfor maa vi alle optræde som en Enhed for at naa et tilfredsstillende Resultat.

Grunden til, at man ønsker en saadan Forhandling, er den, at det opstaaet det Spørgsmaal mellem Krigsministeriet, Politiet, Københavns Brandvæsen og Sporveje m.fl. om, hvem der i Tilfælde af Krig vedblivende skal raade over Underofficerer, der er ansat ved en af ovennævnte Etater. Af den Grund viser det sig Aar for Aar vanskeligere for Underofficerer o.l. at faa Ansættelse ved en af førnævnte Etater, hvor man ellers fer saa disse Folk som selskrevne.

Vi skal oplyse, at der uddannes aarlig ca. 130 Sergenter indenfor Vaabnene. Af disse opnaar ca. 50-60 Mand at blive Officianter eller paa anden Maade faar faste Stillinger indenfor Hæren, Resten ca. 70-80 Mand er efter 3-4 Aars Forløb henvist til at søge anden Beskæftigelse, hvilket har de Vanskeligheder, at han i en Aarække har været borte fra sit Fag, og desuden er han nu afhængig af 2-3 Genindkaldelser.

Vi mener derfor, at vi ved Forhandlinger med Myndighederne vil søge tilvejebragt en Ordning, der bevirker, at disse 70-80 Mand faar Ansættelse i Statens Tjeneste, idet man maa gaa ud fra, at den Uddannelse, som Staten en Gang har kostet paa Manden, ogsaa maa kunne komme ham til gode paa en anden Plads i dennes Tjeneste. Desuden er det en Kendsgerning, at Staten ansætter flere nye Folk aarlig i de forskellige Grene som Politiet, Postvæsen, Toldvæsen, militære Institutioner m.fl. Man ser Gang paa Gang, at Folk, som ellers aldrig har haft Forbindelse med Staten, bliver foretrukket i saadanne Stillinger.

Derfor er det, vi mener det paakrævet, at Underofficerer o.l. slutter sig sammen for at gøre en Indsats paa dette Omraade.

Vi haaber, selv om du maaske regner med at blive Officiant, (det er der ogsaa nogle af Foreningens Medlemmer i Aarhus, der regner med), at du alligevel vil støtte denne Sag og gøre dit for, at de andre ogsaa kommer med. Vi regner med, at du forstaaer, at det er givet, at ikke alle kan opnaa at blive Officiant, da der bliver uddannet dobbelt saa mange Sergenter, som der bliver Plads til paa Officiantklassen.

Derfor haaber vi, at du igennem ovennævnte har forstaaet Betydningen af Foreningen og dens Formaal, og vi beder dig bringe Sagen op til Drøftelse mellem de øvrige Underofficerer o.l. (muligvis arrangere et Møde derom, det har vi gjort her med tilfredsstillende Resultat).

Vi forventer dit snarlige Svar, hvori eventuelle Forslag bedes anført, ligesom vi til enhver Tid er til Raadighed med yderligere Oplysninger og Raad. Vi arbejder imidlertid videre med Sagen, som kan og skal løses.

Med kollegial Hilsen

P. B. V.

O. E. Christensen *J. S. Nielsen*

eningens lovlighed, dog under forudsætning af, at man kun beskæftigede sig med sager, som ikke berørte underofficerernes tjenstlige forhold.

Samtidig gav ministeriet tilsagn om støtte til foreningens bestræbelser for at skaffe underofficererne ansættelser i henhold til hærlovens § 92. Basis var hermed opnået for det fremtidige arbejde, og der toges kraftigt fat på agitationen blandt underofficererne. Man fik fat i enkelte underofficerer i hver garnison og anmodede dem om at stifte lokalforeninger. Allerede to uger før krigsministeriets skrivelse forelå, havde man 108 medlemmer fordelt på 8 garnisonsbyer

samt Værløselejren, og i slutningen af april kunne man påregne yderligere 125 medlemmer ved skolernes afslutning.

Bestyrelsen indså derefter nødvendigheden af et delegeretmøde hurtigst muligt, og dette blev fastlagt til dagene 15.—17. april i København. Man søgte garnisonskommandanten om indkvartering og bespisning på en kaserne. Dette blev bevilget, men på grund af svarets sene fremkomst måtte man ændre datoerne til den 5.—7. maj med mødested i Kastellet den 5. maj kl. 12,00.

I mellemtiden havde man udarbejdet forslag til de egentlige love samt love for lokalforeninger. Hvert udkast indeholdt 21 paragraffer og blev tilstillet samtlige lokalforeninger med indbydelse til mødet.

Foreningens første delegeretmøde blev åbnet af sergent O. E. Christensen, Århus, og det fremgår af hans beretning, at forarbejdet var godt og meget stort, og at man gik til arbejdet med en ildhu, der lovede godt for fremtiden. Problemerne væltede frem, men de ansvarlige mænd gik til sagen med fuld energi.

Allerede den 26. maj udsendtes 5 forslag til et emblem, der skulle vælges ved afstemning blandt lokalforeningerne.

Den 30. maj afsendtes ad kommandovejen en skrivelse til krigsministeriet med en tak for en tilsendt udtalelse om foreningen. Denne skrivelse blev også tilstillet krigsminister Alsing Andersen. Samtidig meddelte man navnene på den nyvalgte hovedbestyrelse samt vedlagde lovene. Endvidere gav man udtryk for utilfredshed med ordlyden af hærlovens § 92 og anmodede krigsministeriet om en forhandling om en ændring, der særlig gav underofficererne fortrinsret til de i loven nævnte stillinger.

I en skrivelse til lokalforening »Holbæk« fremgår det, at man havde påbegyndt en agitation inden for kommunerne om ansættelse af underofficerer o. l. i kommunernes tjeneste.

Hermed var et stort problem taget op, og man ser, at hovedbestyrelsen ikke lod nogen chance stå åben i arbejdet for standens interesser.

Dette bekræftes også ved optagelsen af det næste store problem — spørgsmålet om ferie. En skrivelse til krigsministeriet gav imidlertid et negativt resul-

tat, og det viste sig, at der skulle gå mange år, før dette problem fandt sin endelige løsning.

Både hovedbestyrelsen og delegeretmødet havde været fuldt enige om, at et medlemsblad var nødvendigt for opretholdelsen af kontakten mellem medlemmerne. Den 26. juli kunne man udsende en skrivelse til lokalforeningerne om dette spørgsmål.

På et forretningsudvalgsmøde den 22.—23. juli udtog man de 5 emblemforslag, der skulle stemmes om i lokalforeningerne. Resultatet heraf skulle være indsendt den 7. august, men grundet verdenskrigens udbrud kom tanken ikke til udførelse. På dette møde nedlagde sergent F. M. G. Petersen posten som kasserer, idet han indtrådte i politiets tjeneste og derfor ikke længere kunne afse den fornødne tid. I stedet valgtes efter afstemning sergent K. Salskov-Andersen, Roskilde. Samtidig indtrådte suppleanten, oversergent S. E. F. Olesen,

UNDEROFFICEREN

Organ for
OVERSERGENTER
SERGENTER OG
RESERVEHAANDVÆRKERE I.

Nr. 1

August 1939

1. Aarg.

Dansk Underofficersforening af 1939.

Saaledes lyder Navnet paa Underofficerers o. l. egen Forening, og som i Dag for første Gang udgiver sit eget Blad. Her skal som en Indledning fortælles lidt om Foreningen og dens Mission.

Foreningen er — som Navnet siger — startet i Aar, nemlig den 27. Februar. Spørgsmaalet om at danne en Underofficersforening havde længe været paa Tale og var ogsaa forsøgt flere Gange, men denne Gang var det, som Tiden var gunstig for Foreningens Start; og det Arbejde, der blev udført fra Stifternes Side, viste sig hurtigt at give Resultater, saaledes at den ene Garnison efter den anden dannede Lokalfdeling for i Dag at omfatte hele Landet.

Hvad er det da, der gør en Forening paakrævet? Ja, der er flere Faktorer, som spiller ind; men den største er vel nok de vanskelige Tider. Det for alle store Orde — Arbejdslosheden — sætter ogsaa sine mærkbare Spor blandt Underofficerer o. l., naar Tjenestens opfører. I Dag er det nemlig en vanskelig Sag, at opnaa Beskæftigelse, og man ser derfor mangen

en Underofficer o. l. gaa ledig — en Ting, man sjældent saa for blot faa Aar siden.

Her ligger da Foreningens Hovedopgave, nemlig at forsøge at bedre Beskæftigelsesmulighederne for Underofficerer o. l. efter Tjenestens Ophor. Hvorledes skal belyses senere.

En anden Faktor er Tidens Krav til Organisation. Underofficererne, der før har slaaet splittet, har indset Nødvendigheden af at staa samlet i Tilkenyting til de gamle Ord »Enighed gør stærk«. Der er heller ingen Tvivl om, at en enig Underofficersgruppe vil kunne opnaa Resultater paa mange Maader i Lighed med, hvad andre Organisationer har opnaaet, og man behøver ikke at se paa andre Sammenslutninger end dem, der i Dag er for Hærens Befolingsmandsgrupper.

Selv om saaledes flere Ting var til Foreningens Gunst, var der alligevel store Hindringer at overvinde, og det skal oplyses, at de største her hos Underofficererne selv; men efter at Foreningen — iflg. Krigsministeriets Skrivelse af 29/4 1939 Nr. A. 1814 2165 — blev anerkendt, lettedes Arbejdet en Del, og den 5. Maj kunde Foreningens første Repræsentantskabsmøde allerede afholdes.

Hvorledes de militære Myndigheder saa paa Foreningens Start, kan man selv danne sig et Skøn af, naar man hører, at Generalkommandoen selvilligst stillede Lokaler til Raadighed for Foreningen til Repræsentantskabsmødet, samt at saavel Indkvartering som Bespisning fandt Sted i Kastellet. Endvidere kan udtales, at Foreningen kun har mødt Velvilje hos de militære Myndigheder, og man maa haabe paa, at dette maa vedvare; thi gennem god Forstaaelse med de militære Myndigheder, er Foreningen i Stand til at opnaa de bedste Resultater.

Hvilke Resultater er det da, vi trøstet efter? Ja, der er jo selvfølgelig flere, men som for nævnt ligger Hovedopgaven i at søge Beskæftigelsesmulighederne forbedrede. Hertil kan manse siges, at dette maatte være en umulig Opgave i vor Tid, hvor Arbejdslosheden florerer overalt. Men med det Syn, vi har paa Sagen, synes det ikke umuligt. Det har nemlig altid været saaledes, at Underofficerer o. l. mange Steder har haft et Fortrin frem for andre, og det er denne Fortrinsret, vi vil kæmpe for at beholde, og det viser sig at være nødvendigt at gøre noget for at beholde.

Viborg, i hovedbestyrelsen i stedet for F. M. G. Petersen.

Efter mange vanskeligheder lykkedes det i august måned at udsende et medlemsblad — Underofficeren — på 4 sider. Der indledtes med en stor artikel om foreningens virke i den forløbne tid samt dens ønsker og mål for fremtiden. Endvidere fandtes meddelelser fra hovedforeningen og lokalforeningerne, uddrag af K.f.H.A. 23/1939, ledig stilling, adresser samt en indmeldelsesblanket og nogle annoncer.

Foreningen havde hermed nået et af sine store mål, og der er ingen tvivl om, at ledelsen havde handlet rigtigt, når den satte så meget ind på dette blads fremkomst. Som redaktør fungerede formanden, og det første nummer lovede godt for fremtiden.

Af en skrivelse af 25. august fremgår det, at man også tog medlemmernes skatteproblemer op. Om der er fremkommet et svar på denne skrivelse, kan ikke siges, men det må dog formodes.

Det havde været en travl sommer for såvel hovedbestyrelsens 7 mand, som for bestyrelsesmedlemmerne i de 11 lokalforeninger, der efterhånden var opstået ude i landet. Der var gjort et godt stykke arbejde, som uden tvivl satte sine spor så dybt, at de aldrig burde kunne udviskes.

Udviklingen ville det anderledes — i september 1939 kom krigsudbruddet — og det opnåede resultat vaklede i sine grundvolde.

Ved indkaldelsen af sikringsstyrken spredtes underofficererne ud over det ganske land. Hovedbestyrelses- og lokalforeningsbestyrelsesmedlemmerne måtte forlade deres garnisoner og private bopæl, og de krav, der nu blev stillet til befalingsmændenes ydeevne, bevirkede, at der ikke blev tid til foreningsarbejde.

Ledelsen var foreløbig slået ud, spredt for alle vinde, uden chancer for at samles til drøftelse af situationen.

Helt galt blev det med kontingentindbetalingerne, og som følge deraf turde formanden ikke udsende bladets andet nummer.

Først den 3. december lykkedes det forretningsudvalget at samles til et møde i Århus. Her drøftedes situationen, og en skrivelse udsendtes til samtlige underofficerer.

På samme møde behandledes meget indgående spørgsmålet om den katastrofale lille løn, der blev budt underofficererne, ligesom man enedes om at forsøge udvirket, at de gamle sergenter blev udnævnt til oversergenter for derved at bøde lidt på det ansvarsfulde arbejde, der pålagdes disse befalingsmænd. Endvidere drøftedes spørgsmålet om underofficerernes bæring af tornyster og gevær.

Mødet sluttede med vedtagelse af en skrivelse til krigsministeriet vedrørende ovennævnte problemer.

Desværre har vi heller ikke her nogen svarskrivelse fra ministeriet, men de indhentede oplysninger viser, at der bevilgedes udbetaling af orlovspenge til gifte sergenter, medens man ikke ville foretage den foreslåede udnævnelse af de gamle sergenter til oversergenter. Iøvrigt en afgørelse, der synes uforståelig i betragtning af, at langt de fleste gamle sergenter udførte det for befalingsmænd af officiantgruppen normale arbejde.

— — —

Foreningens første år sluttede således med et stort spørgsmålstegn ved, om det store arbejde, der var nedlagt i at stifte en forening, skulle blive de skønne, spildte kræfter. Men om så var, da vidste alle imidlertid nu, at der var behov for en sådan forening, og at den ville være levedygtig inden for det område, hvor den skulle virke. At udefra kommende begivenheder slog alt omkuld, nå ja, det bør man vel altid være forberedt på, og dette var vel også grunden til, at Dansk Underofficersforening af 1939 trods alt kunne leve videre og gennemløbe en udvikling til en fuldt udbygget, moderne faglig organisation. Det var ikke foreningen, der var noget galt med. Det var force majeure.

1940

Under vanskelige forhold fortsatte forretningsudvalget arbejdet så godt, som det var muligt, men det blev besværliggjort og forsinket, idet formanden var i Århus, sekretæren i Holbæk og kassereren lå i kantonement ved Fakse Ladeplads.

Det lykkedes at få udsendt et nyt nummer af »Underofficeren« i marts måned. Bladet indeholdt bl. a. en

artikel, hvori man kritiserede de mange sekondløjtnantsudnævnelser, en artikel om våbenkammertjenesten ved kompagniet samt en del meddelelser fra forretningsudvalget og lokalforeningerne.

Den 3. marts afholdtes forretningsudvalgsmøde i Holbæk, hvor man besluttede at afholde repræsentantskabsmøde i Odense i dagene 20.—21. april, samt ved-



Bestyrelsesmøde i Ikf. »Holbæk«. Længst til højre ses hovedbestyrelsens sekretær, OS H. O. A. Poulsen.

tog en del lovændringer til behandling på repræsentantskabsmødet. Der indsendtes en ansøgning til garnisonskommandanten i Odense om tilladelse til indkvartering og bespisning af repræsentanterne under det planlagte møde.

Det er tvivlsomt, om foreningen nogen sinde fik svar herpå. I alt fald findes der intet i arkivet herom.

Dette er også mindre væsentligt, thi tyskernes besættelse af Danmark den 9. april stoppede fuldstændig foreningsarbejdet, og det planlagte møde kunne selvfølgelig ikke afholdes på daværende tidspunkt.

Under kampene den 9. april ved Hokkerup i Sønderjylland faldt bl. a. sergent Carl Henrik Vous.

Udadtil var der sat en stopper for det egentlige foreningsarbejde, men indadtil levede arbejdet videre på de ekstraordinært store sergent- og oversergentskoler, som straks blev oprettet for forskellige våbenarter.

Disse skolers elevforeninger arbejdede faktisk i den ånd, som var angivet fra »D. U. af 1939«'s ledelse, og der var ingen tvivl om, at arbejdet i og for disse elevforeninger holdt interessen for foreningen vedlige så godt, at det var en selvfølge, at foreningen ret hurtigt genoplivedes efter skolernes afslutning i 1941. Dette i forbindelse med den store tilgang af nyudnævnte underofficerer, var et godt rygstød for foreningens videre trivsel, og der var heldigvis underofficerer, som forstod at benytte denne chance.

— — —

Måtte man i 1939 sætte et spørgsmålstegn ved foreningens fortsatte eksistens, da måtte man så meget mere gøre det ved udgangen af 1940. Ingen kendte fremtiden, men udsigterne var meget mørke. Besættelsen og de deraf utrygge forhold gjorde sit til, at man havde andet at tænke på, men alligevel var der hos nogle medlemmer tændt en gnist, der skulle vise sig at slå ud i lys lue.

1941

Foreningen genopstår

Men som en fugl Phønix rejste »D. U. af 1939« sig også af asken. Initiativet hertil kom fra Holbæk, hvor en del underofficerer fra såvel artilleriet som fodfolket påtog sig opgaven. »Holbæk« er ligeledes den første af foreningens lokalforeninger, der genopstår.

I sommerens løb var tanken blevet diskuteret og delvis planlagt, og der afholdtes en del indledende møder, hvor samtlige i garnisonen tjenstgørende underofficerer deltog. Der var her fuld enighed om foreningens rekonstruktion.

Først i oktober (den nøjagtige dato kendes ikke) afholdtes en generalforsamling, der eenstemmigt vedtog reorganisationen med følgende bestyrelse:

Formand: OS E. T. Nielsen, 8. BTN.

Næstformand: SG E. J. Jensen, 1. AA.

Kasserer: OS F. O. Nielsen, 12. AA.

Sekretær: OS K. R. Petersen, 8. BTN.

OS S. A. Mortensen, 5. AA.

SG J. Junggård, 6. AA.

Suppleant: SG J. V. Henriksen, 11. AA.

Suppleant: SG P. Thomhaw, TGBTN.

Endvidere vedtog man nye love som gyldige indtil videre for Underofficersforeningen – UF.

På forslag af S. A. Mortensen vedtoges, at der omgående skulle udsendes et medlemsblad, og sagen blev overdraget forslagsstilleren, der samtidig blev valgt til ansvarshavende redaktør.

Bestyrelsen gik straks i gang igen med at samle materiale fra foreningens første år, ligesom hvervning af medlemmer optog en del tid.

Desværre viste det sig hurtigt, at formandens nationale sindelag ikke var »stuerent«, og da han den 1. november blev hjemkommanderet, var man enige om at »droppe« ham.

På et møde den 1. november blev næstformanden, SG E. J. Jensen, valgt til formand, og dette blev skriftligt meddelt E. T. Nielsen, der kort tid efter rejste til udlandet og gik i tysk tjeneste, hvor han faldt. For-



Reorganiserings-bestyrelsen — fra venstre: SG Junggaard — SG E. J. Jensen (formand) — OS S. Aa. Mortensen (redaktør) — SG J. V. Henriksen — OS F. O. Nielsen (kasserer) og OS K. R. Petersen.

eningen kunne nu med sindsro arbejde for de nationale interesser, man havde planlagt.

Efterårets vigtigste opgave var bladets start, og det lykkedes redaktøren at komme i forbindelse med en bladudgiver, som var villig til at finansiere et sådant foretagende mod, at bestyrelsen ville sætte sine private midler som garanti for kontraktens overholdelse, hvilket godkendtes.

Fra den 1. januar 1942 blev eneretten til annoncetegning, trykning og administration overdraget direktør S. A. Nielsen, København.

Kontrakten indeholdt 17 punkter og blev oprettet for et tidsrum af 5 år, hvilket senere viste sig at være

skæbnesvangert, da kontrakten faktisk gjorde foreningen fattigere og fattigere.

Denne fejlposition må dog tilgives, og i stedet skal lyde ros til de mænd, der satte så meget ind for bladets tilblivelse, idet forholdene udviklede sig sådan, at bladet blev det, der holdt foreningens medlemmer i ånde, og der var vist ingen, som havde anet, at »Underofficeren« skulle få den succes, som det i virkeligheden havde under besættelsen.

Æren herfor tilkommer først og fremmest OS S. A. Mortensen og hans nærmeste medarbejder A. I. Sørensen, der redigerede bladet på en sådan måde, at selv ikke den tyske besættelsesmagt opdagede, at bladet var en ganske udmærket lærebog for modstandsbevægelsen. Det skete på den måde, at man fik foretræde for general Kaupisch, der intet kunne finde at indvende mod et månedsblad med navnet »Underofficeren«, der skulle tjene til bindeled mellem foreningens medlemmer. Blandt »neutrale« artikler og foreningsmeddelelser bragtes nu de artikler, hvis eneste opgave det var at give sabotørerne instruktion og oplysning af forskellig art. Af artiklerne kan nævnes: Instruktion i nærkamp og gadekamp — anvisning på brugen af de tændpatroner, der blev nedkastet fra luften — skydning med den engelske og svenske maskinpistol — uskadeliggørelse af landminer — instruktion i spærring af veje efter allieret metode o.s.v. — Da tyskerne begyndte befæstningen af Jylland, blev det bladets opgave at bringe kvadrerede kort over de spærrede områder. Efter krigen skrev pressen således: »Danmarks »farligste« illegale blad var legalt«.

Man havde således gjort skridtet til en fortsættelse af foreningen, og det efterfølgende vil til fulde bevise, at dette skridt var berettiget, og et lys af håb tændtes således igen for mange underofficerer på dette område.

1942

Med velvilje fra garnisonskommandanten i Holbæk, oberst E. Raabye, blev der stillet kontorlokaler til foreningens rådighed.

For den rekonstruerede forenings bestyrelse blev iværksættelsen af en kampagne for underofficerers ansættelse i stat og kommune en af de første arbejdsopgaver. Her lå et felt, hvor foreningen kunne forfølge et socialt formål, idet det meget ofte var vanskeligt for de hjemkommanderede underofficerer at finde be-

skæftigelse. Det var derfor en nærliggende tanke, at folk, der tro havde tjent nationen i uniform, ikke helt skulle glemmes, den dag de stod i civil.

Bladets første nummer i det nye år udkom i 1600 eksemplarer og blev godt modtaget. Efterhånden fremkommer tekniske våbenartikler og lignende artikler af interesse for modstandsbevægelsen. Det vedtages, at bladet kan tegnes af alle befalingsmænd for en pris af kr. 8,00 årligt.



I årets første måneder er medlemstilgangen så stor, at den truer med at sprænge rammerne, og bestyrelsen må arbejde dag og nat for at holde samling på det hele. En ansøgning til garnisonskommandanten i Odense om at afholde en generalforsamling der bliver bevilget, men på grund af forholdene kan indkvartering på kasernen ikke ske.

Med krigsministeriet forhandler man om en tidligere udsendelse om antagelse til frivillig tjeneste. Endvidere indsender man en ansøgning til ministeriet om et kontant tilskud på kr. 6.000. Krigsministeriet afslår ansøgningen om tilskud, men indvilger i, at meddelelse om frivillig tjeneste gives senest 1 måned forud for tjenestens udløb.

Der afholdtes i løbet af foråret afstemning om foreningens emblem. Resultatet er det nuværende emblem, hvori indgik bogstaverne U.F.

I dagene 13.–14. juni afholdes der generalforsamling i Odense med deltagelse af 22 tillidsmænd og den samlede bestyrelse. Medlemstallet udviste ca. 500 og regnskabet for tiden 1. oktober 1941 til 30. april 1942 havde en indtægt på kr. 1750,13 og en udgift på kr. 847,48. Gælden til bladudgiveren var pr. 1. maj godt 2000 kr. Fra de tyske myndigheder forelå et tilbud om kontant tilskud til bladet mod optagelse af tyske artikler og annoncer. Samtlige deltagere nedstemte tilbudet. Nye love blev vedtaget på mødet, og man besluttede at arbejde med lokalforeninger, idet bestyrelsen i starten ikke havde kunnet overkomme oprettelsen af sådanne. OS F. O. Nielsen blev valgt til formand i stedet for SG E. J. Jensen. Endvidere valgtes til hovedbestyrelsen: SG O. A. Olsen, Sønderborg (næstformand), OS K. G. S. Mortensen, Holbæk (kasserer), OS K. H. H. Buxbom, København (sekretær), Rshv. I. E. Lumbye Andersen, Randers, og SG K. Særmark-Thomsen, Bornholm.

Til ansvarshavende redaktør valgtes OS S. A. Mortensen.

Mødet sluttede med drøftelsen af en række faglige problemer.

Den 15. juli stiftes lokalforening »Næstved«, og sidst på måneden stiftes »Randers«.

I juli bevilger generalkommandoen udlån af våben til instruktion og skydning i lokalforeningerne. Korporaler og underkorporaler kunne deltage heri, når de var abonnent på bladet. I den anledning blev en stortilet kampagne tilrettelagt, idet blad nr. 8 gratis blev udsendt i 3000 eksemplarer til korporaler og underkorporaler sammen med en propagandaskrivelse og en abonnementsblanket. Herved gaves endnu en lejlighed for modstandsbevægelsens folk til at hente nyttig viden.

De mænd, der stod for bestyrelsen, kunne vel næppe ønske sig noget bedre med hensyn til foreningen, thi som sommeren gik, viste det sig, i hvor høj grad foreningen havde vinden i ryggen.

Den samlede presse skriver rosende om foreningen, og formanden afholder et stort pressemøde i Studenterforeningen i København. Tilgangen af medlemmer og abonnenter stiger støt. Lokalforening »København« stiftes den 3. august, »Bornholm« den 26. september og »Fyn« den 17. november. Endvidere stiftes lokalforening »Fredericia«.

I oktober afholdes hovedbestyrelsesmøde i København, og i anledning af, at formanden indtræder i officiantklassen, overtager SG A. I. Sørensen og SG H. F. Schourup Sørensen en del af formandens arbejde, medens OS J. Nielsen overtager arbejdet med arbejdsanvisningen. På mødet udarbejdes en klage til bladudgiveren over visse dispositioner, medlemskartoteket



Deltagerne i den betydningsfulde generalforsamling i Odense 1942.

gennemgås, og adresselisten bringes a jour. Med officiantgruppens hovedorganisation optages forhandling om samarbejde. I november flyttes hovedforeningens adresse fra Holbæk til København. I årets sidste måned planlægges indførelse af terrænsport i foreningen.

Ved årets slutning kan man se tilbage på et meget stort fremgangsår, der havde givet meget arbejde, men også et pænt resultat af bestyrelsens indsats for at få fremgangsmulighederne sat i system. Det sidste halve år havde bragt en fremgang på 200 medlemmer, 6 lokalforeninger og et stort antal abonnenter på bladet.

1943



Allerede ved årets begyndelse var medlemstallet steget til 661, og den 13. januar stiftedes lokalforening »Sønderborg«, medens lokalforening »Roskilde« stiftes den 12. februar. Til »Ålborg Underofficersforening« rettes henvendelse om tilslutning til »U.F.«.

I marts udkommer »Underofficeren« med ny forside i 3 farver.

I april afholdes hovedbestyrelsesmøde, og det vedtages her at fremsætte forslag om gennemgribende lovændringer til forelæggelse på repræsentantskabsmødet. SG E. Frost indtræder i »Underofficeren«s redaktion.

Arbejdet med anvisning af stillinger viser sig at indebære positive resultater, idet foreningen i årets første kvartal anviser stillinger til 60 medlemmer, der således får et stort problem løst ved foreningens mellemkomst.

I maj måned stiftes lokalforeningerne »Vordingborg« og »Haderslev« den 14., og »Århus« stiftes den 22., således at man nu er oppe på 11 lokalforeninger.

Repræsentantskabsmødet afholdes i København i dagene 5.–6. juni. Der møder 32 repræsentanter fra ialt 10 lokalforeninger. Medlemstallet udviser pr. 31. maj 704.

Regnskabet balancerede med kr. 11.465,88, men desværre med et underskud på kr. 1.467,82 plus udgifterne til repræsentantskabsmødet. Det af hovedbestyrelsen fremsatte lovændringsforslag bliver vedtaget med få ændringer. Endvidere vedtages det at nedsætte et udvalg for forberedelsen af et landslotteri.

SG H. F. Schourup Sørensen vælges til landsformand i stedet for OS F. O. Nielsen, der nedlægger sit mandat grundet indtræden på officiantklassen. Endvidere ny-

vælges til hovedbestyrelsen OS K. F. Døhrer, OS J. F. Rasmussen og SG N. C. Thousing, alle København, OS Jul. Rasmussen, Odense, OS E. J. Jensen, Holbæk, og OS K. J. Christensen, Roskilde.

På dette repræsentantskabsmøde blev foreningens første æresmedlem udnævnt. Det var den afgåede formand, OS F. O. Nielsen, som man på denne måde ønskede at hylde for hans store fortjenester i foreningens arbejde. F. O. Nielsen var med til foreningens rekonstruktion i 1941 og blev herefter kasserer. Den 13. juni 1942 valgtes han til foreningens formand, men på grund af udnævnelse til officiant måtte han nedlægge posten den 4. juni 1943.

I løbet af sommeren stiger medlemstallet stadig. Pr. den 20. juli er der således tilgået 78 nye medlemmer siden repræsentantskabsmødet. Den 9. august stiftes lokalforening »Helsingør«, og i samme måned besøger formanden »Ålborg Underofficersforening« for at forhandle om tilknytning til »U. F.«, hvilket ikke lykkes.

I samråd med »Dansk Terrænsportsforbund« planlægges en rundrejse for næstformanden, der i samtlige lokalforeninger skal propagandere for indførelse af terrænsport. D.T. betaler alle med rejsen forbundne udgifter, og den fornødne orlov bevilges af Bornholms Værn.



SG H. F. Schourup Sørensen.

I anledning af, at der indkommanderes ca. 250 underofficerer til kursus i Jægersprislejren, afholder formanden et propagandamøde der, og 23 nye medlemmer tegnes.

Den 29. august nedlægger den tyske besættelsesmagt den danske hær, hvis personel interneres. Under de opståede kampe rundt om i landet falder bl. a. 2 underofficerer, nemlig OS K. O. Norvin, livgarden, og SG S. A. Andersen, garderhusarregimentet.

Da hæren var sat ud af spillet, udfører formanden og sekretæren (OS K. F. Døhrer) et kæmpearbejde for at hjælpe de internerede underofficerers familier. Illegale brevforbindelser skaffes med de internerede ho-

Interneringen ophører den 12. oktober, og den 13. afholder arbejdsudvalget m. fl. et møde. Det forestående arbejde fordeles, og formanden trækker retningslinierne op for den kommende tid. Næstformanden skaffes en stilling i København og indtræder i arbejdsudvalget og i redaktionen.

Den planlagte D.T. rundrejse må aflyses, da næstformanden ikke kan afse tiden dertil.

Med bistand af den juridiske rådgiver forhandles der igen med bladudgiveren, og der trues med nedlæggelse af bladet.

Pengekassen var tom. — Bladudgiveren truer med at stoppe bladets udgivelse, men en ansøgning til »Gene-

Lkf. »Fyn« samlede en stor del af sine medlemmer til en våbendemonstration og fellovelse på skydebanerne ved Seden. Her ses den store styrke.



vedbestyrelsesmedlemmer, og F. O. Nielsen træder hjælpende til. Et væld af problemer trænger sig på, og bl. a. forhandles i krigsministeriet om løn til de internerede befalingsmænd af reserven.

Til disse forhandlinger får næstformanden orlov fra interneringen i Jægersborg kaserne.

Under ledelse af afsk. SG J. L. A. Larsen, København, iværksættes en storstilet indsamling til rejsning af mindstene for de to faldne kammerater, og samtidig udsendes en henstilling om indbetaling af kontingent i videst mulig omfang. Resultatet heraf var godt, og den økonomiske situation reddes.

Forhandlingerne om lønspørgsmålet fortsætter, og krigsministeriet (finansudvalget) bevilger fuld løn indtil kalenderårets slutning. En ansøgning om lønudbetaling til finansårets slutning afvises. I forbindelse med »Folk og Værn« opretter formanden og sekretæren et arbejdsanvisningskontor, der i løbet af to måneder anviser arbejde til ca. 110 underofficerer og ca. 300 andre befalingsmænd og menige fra hæren og flåden.

ral Witt's fond« redder den økonomiske situation, idet ansøgningen resulterer i et tilskud på kr. 3000,—.

Indsamlingen til mindstene afsluttes med en kraftig slutspurt, og den nødvendige kapital tilvejebringes. Den 5. december afsløres i Randers mindstene for SG S. A. Andersen, og den 6. afsløres i Ålborg mindstene for OS K. O. Norvin.

Året havde absolut stået i samarbejdets og den gode viljes tegn, og i særdeleshed havde de sidste fire måneder vist sammenholdets betydning.

Der var gjort alt, hvad der gøres kunne for at hjælpe medlemmerne og deres familier, og størsteparten af æren herfor må tilkomme formanden, SG H. F. Schourup Sørensen, og sekretæren, OS K. F. Døhrer, der dag og nat arbejdede i foreningens interesse.

Foreningens eksistensberettigelse var endnu engang slået fast, og man havde igen afbødet en katastrofe for standen. Medlemstallet var i det forløbne år steget med 220, hvilket var et meget fint resultat, men samtidig også et resultat, der forpligtede ud i fremtiden.

1944

Efter hærens opløsning volder a jourføring af kartoteket betydelige vanskeligheder. Medlemstallet er nu på 881 fordelt på 13 lokalforeninger. I hovedbestyrelsen sker i januar følgende ændringer: OS E. J. Jensen, Holbæk, og OS N. K. Thousing udtræder, medens SG P. Jørgensen, Sønderborg, og SG Chr. Pihl, Odense, indtræder.

I februar oprettes en ny bladkontrakt gældende for året 1944, hvorefter bladet ikke fremover skal koste foreningen noget. Grundet manglende tid anmoder SG A. I. Sørensen om fritagelse for redaktørhvervet, der den 5. marts overtages af OS K. Særmark-Thomsen.

Det vedtages at oprette et hjælpefond grundet det behov, der er opstået for hjælp til mange underofficerer og deres pårørende, som under besættelsen er kommet i økonomiske vanskeligheder. Midlerne til fondet søges skabt ved afholdelse af landslotterier.

Foreningen modtager med tak et tilsagn fra soldaterhjemmet »Grundtvigshus« om gratis kontorlokale i den gamle Hestgardekaserne, Frederiksholms Kanal 28. Lokalerne deles med lokalforening »København«.

I marts afholdes hovedbestyrelsesmøde i København, og det oplyses her, at medlemstallet er faldet med 80 til 801. Grunden hertil er udnævnelser, dødsfald, ophold i Sverige m. m. Det vedtages at starte et landslotteri med et budgetteret overskud på 16.000 kr. Ligeledes vedtages det, at visse lokalforeninger fremtidigt selv skal opkræve kontingentet. Fra den 1. april indføres der gratis juridisk rådgivning for foreningens medlemmer.

I maj deltager foreningen i en stort anlagt faneinstruktion i Håndværkerforeningen i København.

I juni afholdes der hovedbestyrelsesmøde i Odense forud for det 4. repræsentantskabsmøde, der afholdes sammesteds. Her vedtages, at tilgang af nye medlemmer standses, dersom man ikke har nøjagtig kendskab til den søgendes nationale indstilling. Foreningens deltagelse i det illegale arbejde drøftedes og vedtoges. Landslotteriet havde givet 16.152 kr. i overskud. Endvidere indviedes ved denne lejlighed hovedforeningens fane.

Lokalforening »Nordjylland« oprettes i juli med OS H. O. A. Poulsen som formand. Der indledes påny forhandlinger med »Ålborg Underofficersforening« om tilslutning til »U. F.«.

For samarbejde med officiantgruppens hovedorganisation (O.H.) nedsættes et udvalg bestående af SG H. F. Schourup Sørensen, SG R. H. G. Hasbild og OS K. Særmark-Thomsen. Under det første møde med O. H. enedes man om een månedlig sammenkomst.

Den 19. september opløses politikorpset, og mange medlemmer går under jorden. I den anledning beslutes det at standse bladets udsendelse, ligesom alle politifolks navne udgår af medlemslisterne.

Den 26. september falder SG H. C. Andersen i Vedsted under ildkamp med gestapo, der vil arrestere ham.

I løbet af oktober udsendes bladet atter, men kun til medlemmer, der ikke kan skades derved.

— — —
Året sluttede en smule trøstesløst, idet forhandlin-



Fra faneinstruktionen.
I midten ses vor nye fane,
med OS S. A. J. Olsen som fanebærer.

Oberst H. E. Christensen indvier
hovedforeningens fane.



gerne med O.H. bristede. Samtidig måtte bladudgiveren ved juridisk hjælp tvinges til at fortsætte udgivelsen af bladet efter den løbende kontrakt. Selv om end-

nu et vanskeligt år var gået, så var ingen dog i tvivl om, at foreningen nok skulle klare sig til trods for, at forholdene i landet var mørke på grund af besættelsen.



DANSK UNDEROFFICERSFORENING
AF 1939

Kr. 1

Lodseddels **Nº**

LANDSLOTTERI

til Fordel for Foreningens Hjælpefond bl. a. til Støtte for sørede samt faldne Underofficerers Efterladte.

HOVEDGEVINSTER:

1. Et gratis Aar — Værdi Kr. 3.000	3. En Cykle — Værdi ca. Kr. 280
2. Bogreol med Bøger efter frit Valg Værdi Kr. 600	4. Et Kaffe-stel — 12 Pers. Værdi Kr. 100 <i>samt 66 andre Gevinster</i>

Således så den første lodseddels ud og der blev solgt ca. 24.000. En virkelig god præstation.

1945

Foreningsmæssigt set sker der intet af betydning i begyndelsen af året, idet det illegale arbejde er trængt helt i forgrunden og såvel hovedforeningens som lokalforeningernes ledelser er engageret i dette arbejde.

Den 14. februar falder SG Harry Cecil Nielsen i Odense under en stikkerlikvidering, og den 30. marts afgår OS Svend Holm, Nyborg, ved døden som følge af gestapomishandlinger.

Der forhandles endnu engang med »Ålborg Under-

officersforening«, men uden positivt resultat. Bladets sidetal nedskæres på grund af papirsituationen, og samtlige foreningsmeddelelser udgår. Et tremandsudvalg nedsættes til undersøgelse af vor stilling til en eventuel kommende ny hærordning. Det besluttes at aflyse det årlige repræsentantskabsmøde, og i løbet af april er foreningsarbejdet ubetydeligt grundet modstandsbevægelsens skærpede alarmberedskab.

Den 4. maj kapitulerede tyskerne, og ca. 90 pct. af

foreningens medlemmer mødte frem under modstandsbevægelsens faner.

Allerede den 8. maj forhandler formanden og næstformanden med forsvarsminister Ole Bjørn Kraft.

Den 14. maj afholdes det første forretningsudvalgsmøde, hvor følgende behandles:

Der udsendes direktiver til lokalforeningerne vedrørende udrensningen — afholdelse af generalforsamlinger — indberetning om faldne medlemmer og eventuel rejsning af mindstene for disse. De i »Den danske Brigade« i Sverige udnævnte underofficerers anerkendelse som medlemsberettigede i »U.F.«. Repræsentantskabsmøde vedtages afholdt i efteråret. Der vedtages økonomisk hjælp til evt. bomberamte medlemmer på Bornholm. Opsætning af mindstene for SG Svend Holm og SG Cecil Hansen vedtages. Endvidere vedtages ansættelse af en kontordame for hovedforeningen, og et forslag om afholdelse af en »Friheds- og propagandafest« i samarbejde med lokalforening »København« godkendes.

Den 27. maj forhandler formanden og næstformanden igen med forsvarsministeren, der giver tilsagn om repræsentation i den kommende forsvarskommission.

Formanden bebuder udrensning til bunds og til tops og appellerer til tegning af nye medlemmer og abonnenter på bladet.

Den 1. juni genopstår den danske hær, og en stor del af vore medlemmer indkommanderes. Hovedforeningen modtager en skriftlig hilsen fra allierede underofficerer.

Den 10. juni taler forsvarsministeren ved lokalforening »København«s fredsfest, hvor bl. a. en del allierede underofficerer er gæster. Bladet udkommer i an-



Fra hovedforeningens og lkf. »København«s fredsfest i »Borgernes Hus« den 10. juni.

ledning af befrielsen som et »festnummer« på 64 sider.

Den 14. juni vedtages de endelige retningslinier for udrensningen. Krigsministeriet tilstilles en anmeldelse på 43 underofficerer, som har udvist unational optræden under besættelsen. Endvidere ansøges om lån af en personbil med benzin til brug ved formandens rejse til lokalforeningerne i Jylland.

Den 28. juni stiftes lokalforening »Tønder«. Formanden aflægger besøg i lokalforeningerne »Fyn«, »Randers«, »Århus«, »Fredericia«, »Haderslev«, »Søn-



Et udsnit af de mange deltagere i freds festen. I forgrunden til venstre ses daværende forsvarsminister Ole Bjørn Kraft og frue samt forstander Borup. Bag disse vore allierede gæster fra England, Canada og U.S.A.



Det odensianske modstandskompagni fra UF »Fyn«. Tv.: march gennem byen. Th.: Ørsager demonstrerer sprængning.



En UF-udrykning i København den 5. maj.

FRA DE BEVÆGEDE MAJDAGE



UF-kompagniet (O-grupperne) fotograferet i Tøjhusmuseets gård klar til udrykning.



Krohn til æresmedlem i foreningen. Victor Krohn var stifter af den første underofficersforening i 1891 og var vor stands første og største pioner. Udnævnelsen til æresmedlem var en beskedent tak for den indsats, han ydede for standens højnelse, og den aldrig svigende interesse, hvormed han fulgte vort arbejde.

Da tre medlemmer af forretningsudvalget indkommanderes, overtager SG Sv. Kaas posten som kasserer, SG R. H. G. Hasbild og SG A. E. Sørensen indtræder i hovedbestyrelsen.

Der afholdes hovedbestyrelsesmøde i september, og et nyt landslotteri forberedes. Det vedtages at afholde repræsentantskabsmøde i november samt at opsiges bladkontrakten med årets udgang. Med krigsministeriet optages forhandling om våbentilladelse til samtlige underofficerer.

berborg« og »Tønder« samt foranlediger en ny lokalforening stiftet i Viborg.

Der indledes forhandlinger med krigsministeriet om lønforholdene, og den 18. juli indsendes en skrivelse herom. Fra samtlige tjenstgørende underofficerer i Århus indsendes direkte en skrivelse til ministeriet om samme forhold.

Spørgsmålet om løn til de indkommanderede underofficerer var særlig akut, idet en gift sergent med to børn kun fik 333,00 kr. om måneden uden mulighed for nogen anden form for hjælp, hvortil kom, at der som oftest skulle føres to husholdninger samt skulle afholdes udgifter til uniform, fodtøj og rejser til hjemmet.

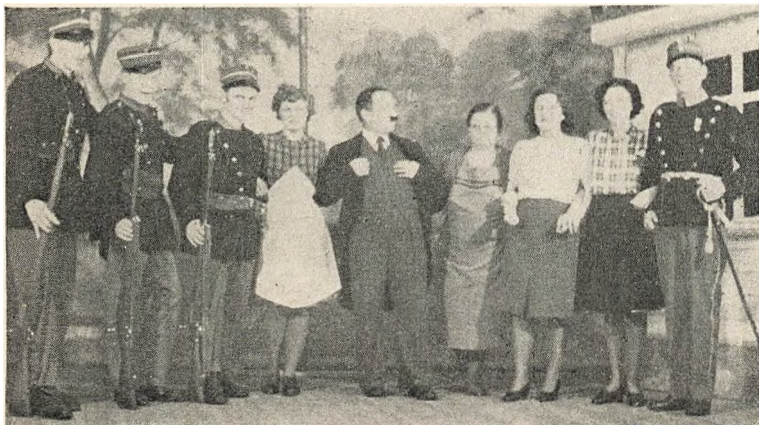
Som svar på ovennævnte sender krigsministeriet den 17. august en misbilligelse til underofficererne i Århus (brevskriverne) og fastsætter, at alle forhandlinger vedrørende underofficerernes forhold SKAL ske gennem foreningen. Dagen efter bevilges opholdstillæg for gifte underofficerer i henhold til de for tjenstemænd gældende regler.

Den 1. august udnævnes fhv. oversergent Victor



Bladet udkommer i stort festnummer i anledning af kong Christian den Tiendes 70-årsdag. Den 26. september afsløres en mindesten i Tyrstrup for SG H. C. Andersen.

Medlem nr. 1000 optages i foreningen, og den 8. oktober udsendes det nye landslotteris 25.000 lodsedler.



Dygtige dilettanter fra I.K.F. »Århus« fejrer befrielsen med opførelse af »Alle mand i trøjen« i 1945.

Krigsministeriet anmoder foreningen om at udpege et medlem til »Den ekstraordinære Undersøgelseskommission«, samt et medlem til indtrædelse i »Uniformskommissionen 1945«.

I dagene 4.—5. november afholdes repræsentantskabsmøde i København med deltagelse af 28 repræsentanter fra 13 lokalforeninger.

Regnskabet balancerer med kr. 13.589,78, og formuen udgør pr. 30. april 17.360,95. Forretningsudvalget bemyndiges til at tegne kontrakt om bladet med SG, direktør Peter Andersen, Odense. Der nedsættes et hærlovsudvalg på 7 mand samt vedtages tegning af en ansvarsforsikring ved skydninger.

OS S. Pater, København, SG R. H. G. Hasbild, København, OS A. Nissen, Tønder, og SG Axel Sørensen, Helsingør, nyvælges til hovedbestyrelsen.

Der udsendes indbydelse til et møde om oprettelse

af et samarbejdsudvalg mellem officiantgruppens hovedorganisation, søværnets organisationer og »U.F.«.

Den 14. december afsløres i Odense en mindesten for SG Cecil Hansen.

I december afholder hærlovsudvalget møde i Fredericia. Forretningsudvalget indkalder 10 medlemmer til et arbejdsudvalg, og den 16. afholdes det omtalte møde om et samarbejdsudvalg, hvis oprettelse og sammensætning vedtages.

— — —

Befrielsesåret var fyldt med begivenheder. Store og små, sørgelige og gladelige mellem hinanden, men alle blev taget i den rækkefølge, hvori de kom, og man gik til »biddet« i bevidstheden om, at arbejdet skulle gøres, og at man nu kunne se ende på vanskelighederne.

Man kunne se tilbage på gode resultater, og det lysnede forude, hvilket gav »blod på tanden«.

1946

Det nye års første begivenhed var bladets fremkomst i nyt udseende og større format.

Lokalforening »Roskilde« må nedlægges, da tilslutningen her er for ringe, og den fornødne interesse ikke synes at være til stede.

I februar afsløres en af foreningen rejst mindesten over SG G. H. Simonsen, Tønder.

Månedens præges iøvrigt af forhandlinger med krigsministeriet, hvor spørgsmålene om sommerferie, hjemkommandering af de den 1. juni 1945 indkommanderede underofficerer, uniformsgodtgørelse og lønning til underofficerer i modstandsbevægelsen drøftedes.

Der indsendes en protestskrivelse til krigsministeriet i anledning af ministeriets beslutning om udnævnelse af en del korporaler uden skole. Foreningen fik dog senere udvirket, at disse fik lejlighed til at komme på en sergentskole for derved at kvalificere sig til videre uddannelse.

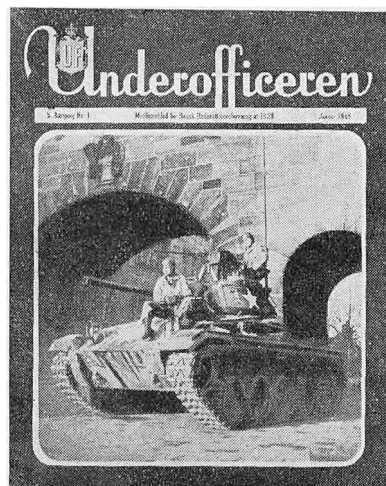
I løbet af foråret arbejder foreningens forskellige udvalg og kommissionsmedlemmer på højtryk for at blive færdig med arbejdet til det kommende repræsentantskabsmøde.

Der afholdes et godt besøgt propagandamøde for samtlige underofficerer ved modstandsbevægelsens skole i Jægerspris. Ca. 90 pct. af eleverne her indmeldte sig.

Krigsministeriet meddeler foreningen, at dens ansøgning om udbetaling af uniformsgodtgørelse efter

nærmere bestemte regler tages til følge. Ligeledes løses et spørgsmål om for lidt udbetalt løn til nogle underofficerer på Bornholm, hvorved de pågældende får tilbagebetalt et større beløb.

Den 5. maj deltager foreningen i en allieret mindehøjtidelighed for de i den anden verdenskrig faldne soldater. Højtideligheden, der fandt sted på Frederiksberg Runddel, overværedes af kongeparret og hele den kongelige familie og sluttedes med kransenedlægning.



Bladet i dets nye format og udseende.



HÆRLOVSUDVALGET. Fra venstre: OS Frede Briksby, OS Særmark-Thomsen, OS R. H. G. Hasbild og SG Gerhard Nielsen.

Redaktøren deltager i samme måned i en radiodiskussion om »Tonen i hæren«.

Krigsministeriet meddeler, at samtlige befalingsmænd af reserven, som måtte ønske det, kan hjemkommanderes pr. 31. maj.

Repræsentantskabsmødet finder sted i Århus i dagene 9.—10. juni. Der deltager 13 lokalforeninger med ialt 29 repræsentanter. Medlemstallet var nu steget til 1070, d.v.s. en fremgang på 144.

Regnskabet udviste en balance på kr. 17.426,61 og en samlet formue på kr. 30.694,87. Landslotteriet 1945 havde vist sig at give et overskud på ialt kr. 14.465,35.

Til hovedbestyrelsen nyvalgte OS S. A. J. Olsen, København.

Den 17. juli afgik foreningens æresmedlem, fhv. oversergent Victor Krohn ved døden. Ved bisættelsen var »U.F.« repræsenteret ved 30 medlemmer og 6 faner.

Årets vel nok største begivenhed indtraf i august, hvor krigsministeriet bevilgede sommerferie til alle befalingsmænd af reserven. Dette spørgsmål havde fire gange tidligere været rejst af foreningen, første gang i 1939.

Pr. 1. november opsiges foreningen af sine kontorlokaler, hvorfor der indsendes en ansøgning til krigsministeriet om bistand til anskaffelse af egnede lokaler.

Medlemmer af hærlovsudvalget, SG Gerhard Nielsen og OS F. Briksby, rejser i oktober på studie-

rejse til Norge som den norske overkommandos gæster i 14 dage. Formålet hermed var at studere den norske hærs befalingsmandsordning og dennes struktur.

På et hovedbestyrelsesmøde i november aflægger hærlovsudvalgets formand beretning om de opnåede resultater. Beretningen varede 4 timer, og blev hilst med stor begejstring af hovedbestyrelsen.

På mødet vedtoges en udmeldelse af det i 1945 oprettede samarbejdsudvalg mellem »Officiantgruppens Hovedorganisation«, »Søværnets forskellige organisationer« og »U.F.«.

SG Peter Jørgensen, Sønderborg, og SG S. A. J. Olsen udtræder af hovedbestyrelsen, hvorefter suppleanterne, reshv. I. I. Lumbye Andersen og SG Sv. Kaas indtræder. Underofficerens Forlag oprettes med SG A. Nissen som leder. Det vedtages at udsende 2 håndbøger, så snart papirsituationen tillader det.

Som slutsten i året udarbejdedes et foredrag vedrørende problemerne omkring den nye hærlov. Foredraget stilles til rådighed for samtlige lokalforeninger.

— — —

1946 havde været et år med lange og trange forhandlinger, men som det fremgår af ovennævnte korte uddrag, var det også et år med mange og virkelig gode resultater af bestræbelserne for at skaffe de tjenstgørende underofficerer bedst mulige kår at arbejde under. Kort sagt et år, som der med glæde kan ses tilbage på.

Ved årsskiftet havde bladet bestået i 5 år og var, trods besættelsen, udkommet i samtlige 60 numre. I februar udsendtes forlagets håndbog nr. 1 »Nærkamp«.

I januar rejser 2 andre medlemmer af hærlovsudvalget, OS R. H. G. Hasbild og OS K. Særmark-Thomsen til Sverige for at aflægge 14 dages studiebesøg ved den svenske armé med samme formål som rejsen til Norge. Et stort og brugbart materiale hjemføres fra turen.



Fra studiebesøget hos vor broderorganisation F.U.F. i Stockholm. De fire stående var funktionærer i forbundet, medens den siddende (midten) var dets ordførende, högbåtsman Hellenius. Billedet er taget i forbundets kontor.

Grundet papirsituationen må bladets sideantal nedskæres betydeligt.

Krigsministeriet træffer bestemmelse om oprettelse af 2 årlige sergent- og oversergentskoler, hvilket medfører en kortere uddannelse. Foreningen indsender straks en skrivelse, hvori der gives udtryk for beklagelse af en sådan forringelse af uddannelsen. Endvidere påpeges faren herved.

Der afholdes et hovedbestyrelsesmøde i april, og af formandens beretning kan her nævnes: Hovedforeningen har flyttet kontor fire gange siden den 1. november 1946. Dette forårsager stor forsinkelse i forskellige sagers ekspedition og behandling. Hærlovsudvalget har i vinterens løb afholdt foredrag i 8 lokalforeninger. Formanden meddeler, at han trækker sig tilbage fra næste repræsentantskabsmøde at regne. Hærlovsudvalget foreslår oprettelse af et mere snævert samarbejde med de øvrige nordiske landes befalingsmandsorganisationer. Forslaget blev eenstemmigt vedtaget.

I maj deltager foreningen i kong Christian den Tiendes bisættelse og repræsenteres med fanen.

Den 2.—4. maj afholdes repræsentantskabsmøde i

Sønderborg. Der deltager denne gang 11 lokalforeninger og ialt 32 repræsentanter. Medlemstallet var igen steget og er nu oppe på 1180. Regnskabet balancerer med kr. 31.681,48, og formuen udgør 27.571,80 (heraf ca. 20.000 tilhørende fondet).

Fra beretningen nævnes: Der nedsættes et udvalg til ændring af hovedforeningens kontingentopkrævnings-system samt udarbejdelse af forslag til lovændringer. Hærlovsudvalgets forslag gennemdrøftes under en lang og meget saglig debat, og forskellige ændringer blev vedtaget. Udvalget blev pålagt at afslutte arbejdet så betids, at det kunne forelægges til endelig vedtagelse på næste års repræsentantskabsmøde.

Formanden, SG H. F. Schourup Sørensen, afgik efter eget ønske som formand. I hans sted nyvalgte OS A. Nissen. Nyvalgt til hovedbestyrelsen blev endvidere OS H. Hansen, København (kasserer), SG A. C. Andersen, København, SG Hugo Rasmussen, Odense, og SG Løkkegaard Hansen, Århus. Det vedtoges at afholde landslotteri i indeværende år.

Efter repræsentantskabsmødet oprettes lokalforening »Vestsjælland« med hjemsted i Slagelse.

Forretningsudvalget udvides med to afgæede bestyrelsesmedlemmer, SG H. F. Schourup Sørensen og OS R. H. G. Hasbild. Der rettes påny henvendelse til krigsministeriet om bistand ved anskaffelsen af kontorlokaler.

Den 8. juni afholdtes et møde i Odense, hvor planer om oprettelse af en forening for tilsynsførende i hærens kostforplejninger var til debat. Deltagelsen var imidlertid ikke stor nok til nogen egentlig beslutning, men sagen drøftedes, og en senere genoptagelse af emnet blev vedtaget.



Den nye landsformand, OS Antoni Nissen.

I samme måned udsender forlaget håndbog nr. 2 »Kamp i byer«.

I løbet af sommeren hersker en god aktivitet. Formanden aflægger besøg i lokalforeningerne »Tønder«, »Sønderborg« og »Haderslev« samt repræsenterer foreningen ved afsløringen af en mindetavle på kasernen i Sønderborg.

Fra »Centralforlaget« i Odense tilgår en opsigelse af bladkontrakten fra 30. oktober. Et forsøg på forlængelse af kontrakten strandede.

Krigsministeriet bevilger foreningen kontorlokale i Rigersgades kaserne i København.

Hovedproblemet er bladet og forretningsudvalget arbejder derfor intenst på at finde frem til en løsning af bladspørgsmålet og beslutter at forsøge genoprettet en kontrakt om annonceporteføljens bortforpagtning.

Den 11. august oprettes lokalforening »Brigaden« med 5 klubber fordelt over hele brigadeområdet. Formanden, OS V. B. Lundberg, indtræder som ekstraordinært medlem i hovedbestyrelsen. En uge senere genopstår lokalforening »Roskilde«.

Hovedforeningens nye kontor i Rigersgade indvies den 23. september.

I oktober oprettes med »Nordisk Annoncebureau« en kontrakt om bladets udgivelse og annoncerettens bortforpagtning. Såvel bladets administration som trykning foregår i København. Bladets kontrakt vedtages eenstemmigt på et hovedbestyrelsesmøde den 9. november. Ved samme lejlighed ændres hovedforeningens regnskabsår til at følge kalenderåret, og et nyt opkrævningssystem med kvartalsindbetaling og udlevering af kvitteringskort vedtages.

Der afholdes ekstraordinært hovedbestyrelsesmøde



Forlagets 2 første håndbøger gengivel i 1/3 størrelse. Forsiderne var trykt i 3 farver.

den 6. december, idet man fra et bogforlag har modtaget et tilbud om udgivelse af et historisk værk om underofficersstanden. Forretningsudvalget bemyndiges til at foretage de videre forhandlinger i sagen, dog med bistand af den juridiske konsulent.

Afsk. SG Holger Andersen vælges til at indtræde i »Kommissionen af 12. november 1947 vedrørende Personel af Hærens Flyvertropper og Søværnets Flyvevæsen«.

Året bragte ikke mere af nævneværdig betydning. Det havde været et stille år uden de store ting, men alligevel et år, som gav anledning til tilfredshed og optimisme for fremtiden.

1948

Det nye kontingentopkrævningssystem træder ud i livet, og der forhandles fortsat om udgivelsen af værket om underofficererne. Til krigsministeriet indsendes ansøgning om tildeling af engelsk valuta til alle underofficerer ved brigaden samt bedre rejseforhold under orlovsrejse til og fra Danmark.

I marts må man opgive udsendelsen af det historiske værk. Samtidig opsiges bladudgiveren kontrakten med øjeblikkelig virkning, men sagen bliver dog forlignet.

Krigsministeriet forbedrer rejseforholdene for underofficererne ved brigaden.

»Norges Befålslag« giver tilsagn om deltagelse i et samarbejds møde i København.

Repræsentantskabsmøde afholdes i Næstved i dagene 23.–25. april. Repræsentanternes antal er 43, og 14 lokalforeninger repræsenteres. Medlemsantallet udgør ialt godt 1300.

Regnskabet balancerer med kr. 17.327,29, og formuen er 29.315,94. Det i 1947 afholdte landslotteri havde givet et overskud på ca. kr. 12.000.

På mødet vedtoges eenstemmigt hærlovsudvalgets forslag med få ændringer. Endvidere vedtoges en del lovændringer — afholdelse af landsskyttestævne i august og afholdelse af nordisk samarbejds møde i København.

Gerhard Nielsen vælges til foreningens eventuelle

repræsentant i forsvarskommissionen i stedet for K. Særmark-Thomsen.

Nyvalgt til hovedbestyrelsen blev SG Th. Nielsen, Sønderborg.

I foråret udmelder samtlige sergenter på Fodfolkets Sergent- og Oversergentskole sig af foreningen, men sagen bilægges, og udmeldelserne trækkes tilbage.

Til krigsministeriet indsendes en ansøgning om større kontorlokaler, ligesom spørgsmålet om sommerferie for elever på skoler tages op til drøftelse med ministeriet. For begge sagers vedkommende var ministeriets svar imødekommende.

Den 9. juni afleveres hærlovsforslaget til forsvarsminister Rasmus Hansen, der samtidig modtager et eksemplar til hvert medlem i forsvarskommissionen.

Det bliver igen galt med bladet, idet »Nordisk Annoncebureau« opsiger kontrakten pr. 31. december.

Igennem årene havde bladet gentagne gange været et »smertensbarn«, og det var derfor kun naturligt, at man nu forsøgte at finde nye veje for en endelig løsning af dette problem.

Forretningsudvalget vedtog derfor, at hovedforeningen selv overtog annonceporteføljen, og at bladet førtes videre gennem forlaget. Denne beslutning godkendes på et hovedbestyrelsesmøde den 24. oktober, og gennem lån stilles den fornødne kapital til rådighed. Regnskabet for hovedforeningen udstykkes i anledning heraf, og »Foreningen«, »Fonden« og »Forlaget« får hver sit regnskab. Der ansættes en annoncerepræsentant, og i december overtages annonceporteføljen, og man er klar til at vove sig ud i dette store forsøg.

Programmet for landsskydningen vedtages, og krigsministeriet udsætter en smuk vandrepokal »Underofficerspokalen«. Endvidere bevilger ministeriet ammunition til skydningen. Denne første landsskydning finder sted i Odense i dagene 7.—8. august med deltagelse af 13 lokalforeninger med ialt 90 deltagere. Lokalforening Holbæk vinder pokalen. At skydningen blev en succes og et eksempel til efterfølgelse, kan ses af, at den som en fast tradition i foreningen finder sted år efter år.

Udover bladspørgsmålet er efteråret en stille tid. Sidst i august finder samarbejdsrådet sted med deltagelse af 2 repræsentanter fra »Norges Befælslag« og 2 repræsentanter fra »Försvarsväsendets Underbefäls Förbund«, Sverige. Der forhandles med krigsministe-

ny hærlov

Dansk Underofficersforening af 1939 har på et repræsentantskabsmøde i går enstemmigt vedtaget et forslag til en ny hærlov, som er udarbejdet af foreningens hærlovsudvalg, og senest i midten af næste måned vil forslaget blive overgivet til forsvarskommissionen. — Fra krigsministeriets side har foreningen iøvrigt modtaget forslag om at udpege et medlem, som vil blive tilkaldt af forsvarskommissionen, og hertil har man valgt afskediget sergent, forretningsfører *Gerhard Nielsen*, Århus.

Arbejdet med det nye hærlovsforslag har stået på i tre år, og i den tid har udvalget på bevilling fra krigsministeriet haft deputationer på studiebesøg både hos den norske og hos den svenske armé. Indtil forslaget har været forelagt forsvarskommissionen, vil foreningen behandle det som fortroligt, men forslagets hovedlinier kan næppe være hemmelige. Man ønsker fra underofficerernes side en mere demokratisk rekruttering af befalingsmandseleverne, man ønsker fortrinnsretten til at besætte tjenestemandstillinger fuldt udnyttet, man vil have en bedre uddannelse, men først og fremmest gunstigere kontraktforhold, bedre løn- og arbejdsvilkår.

Avisudklip.

riet om udbetaling af »BAFSV« til brigadens underofficerer, og ansøgning indsendes.

— — —
I december begynder forlaget sin virksomhed med udgivelsen af »Underofficeren« for egen regning.

Med denne store begivenhed slutter året 1948 og dermed foreningens første 10 år, og et ønske, som går helt tilbage til 1942, er dermed gået i opfyldelse. Beslutningen herom kan siges at være dristig, men med de resultater, der er opnået i ovenfor beskrevne tidsafsnit, kunne det forventes, at også dette store skridt ville give resultater, der var foreningen og standen værdig.

I januar bevilger krigsministeriet 15 shillings i BAFVS til midlertidigt tjenstgørende underofficerer ved brigaden.

I samme måned vinder foreningens juridiske konsulent en retssag, hvorved 2 underofficerer bliver pure frifundet.

På foreningens 10-års dag – den 27. februar – afholdes en reception i lokalerne i Rigensgade. Her mødte mange gratulanter frem og lykønskede, ligesom foreningen modtog mange smukke gaver i anledning af dagen. »Underofficeren« blev udsendt som jubilæumsnummer med 52 sider og forside i fire farver.

Underofficersforeningens Tiaar er gennemløbet med Ære og Dygtighed

„Dansk Underofficersforening“ har lige fejret sit 10 Aars Jubilæum, og i den Anledning har Foreningen udsendt et Festnummer af sit Medlemsblad „Underofficeren“, der bl. a. indeholder en Fremstilling af Foreningens korte Historie og Virke. Den kommanderende General, General-løjtnant Gørtz, har skrevet en meget anerkendende Hilsen, i hvilken han fremhæver, at Foreningen har gennemløbet et Tiaar med Ære og Dygtighed. Forsvarsminister Rs. Hansen har ogsaa sendt en Hilsen, og af den skal citeres følgende:

„Underofficererne har en Række Ønsker, som man vil have taget op til Drøftelse, og jeg skal gøre, hvad jeg formaar, for at de under Forhandlingerne i Forsvarskommissionen kommer til at spille den Rolle, som de har Krav paa. Men naturligvis er det mig ikke muligt paa nuværende Tidspunkt at sige noget om, hvilket Resultat, der kan komme ud af Forhandlingerne i Forsvarskommissionen og senere under Forhandlinger paa Rigsdagen. Dog kan jeg udtale, at jeg har det Haab, at Forhandlingerne om den nye Forsvarsordning maa kunne føre til, at der paa Rigsdagen bliver Mulighed for at faa gennemført rimelige Ændringer i den nuværende Opbygning af Befalingsmandssystemet.“ H

I løbet af marts afgiver «Den ekstraordinære Undersøgelseskommission om Flyvevåbnets Personelordning» sin betænkning til krigsministeriet. Foreningens medlem i kommissionen – SG Holger Andersen – havde her repræsenteret reservehåndværkerne.

Tilsyneladende synes fællesmødet med Norge og Sveriges tilsvarende personelorganisationer ikke at have båret den fornødne frugt, idet kontakten efter mødet kun havde været ringe.

Repræsentantskabsmødet blev afholdt i dagene 15.–16. april i København. 44 repræsentanter giver møde, og 14 af foreningens 18 lokalforeninger repræsenteres. Trods mange slettelser på grund af restancer er medlemstallet fortsat godt 1300.

Regnskabet balancerer med 21.399,75 kr., og formuen udgør pr. 31. december 1948 kr. 37.250,41.

På mødet aflægger SG Holger Andersen beretning om arbejdet i »Den ekstraordinære Undersøgelseskommission«.

Redaktøren aflægger en længere beretning om bladet, der siden egen overtagelse viser sig at gå særdeles godt. I 1948 havde bladet været udstillet på internationale udstillinger i henholdsvis Frankrig og Svejs

Danmarkshistorien fortalt af Rigsvaabnet

Dansk Underofficersforening af 1939 har sendt en meget smuk Publikation ud til sine Venner. Det er „Danmarkshistorien fortalt af Rigsvaabnet“, og den lille Tryksag vil med det samme være en Sjældenhed. Den er kun trykt i 500 Eksemplarer, som ikke kommer i Handelen. Teksten er af F. O. Nielsen og K. Særmark-Thomsen, og det er Bogtrykkeriet Antikva, der staar for Bogtrykket, mens Lind Hansen, Kultortvet, har lavet Clicheerne.

Det danske Rigsvaaben er ikke skabt af en enkelt Konge eller et enkelt Slægtled, men Konger og Slægtled har gennem Tiderne givet deres Bidrag til det samlede Vaabenskjold.

Forfatterne siger: – I det danske Rigsvaaben ejer vi en kostbar, ægte Perle, et smukt Minde fra vor svundne Storhedstid, som ikke een Nation i Verden er i Stand til at vise Magen til. Lad os værdsætte og værne denne Skat. Lad os se tilbage paa Danmarks Historie. Vi kan være stolte af vore Forfædre, og lad os gennem dem faa Mod og Evne til at vise, at vi er dem værdige Sønner, der forstaar at forvalte den Arv, de har givet os.

og havde fået rosende omtale, hvilket også havde været tilfældet ved en udstilling i København i januar 1949.

SG B. B. Johnson, København, nyvælges til hovedbestyrelsen i stedet for SG A. C. Andersen.

Ved et forretningsudvalgsmøde i maj aflægger hærlovsudvalget beretning om et møde i hærlovskommissionens underudvalg vedrørende personelspørgsmål.

Der gives tilladelse til oprettelse af en lokalforening i Værløse. Det besluttes at bestille 10.000 stk. af foreningens mærkat.

I anledning af 100-årsdagen for slaget ved Fredericia modtager lokalforening Fredericia en fane.

I oktober oprettes en lokalforening omfattende lejrene Høvelte, Værløse og Sandholm.

Siden overtagelsen af bladet er dettes annonceportefølje steget med kr. 11.000.

I november indtræder OS H. B. Johnson i »Kommissionen for Uddannelsesetidens Rationelle Udnyttelse«.

Foreningens stillingsanvisning fungerer stadig på bedste måde, og i december anvises en række stillinger, hvorefter man er i den situation at have flere ledige stillinger end ansøgere.

— — —

Året 1949 bragte ikke de store problemer. Det må nærmest betragtes som en slags stilhed før stormen, idet man med spænding afventede den nye hærordning, som endnu ikke havde set dagens lys.

Selvom det ikke udadtil tegnede af så meget, betød det ikke, at man lå i dvale. Tværtimod — af alle kræfter arbejdedes der på at styrke foreningen indadtil. Medlemmerne i de forskellige kommissioner og udvalg arbejdede støt — nye lokalforeninger dukkede op — økonomien stabiliseredes, og sidst, men ikke mindst, blev udgivelsen af bladet fra eget forlag en succes.

I håb om, at 1950 ville bringe den nye hærordning, gik man med største sindsro ind til et nyt arbejdsår.

1950

En kedelig kendsgerning bliver indledningen til det nye år, idet ca. 100 medlemmer må slettes af foreningens kartotek på grund af restance.

Foråret viser en meget stille tid. På et hovedbestyrelsesmøde i marts besluttes det at henlægge repræsentantskabsmødet til senere på sommeren, efter at den nye hærlov er kommet. Forretningsudvalget holder møde i maj, men der er stadig intet nyt om hærloven.

I juni overtager SG Holger Andersen forlagets regnskab samt udfører fremover hvervet som regnskabsfører. Samtlige lokalforeninger godkender, at repræsentantskabsmødet udsættes.

Efter en henvendelse fra krigsministeriet ser man sig nødsaget til at standse for tilgangen af delingsførere fra hjemmeværnet, såfremt disse ikke har modtaget udnævnelse til OS, SG eller resh.I. Ca. en måned senere kan delingsførere optages som hidtil, idet krigsministeriet oplyser, at visse udtalelser i sagen ikke var afgivet på ministeriets vegne.

Forlaget kan i november melde håndbøgerne nr. 1 og 2 udsolgte.

I årets sidste måned køber hovedforeningen en grund ved Aa strand på Fyn. Den ligger umiddelbart op til lkf. »Fyn«s grund med sommerhus, som ses på billedet.

I begyndelsen af samme måned modtages fra krigsministeriet et udkast til forslag om personelordning, og forretningsudvalget udarbejder straks kommentarer hertil.

Et Mindeskrift

Dansk Underofficersforening af 1939 har paa „Underofficeren“s Forlag udsendt et smukt Mindeskrift om Kampen ved Høkkerup i Sønderjylland den 9. April 1940, hvor bl. a. den unge Langelønder, Sergent C. H. Vous faldt. — Skriftet, der er tilegnet Sergent Vous, er udarbejdet af Kapt. Axel Pontoppidan, indleder med en udførlig Skildring af den ulykkelige Hændelse, da den lille Skare danske Soldater rykkede ud fra deres Kvarterer omkring Søgaard for at sætte sig til Modværge, da den overmægtige tyske Hær havde passeret Grænsen og rykkede mod Nord.. Sluttelig gives en smuk Skildring af den unge Sergent og den Hæder, der blev hans Minde til Del.

Mindeskriptet, der er prydet med en Række Illustrationer, er trykt i 1000 Eksemplarer, hvoraf 500 nummererede.



»Fyns sommerhus ved Aa. Nabogrunden ejes nu af hovedforeningen.

I forslaget er indeholdt 2 punkter, som udvalget ikke kan gå ind for, nemlig:

1) Indførelsen af en mathordning i hæren og flyvevåbnet.

2) Indførelsen af en kvarter- og materielmesterggruppe i stedet for den nuværende officiantgruppe.

Man fandt dog, at forslaget indeholdt væsentlige forbedringer såsom:

– afskaffelse af officiantgruppen og kornet/sekondløjtnantsordningen.

– indførelse af fælles gruppe-delingsførerskole for alle.

– indførelse af forsvarets gymnasium, hvor den almene uddannelse finder sted.

— — —

Ligesom sin forgænger blev 1950 et stille år, der heller ikke bragte det, alle gik og ventede på – den nye hærlov.

I årets sidste måned fik man dog den saltvandsindsprøjtning, at udkastet til forslaget om personelordningen blev tilsendt, således at man nu kunne se, hvor det bar hen, og i relation hertil kunne fremsætte sine kommentarer.

Måske var det skyggen fra lovgivningsarbejdet på den nye hærlov, der gjorde, at foreningen i løbet af året ikke fik nogle virkelige sager eller besværligheder at arbejde med, men helt kunne hellige sig rent interne anliggender.

Hvad fremtiden ville bringe, kunne ingen vide, men en ting var givet, man var parat til at tage imod den.



Tredie og sidste håndbog. Udsendt 1950 (gengivet i 1/3 størrelse). Forsiden trykt i 3 farver.

1951

Hovedbestyrelsen afholder møde i januar og beslutter, at hovedbestyrelsesmøde og repræsentantskabsmøde ikke afholdes, før man bliver klar over, hvorledes fremtiden vil komme til at tegne sig for foreningen under den nye personelordning.

I februar tilsender krigsministeriet et ændret udkast til personelordningen. Dette tilbagekaldes grundet forskellige fejl, og et nyt udkast tilsendes. I marts tilkaldes foreningen til møde i forsvarskommissionen for der at redegøre for foreningens syn på udkastet til den kommende hærordning.

Der modtages en klage over indkvarteringsforholdene ved kommandoen i Tyskland, og en undersøgelse iværksættes.

I juni bliver forsvarsloven endelig vedtaget, og for-

retningsudvalget drøfter omgående de problemer, der med det samme må tages op i forbindelse med loven, nemlig:

- 1) Foreningens medvirken til oprettelse af kontrakter for oversergenter.
- 2) Nuværende OS, SG og resh.I. adgang til forsvarets gymnasium og fenrikskole.
- 3) De under 2 nævntes overgang til OS på kontrakt.
- 4) Størst mulig brug af bedømmelsesattest.
- 5) Lønninger i perioden indtil den nye ordnings ikrafttræden.
- 6) Feriespørgsmål.

Der kan intet oplyses om foreningens fremtid, idet man først må forhandle med forsvarsministeriet herom.

Hovedbestyrelsesmøde vil blive afholdt, så snart ministeriet har afgivet bindende svar.

Den 18. juli får man ved et møde i ministeriet et foreløbigt uforbindende svar om ministeriets syn på de rejste problemer. Det endelige svar vil fremkomme senere.

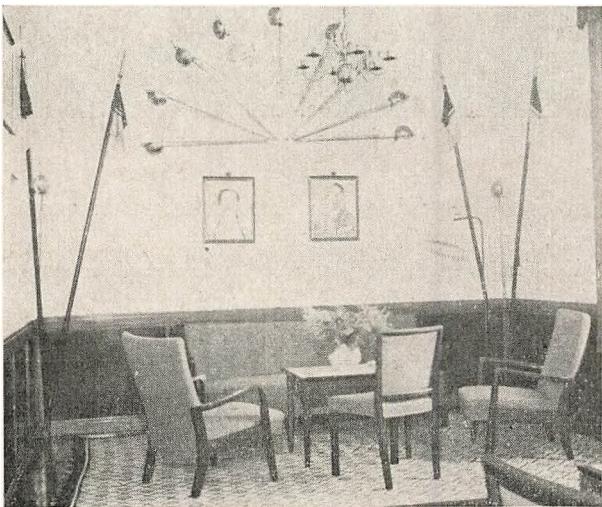
Der opstår problemer vedrørende messeforholdene som følge af forskellig fortolkning af de nye bestemmelser. En henvendelse til ministeriet giver positivt resultat.

I august opstår der tanker om en sammenslutning af samtlige forsvarets oversergenter og sergenter i een forening, der skal kunne rumme såvel tjenestegørende som hjemkommanderede og afskedigede medlemmer. Allerede i september afholdes der et møde mellem repræsentanter fra Underkvartermesterforeningen, oversergenter fra flyvetropperne og »U.F.« for orientering om en eventuel sammenslutning. Enten vil man samles i een forening eller i tre foreninger med een centralledelse og fælles blad.

Forsvarsministeriet afgiver endeligt svar i september og godkender, at foreningen fortsætter med ret til at forhandle for OS, SG og resh.I. samt at værnepligtige sergenter optages som passive medlemmer i lokalforeningerne. Der ses med velvilje på en sammenslutning med de andre foreninger. De øvrige af foreningen rejste problemer løses tilfredsstillende. Kontorerne i Rigsgade kan bibeholdes.

Foreningen får gennemført, at der ved overgangen fra forud- til bagudbetaling bliver frigivet forfaldne hjemsendelsepenge i den måned, hvori der ikke udbetales lønning.

I oktober afholdes hovedbestyrelsesmøde, hvor foreningens status efter den nye lov bliver livligt debat-



Lkf. »Næstved«s nye smukke opholdsstue.

Istedrytteren fortæller

Underofficersforeningen af 1939 og bladet »Underofficeren« har i anledning af aarsskiftet udsendt en fiks lille publikation, der kort og godt hedder »Istedrytteren fortæller«.

Det er oversergent H. Brodersen, der fortæller om sit ridt fra København til de danske krigergrave i Flensborg. Jævnt og ligefrem beretter oversergenten om sit ridt, der strakte sig over 245 km. Han brugte 9 heste paa turen, der sammenlagt varede 20 timer.

Det lille hefte indeholder et forord af oberst C. Gundelach, der fortæller, at det ikke var vanskeligt for regimentet her at udpege den rytter, der skulle ruges — og Brodersen udførte ridtet til sit regiments fulde tilfredshed.

teret. Det vedtages at afholde repræsentantskabsmøde i november, og i den anledning udarbejdes en række nødvendige lovændringer til forelæggelse for repræsentanterne. Der arbejdes videre med tanken om en sammenslutning med de øvrige værn. Bladets navn og fremtid drøftes. Endvidere gives en redegørelse fra arbejdet i uniformskommissionen, efter at en række problemer er opstået efter forsvarslovens vedtagelse, bl. a. gradstegn, huemærke og distinktioner.

Sidst på måneden afholdes et samarbejds møde med Søværnets Underkvartermesterforening.

Forud for repræsentantskabsmødet afholder hovedbestyrelsen et og forretningsudvalget to møder. Repræsentantskabsmødet, der afholdes i København, finder sted i dagene 17.—18. november med deltagelse fra 14 lokalforeninger.

Der er livlig debat om, hvilke medlemmer foreningen skal have samt om foreningens og bladets fremtidige navn. Det af hovedbestyrelsen fremlagte lovforslag vedtages, og foreningens navn ændres derved til FORENINGEN AF OVERSERGENTER OG UNDEROFFICERER (FOU).

»Love for lokalforeninger under FOU« vedtages med de nødvendige ændringer, og tillige vedtages statutter for »FOU Hjelpe-, Bygge- og Uddannelsesfond«, idet ændringer her også er nødvendiggjort af foreningens nye status.

Medlemmer fra uniformskommissionen og hærlovs-

kommissionen aflagde under mødet udførlige beretninger om arbejdet i disse kommissioner.

På dette repræsentantskabsmøde skifter foreningen landsformand, idet SG S. E. R. Kofoed afløser OS A. Nissen, der vælges til formand for fondet.

Til hovedkasserer vælges OS O. Jørgensen, København.

Endvidere nyvælges til hovedbestyrelsen OS R. G. S. Hasbild, SG Sam Jensen, SG Holger Andersen, alle København. OS H. Brodersen, Randers, SG A. P. Villadsen, Fredericia, og SG B. W. Jørgensen, Næstved, i stedet for OS H. Hansen, OS S. Pater, SG H. Rasmussen, SG B. B. Johnson og SG Chr. Pihl. Hovedbestyrelsen er herved blevet udvidet med 1 medlem.

På et forretningsudvalgs møde den 27. november behandles en lang række sager af såvel intern som extern art. Et forslag om bladets nye navn kunne ikke imødekommes af ministeriet. Det besluttes derfor at

arbejde videre med et forslag til navnet »FOU-bladet«.

I december afholdes igen et møde med repræsentanter fra søværnet og flyvevåbnet om oprettelsen af »Centralforeningen af Forsvarets Oversergenter«, og det vedtages at oprette denne forening så hurtigt som muligt.

— — —

Med disse vide fremtidsperspektiver med udsigten til én samlet forening sluttede året.

Havde de to foregående år været rolige, kunne det nu siges, at man havde taget revanche i 1951, hvor man havde fået ny forsvarslov — ny landsformand — ny hovedkasserer — nye bestyrelsesmedlemmer — nye love og fondsstatutter.

Her var i sandhed noget at holde sammen på, men alle var indstillet på det, således at »Foreningen af Oversergenter og Underofficerer« kunne gå en god fremtid i møde under det nye navn, der snart skulle blive kendt viden om som FOU.

1952

Der var nok at tage fat på for hovedbestyrelsen ved indgangen til det nye år. Den nye forsvarslov gav på mange områder stof til problemer, der i stort omfang blev indsendt af medlemmerne. En af de ting, som gav anledning til protest, var indførelsen af det nye huemærke i »slagen metal«, idet man ønskede at bibeholde det gamle mærke i guldtrækkerarbejde.

Forretningsudvalget havde også rent internt en travl tid, idet det viser sig, at økonomien ikke er den bedste efter foreningens reorganisation, ligesom medlemskartoteket og udsendelsen af blade kan ønskes bedre.

I marts iværksættes en landsskydning på kortdistance på hjemmebane, og bogtrykkeriet Antikva udsætter en vandrepokal som præmie. På samme måde som landsskyttestævnet bliver denne skydning en årlig tilbagevendende begivenhed i foreningens historie.

I samme måned udmelder 16 elever fra fenrikskolen sig en bloc uden motivering.

Ved det nye finansårs begyndelse udebliver tilskuddet fra ministeriet, og det oplyses, at det gælder samtlige foreninger, idet der ikke foreligger den fornødne hjemmel for udbetaling.

Som et led i en forbedret informationstjeneste udsendes der til samtlige lokalforeninger referater af hovedbestyrelses- og forretningsudvalgs møder.

I maj afholdtes det årlige repræsentantskabsmøde i Randers den 9.—10. Mødet blev stort set kun af formel art, idet der ikke var gået mere end godt 5 måne-



Forretningsudvalget i arbejde.

der, siden det sidste repræsentantskabsmøde var afholdt.

Fra beretningen kan nævnes, at det nye huemærke godkendes — grunden ved Aa strand overgår til fondet. Endvidere godkendes bladets fremtidige navn som »FOUbladet«, og enstemmigt godkendes forslaget om samarbejdsudvalg med Søværnets Oversergent Forening under navnet »Centralforeningen af Forsvarets Oversergenter«.

Efter mødet blev der nogle efterdønninger i pressen i anledning af nogle udtalelser fremsat af landsfor-

manden, men efter forhandling med vedkommende blad blev sagen løst tilfredsstillende.

I løbet af sommeren forhandles en række sager med ministeriet, bl. a. spørgsmål som ærmeegradstegn — uniformering af civilansat personel og dettes distinktionering — sergenters udnævnelse til oversergenter. Endvidere udfoldedes store bestræbelser på at få ansat medlemmer i civile stillinger, der bliver ledige indenfor forsvaret, idet et stort antal tjenestegørende oversergenter ikke kan få tjenestefornyelse grundet alder.

I august fremsætter landsformanden en udtalelse i »Aktuelt kvarter« i anledning af forsvarsministeriets udsendelse af en brochure til hjemsendte befalingsmænd.

Medlemstallet viser en fortsat dalen, men til gengæld er økonomien i bedring.

I løbet af efteråret iværksættes en række kontaktrejser, idet landsformanden og hovedbestyrelsens medlemmer besøger lokalforeningerne for at skabe en bedre kontakt med disse. Samtidig overvejes det at optage sergenter i foreningen.

I september beslutter forretningsudvalget at foretage en undersøgelse af, om forsvarslovens ånd og bogstav

følges i praksis med hensyn til udtagelsen af sergentelever, idet visse eksempler synes at vise det modsatte. Foreningen interverer endvidere i en sag, hvori en oversergent nærmest var blevet bebrejdet, at han havde indberettet en menig. Oversergenten får fuld oprejsning herfor.

Der udsendes en informationsskrivelse til samtlige generalinspektører samt til flyvevåbnet og hjemmeværnet om foreningens virke og formål.

I november genoprettes lokalforening Haderslev efter i nogen tid at have ligget stille.

I årets sidste måned bringes foreningens ansvarsforsikring for medlemmerne ved deres deltagelse i foreningens arrangementer »up to date«, således at den nu dækker for såvel ordinære, ekstraordinære som for passive medlemmer.

— — —

Som det var ventet, blev 1952 et arbejdsår, idet de mange nydannelser ikke kunne undgå at ytre deres virkning. Det må således bemærkes, at de mænd, der stod i spidsen, ikke lod sig gå på af arbejdsbyrden, men derimod smøgede ærmerne op, således at man kunne gå ind i det næste år med god samvittighed.

1953

Året indledtes med, at en del sager, som havde været forhandlet med forsvarsministeriet, stort set for alle vedkommende fandt en tilfredsstillende løsning.

Det vigtigste var vel nok, at ferie skal gives til oversergenter i den udstrækning, som forholdene tillader det. Siden ferielovens vedtagelse i 1938 havde foreningen gang på gang måttet beskæftige sig med dette spørgsmål, som man vel kunne forvente skulle være ligetil, thi hvorfor skulle oversergenter ikke være ligestillet med andre i samfundet på dette område. Man må derfor forbavses over, at et sådant spørgsmål stadig kunne være aktuelt 25 år efter lovens vedtagelse.

Af andre sager kan nævnes, at man går ind for meddelelse om indtræden på fenrikskole samt om ikke bevilget tjenestefornyelse i så rimelig tid, at de pågældende kan nå at varetage deres interesser med hensyn til flytning og arbejdsansøgning i god tid.

I februar meddeler forsvarsministeriet, at man ikke kan godkende det tilsendte forslag om en samarbejdsoverenskomst mellem SOF og FOU, hvorimod man intet har at erindre imod, at de to foreninger har kontor-fællesskab.

I samme måned tilskriver »Värnpliktiga Underoffi-

ceras Föreningen« i Malmø FOU med opfordring til samarbejde.

De fleste lokalforeninger stiller sig positive for optagelse af sergenter som aktive medlemmer, og der nedsættes i den anledning et udvalg for udarbejdelsen af de nødvendige lovændringer i foreningens love.

Der er fortsat tilbagegang i medlemstallet, der nu er nede på 952. Årsagen må søges i mange medlemmers udnævnelse til fenrik, gamle medlemmer, der bliver trætte, samt slettelse af rester.

Repræsentantskabsmøde afholdes den 2. maj i Odense med deltagelse af 13 lokalforeninger. Der vedtages en del lovændringer og resultatet heraf er bl. a., at sergenter nu kan optages som aktive medlemmer.

Forsvarsministeriet har tilskrevet foreningen og »legaliseret« forhandlingsbemyndigelsen, ligesom sergenternes optagelse i foreningen er blevet godkendt tillige med sammenslutningen i »Centralforeningen af Forsvarets Oversergenter«.

Tilskuddet fra forsvarsministeriet er atter blevet bevilget.

Siden vedtagelsen om optagelse af sergenter i for-



Landsskydning i Århus.

eningen har der pr. 31. juli indmeldt sig ca. 125 sergenter.

FOU-bladet udstilles på messen La Foire de Paris, og i august oprettes lokalforening »Holstebro«.

I oktober forsøger man igen at oprette en lokalforening i Ålborg, men som tidligere forsøg slår det også fejl denne gang.

I slutningen af året intervenserer foreningen i flere sager angående dårlige spise- og opholdsforhold, hvorved disse løses tilfredsstillende.

Pr. den 31. december udviser forlagets regnskaber en fin stigning i annonceindtægterne.

— — —

I fortsættelse af 1952 blev det afvigte år et stabiliseringsår, hvor man udbyggede foreningen i alle dens led og funktioner.

Samtidig hermed fik man mere og mere forståelse af, at foreningen har en mission, der kun kan løses ved, at alle løfter i flok. Et tydeligt bevis herpå er de mange sager, der i det forløbne år blev forhandlet med ministeriet og myndighederne.

Et skår i glæden kan måske synes at være tilbagegangen i medlemstallet, men ved optagelsen af sergenter i foreningen ser det ud til, at strømmen vil vende, således at man har det bedste håb om fremover at se foreningen vokse sig større og større.

1954

Som de foregående år tydede på, havde foreningen nu nået en vis harmoni og stabilitet, som ytrede sig ved et stille og roligt arbejde for medlemmernes interesser. Udadtill blev der ikke kæmpet de store slag, men det betød ikke, at der ingen sager var.

I tiden indtil repræsentantskabsmødet afholdt forretningsudvalget således møde en gang om måneden, og at arbejdet spændte vidt, ses af nedennævnte lille udpluk af de sager, der blev arbejdet med.

- Nægtelse af flyttegodtgørelse.
- Betaling af overarbejdstimer.
- Udlevering af skjorter til tjenestebrug.
- Forholdsattester.
- Fradrag på selvangivelse.

- Dobbelt husførelse.
- Omnormering.
- Afsked uden varsel.
- Messeforhold.

Når man læser eller hører ordet »sag«, tænker man vel næppe meget mere over, hvad der egentlig ligger bag det lille ord. Til illustration skal derfor gives en statistik over én enkelt sag, der er blevet behandlet i foreningens styrelse.

- 3 gange til møde med generalen (2 forskellige steder).
- 4 gange til møde med foreningens juridiske konsulent.
- 3 gange til møde i ministeriet.

12 modtagne skrivelser.

14 afsendte skrivelser.

$\frac{3}{4}$ år, før sagen er afsluttet.

I løbet af foråret oprettes lokalforening »Varde«.

Repræsentantskabsmødet afholdes den 15. maj i Næstved med deltagelse af 15 lokalforeninger.

Af lokalforeningernes beretninger fremgår det, at der er god fremgang de fleste steder. Medlemstallet udviser derfor en fin fremgang, idet man nu er oppe på omkring 1200.

I landsformandens beretning oplyses det, at ministeriet ved en skrivelse af 18. juni har meddelt, at *forsvarsministeriet er villig til at forhandle sådanne spørgsmål, som foreningen finder anledning til at forelægge ministeriet.*

Det er vel værd at mærke sig dette, thi hermed er grundlaget for foreningens forhandlingsmyndigelse officielt fastslået, således at man nu på dette punkt ligger på linie med de øvrige egentlige tjenestemandsorganisationer, der omfatter statsansat personel.

Nyvalgt til hovedbestyrelsen blev SG Chr. Pihl og SG P. A. Larsen.

At der ikke skete store ting på repræsentantskabsmødet, kan selvfølgelig ikke overraske, da der ingen store ting var at debattere. Men belært af tidligere erfaringer nedsattes på mødet et personellovsudvalg med den opgave at forberede arbejdet og være klar, så snart folketinget begyndte at revidere forsvarsloven.



Næstformanden holder møde med bestyrelsesmedlemmer fra Alborgforeningerne.

Af foreningens hovedarbejdsopgaver fremover kan nævnes dels arbejdet i personellovsudvalget og dels arbejdet med forbedring af messeforholdene.

Dette sidste spørgsmål beslaglagde en stor del af styrelsens arbejde, idet indretning af messer m. v. gentagne gange har givet anledning til klager, hvorved det indtryk har fæstnet sig, at bestemmelserne er utilstrækkelige og fortolkes forskelligt. På repræsentantskabsmødet blev der kraftigt givet udtryk for, at hovedforeningen agtede at sætte alvorligt ind på denne sag.

I juni måned afholder det nye personellovsudvalg sit første møde og fastlægger arbejdsgrundlaget. Det vedtages at lade formanden for Søværnets Oversergent Forening tiltræde udvalget, da arbejdet også har interesse for denne forenings medlemmer.

Udvalget holder fortsat møder i løbet af sommeren og udarbejder et forslag.

I den resterende del af året behandles kun enkelte sager. Personellovsudvalgets forslag godkendes af hovedbestyrelsen og videresendes til de kompetente myndigheder.

Det kan måske undre, at »Centralforeningen af Forsvarets Oversergenter« ikke er omtalt i løbet af året. Heri er imidlertid intet mærkeligt, idet det må erindres, at »Centralforeningen«s opgave er at overtage og arbejde videre med sådanne opgaver, som de to foreninger hver for sig ikke har kunnet bringe til afslutning, vel at



Propagandamøde på Nr. Uttrup's nye kaserne.

mærke for forhold af fælles interesse. Heri ligger da, at sådanne sager ikke opstod i 1954, hvilket ikke er

ensbetydende med, at »Centralforeningen«s virke er ophørt.

1955

Ved en forhandling med Søværnets Oversergent Forening besluttes det at ophæve bladfællesskabet, idet man fra SOF's side ønsker at udgive et selvstændigt blad, hvorved der kan skabes et mere intimt bindeled mellem denne forenings medlemmer.

Året 1955 tegnede iøvrigt til også at blive et af »de stille år«, idet der helt frem til repræsentantskabsmødet i april ikke ses at have været forhandlet nogle sager af større betydning. En sådan periode kan kun betegnes som et ønskemål for en forening, idet den tyder på, at der hersker tilfredshed rundt om hos foreningens medlemmer.

Indadtil viser året også en stille tid, og man har indtrykket af, at der arbejdes godt og effektivt i lokalforeningerne. I februar stiftes en lokalforening for flyvestation Værløse. Efter vedtagelse i forretningsudvalget og hovedbestyrelsen indmelder foreningen sig i »Danske Soldaterforeningers Landsråd«. Med hensyn til foreningens fond finder man det i hovedbestyrelsen ønskeligt, om man fra hovedforeningens side fik indflydelse på bestyrelsen af fondet, idet foreningens medlemmer igennem deres indskud yder betydelige årlige bidrag til fondet.

Den 8. april afholdes repræsentantskabsmøde i Haderslev. 17 lokalforeninger deltager, og repræsentanternes samlede antal udgør 47.

Fremgangen i medlemstallet havde været glædelig, idet man nu kan mønstre 1560 medlemmer, det største tal, foreningen på noget tidspunkt har kunnet frem-

visе. Alligevel må det påpeges, at der stadigvæk findes mange, der ikke er medlemmer, men som burde være det.

På mødet drøftedes det af personellovsudvalget udarbejdede forslag, men kun i store træk, idet udviklingen havde vist sig i nogen grad at være løbet fra forslaget.

Af redaktørens beretning fremgik det, at oplagstallet nu er oppe på 2600 blade om måneden.

E. V. Knudsen, København, nyvælges til hovedbestyrelsen i stedet for OS R. H. G. Hasbild.

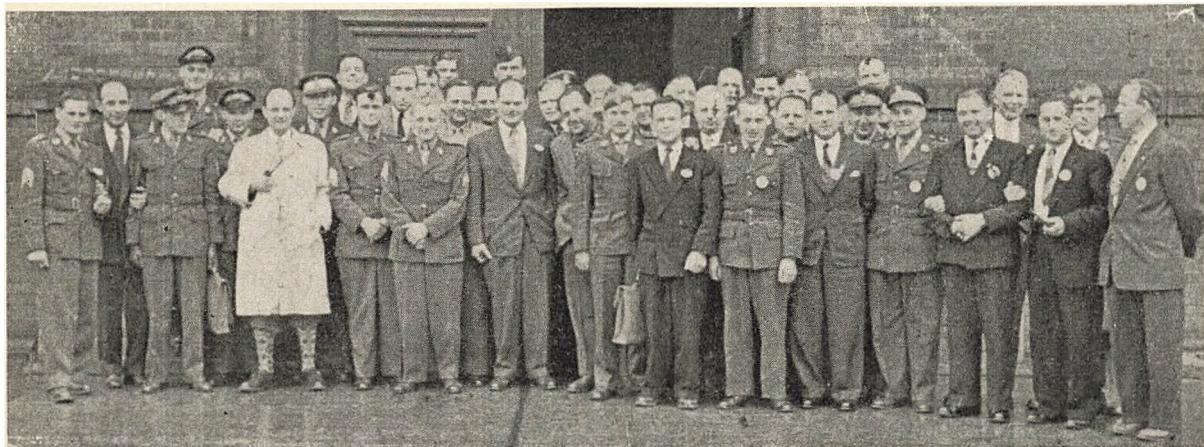
I juni måned oprettes en lokalforening i Ålborg, idet forsøg på kontakt med den derværende »Ålborg Underofficersforening« alle var forblevet resultatløse.

Den nyoprettede lokalforening fik navnet »Nordjylland« med virkeområde for Stor-Ålborg og området nord for Limfjorden.

I den sidste trediedel af året opstod igen en del forskellige sager, som alle blev løst mere eller mindre tilfredsstillende.

Udgangen af året prægedes af to vigtige spørgsmål i form af normeringsloven og det af ministeriet nedsatte forsvarsudvalg.

For det førstes vedkommende fandt hovedforeningen det ønskeligt, at oversergenter med en sammenlagt tjenestetid på over tre år som oversergent fik tillagt et løntillæg i lighed med andre befalingsmænd. Endvidere at de få oversergenter, der var fyldt 50 år, fik et særligt tillæg.



Deltagerne i repræsentantskabsmødet i Haderslev.

Med henhold til det af foreningen udarbejdede forslag vedrørende revision af forsvarsloven, har man bedt om en forhandling med forsvarsudvalget for der at kunne redegøre for foreningens synspunkter.

Det blev således et år, der begyndte stille og roligt, men som ved en stigende rytme udviklede sig derhen, at man ved udgangen syntes at ane noget nyt, således at man ikke skulle henfalde i en sløvhedstilstand eller degeneration.

1956

Ved et møde den 18. januar mellem Søværnets Oversergent Forening og FOU's forretningsudvalg blev grundstenen lagt til en endelig sammenslutning mellem de to foreninger. Det kontorfællesskab, der i sin tid var opstået, havde i tidens løb udviklet sig til et nærmere samarbejde, der dels var resulteret i et bladfællesskab og dels i nedsættelsen af et samarbejdsudvalg i 1951 – Centralforeningen for Forsvarets Oversergenter. Dette samarbejde havde nu udviklet sig så vidt, at man fandt, tiden var moden til en direkte sammenslutning. På mødet den 18. januar udarbejdedes derfor det første udkast til en sammenslutningsoverenskomst. Hovedbestyrelsen godkendte sammenslutningen på et møde den 27. april, og den endelige confirmation fandt sted på repræsentantskabsmødet i København den 28. april.

Ved sammenslutningen indgik Søværnets Oversergent Forening med 316 medlemmer som den 21. lokalforening under FOU. Bladfællesskabet genoprettes, idet »Gøsen« indgår som en selvstændig afdeling i FOUbladet.

Sammenslutningen kan kun hilses med glæde, idet den både skabte en styrkelse af FOU og af standen som helhed. En styrkelse, som i årene fremover viste sig at være frugtbringende i alle relationer, og som var et stort skridt på vejen mod det endelige mål – samling af alle gruppens medlemmer under een hat.

Det årlige repræsentantskabsmøde afholdtes den 28. april i Garderforeningens lokaler i København. 17 lokalforeninger deltager, og repræsentanternes antal udgør 56.

Medlemstallet har stadig vist fremskridt, og efter sammenslutningen med Søværnets Oversergent Forening udgør totaltallet 1930 medlemmer. Den vigtigste begivenhed på mødet var vedtagelsen af sammen-

slutningen af de to foreninger og de som følge heraf vedtagne ændringer i foreningens love. Endvidere vedtoges en resolution gående ud på, at der åbnes hovedbestyrelsen adgang til at gøre sin indflydelse gældende i fondet.

Til hovedbestyrelsen nyvalgte OS E. E. Larsen, Vordingborg, OS F. Svanholmer, Værløse, OS P. Andersen, OS Børge Nielsen og OS W. Møller, alle Søværnet.

På et forretningsudvalgsmøde i oktober blev kimen lagt til oprettelsen af en ny institution under FOU. På mødet drøftedes uformelt et forslag om at samle kapital til opførelse eller erhvervelse af en bygning til brug for kursussøgende oversergenter.

På grundlag af denne uformelle drøftelse tog planerne imidlertid hastigt form, og allerede på et hovedbestyrelsesmøde den 2. december blev der nedsat et ejendomsudvalg, som afholdt sit første møde den 17. december, hvorefter forretningsudvalget den 28. december indstillede til hovedbestyrelsen, at der afhold-



Den første hovedbestyrelse, hvori alle 3 værn er repræsenteret.

tes ekstraordinært repræsentantskabsmøde i København i løbet af februar med drøftelse af dette spørgsmål.

Foruden disse nydannelser i foreningen prægedes året iøvrigt af et stort antal sager fra medlemmernes side, og desuden førtes en lang række principielle sager af betydning for samtlige medlemmer. — Personellovforslaget gik det kun småt fremad med, idet man afventede folketingets afgørelse. Alligevel havde man dog også arbejde på dette felt, idet man havde flere møder med fenrikorganisationen om spørgsmålet. Det viste sig dog, at modsætningerne her brødes og en overgang førte til en kraftig bladpolemik. Men selv modsætningsforhold kan have deres berettigelse, og i dette tilfælde førte det til, at begge parter indså og forstod nødvendigheden af at have en nærmere kontakt og et nærmere samarbejde med hinanden.

En af de ting, som også bør fremhæves, er forenin-

gens juridiske konsultation. Gennem årene henvendte flere og flere medlemmer sig med anmodning om juridisk bistand, og det er med glæde, det konstateres, at langt de fleste sager løses tilfredsstillende. Omvendt finder man dog også anledning til at råbe »vagt i gevær«, således at henvendelse ikke sker i sager, der ikke er holdbare, idet sådanne sager skader foreningen mere end de gavner.

— — —

Igen var et år gået, og foreningens stilling var yderligere blevet konsolideret. Ikke mindst sammenslutningen med søværnets oversergenter var en stærkt medvirkende årsag hertil, men samtidig vist styrken ved de nye arbejdsopgaver, man tog fat på, således at man nu kan begynde at tale om en effektivt arbejdende organisation, der på alle områder vil være i stand til på bedste måde at varetage sine medlemmers interesser.

1957

Der afholdes forretningsudvalgsmøde og hovedbestyrelsesmøde i januar, og det kommende ekstraordinære repræsentantskabsmøde planlægges. Det foreslåede ejendomsfond gennemgås nøje og vedtages af hovedbestyrelsen, idet man foreslår en kontingentforhøjelse for tilvejebringelse af midler til fonden.

Den 17. februar afholdes det ekstraordinære repræsentantskabsmøde i København. Der deltager 16 lokalforeninger og 59 repræsentanter. Formanden for ejendomsudvalget — Særmark-Thomsen — gav en udførlig redegørelse om baggrunden for ønsket om at skaffe organisationen eget hus. Det oplystes således, at der til stadighed befinder sig mellem 3—400 oversergenter, der for kortere eller længere tid er henvist til at bo i hovedstaden, og at disse har yderst vanskeligt ved at skaffe sig værelser, ligesom de heller ikke har et hyggeligt samlingssted.

Efter indlægget fulgte en kraftig debat, om der skulle anskaffes eget hus, og om midlerne dertil skulle indgå gennem en kontingentforhøjelse. Med overvældende majoritet blev begge dele vedtaget. Kontingentet blev herefter kr. 3,00 pr. md. for månedslønnede SG og OS, 2,50 kr. pr. md. for daglønnede SG og 2,00 kr. pr. md. for andre medlemmer. I sig selv ganske lave kontingenter, og man forbavses egentlig over, at organisationen kan drives på dette grundlag. Her må det dog erindres, at de folk, der står i spidsen, alle har organisationsarbejdet som fritidsbeskæftigelse og ikke

Underofficererne vil købe ejendom

»Foreningen af oversergenter og underofficerer«, der repræsenterer ca. 2300 medlemmer fra hæren, flyvevaabnet og søværnet, har paa et ekstraordinært repræsentantskabsmøde i København besluttet at forhøje kontingentet med 1 kr. pr. maaned.

Den ved forhøjelsen indvundne kapital skal ubeskaaret hensættes i en »ejendomsfond« til erhvervelse af en ejendom i København.

Ejendommen skal til sin tid først og fremmest indrettes med det størst mulige antal værelser til udlejning blandt organisationens medlemmer, der for en kortere eller længere tid bliver tilkommanderet kurser og skoler i hovedstaden.



»Værlose«s oversergenter får hus til opholdslokaler.



Interiør fra »Værlose«s klubhus.

lønnes for det store arbejde, de udfører i organisationens tjeneste.

Det tiende landsskyttestævne afholdes den 31. august i Fredericia, og i anledning af dette lille jubilæum udsættes en præmie til de bedste skytter i hver af de tre hovedskydninger, som skydeprogrammet udvides med.

I november måned ser en ny lokalforening dagens lys, idet Ålborg oprettes.

En del sager opstod straks i begyndelsen af det nye år, og de fleste af dem omhandlede nægtelse af kontraktfornyelse eller »knas« med lønningen, men for størstedelens vedkommende blev en tilfredsstillende løsning nået i løbet af kortere eller længere tid.

Der optoges forhandlinger med flyverkommandoen for at opnå klarhed over fremtiden for oversergenterne – specielt de tekniske – ved flyvevåbnet, idet disse føler sig meget utrygge og erklærer ikke at ville forny

Efter forhandlinger med fondsbestyrelsen indtræder den til enhver tid værende landsformand i fondens bestyrelse.

Grundet det ekstraordinære repræsentantskabsmøde i Februar måned blev det ordinære møde udskudt til senere på året. En anden årsag hertil var endvidere, at man til den tid håbede på at have mere nyt angående personellovsforslaget. Sidstnævnte holdt dog ikke stik, idet stillingen er den, at det af FOU indsendte forslag stadig indgår i det af folketinget nedsatte forsvarsudvalgs forhandlinger, men grundet folketingsvalget har arbejdet i udvalget været noget hæmmet.

Det ordinære repræsentantskabsmøde blev afholdt den 10. november i Århus med deltagelse af 51 deltagere repræsenterende 19 lokalforeninger.

I lighed med tidligere udviste medlemstallet en pæn fremgang, således at det nu er 2268 fordelt med 1663 i hæren og flyvevåbnet, 281 OS i søværnet og 325 SG fortrinsvis i hæren.

Fra beretningen fra ejendomsfondet kan nævnes, at man allerede efter et halvt års virke havde en formue på ca. 10.000 kr., hvilket beløb dels var fremkommet gennem kontingentet og dels gennem gaver og salg af mærkater til fordel for fondet.

Landsformandens beretning var som vanlig meget udførlig og omhandlede bl. a. samtlige sager, som organisationen havde beskæftiget sig med i årets løb.

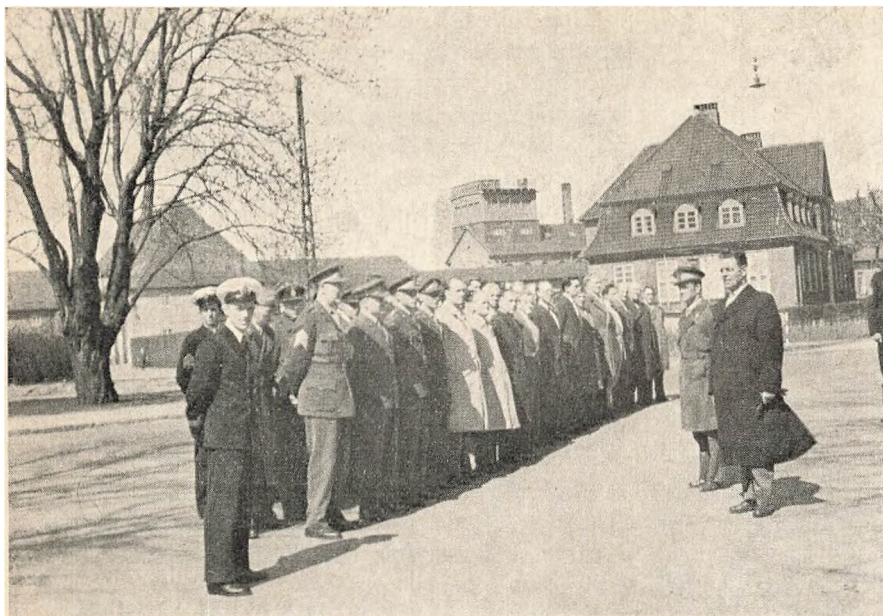
Nyvalgt til hovedbestyrelsen blev OS J. Jespersen, Århus, og OS L. Krieger, Søværnet.

Efter repræsentantskabsmødet bragte året ikke mere af væsentlig betydning for organisationen. Man var endnu engang i »ventestilling« og håbede på, at ændringerne til personelloven snart skulle blive en realitet.

1958

deres kontrakter, hvis fremtiden ikke betrygges på en tilfredsstillende måde. Denne sag viser sig at skabe et vanskeligt problem, som organisationen sætter meget ind på at løse, ligesom det også tages op af respektive myndigheder.

Hvad sagen indebar, kunne næppe forudses på daværende tidspunkt, men som udviklingen kom til at gå, kan man med en vis ret sige, at her blev frøet sået til seniorsergentordningen.



Repræsentanterne opstillet ved mindestenen på Holmen, hvor lkf. »Søværnet« har arrangeret repræsentantskabsmøde.

Da en ny lønningslov er forestående, giver dette stof for organisationen til at fremføre mange af de sager, der i tidens løb har været rejst angående sådanne problemer, og der udføres et stort arbejde for at varetage medlemmernes interesser på bedst mulig måde.

Repræsentantskabsmødet afholdes den 3. maj på Holmen i København. 62 repræsentanter repræsenterende 20 lokalforeninger deltager. Medlemstallet udgør 2316 medlemmer.

På mødet vedtages en resolution til forsvarsministeren angående en hurtig løsning af de tekniske oversergenteres problem vedrørende specialistordningen. Af ejendomsudvalgets beretning fremgår det, at fondskapitalen efter det første år udgør ca. 20.000 kr. Et nyt område for indsamling af penge til fondet var taget op, idet en udstrakt indsamling af brugte frimærker er blevet iværksat. Der fandt ingen nyvalg sted til hovedbestyrelsen.

Fra den belgiske underofficersforening modtages en indbydelse til deltagelse i en kongres i Bruxelles den 21.–22. juni, men grundet for kort varsel må deltagelsen aflyses.

På Skagen oprettes en ny lokalforening under nav-

net »Grenen«, og kort tid efter finder en deling sted i lokalforening »Haderslev«, der fremover kommer til at bestå af den gamle lokalforening og en ny selvstændig lokalforening, nemlig FLY-Skrydstrup. Lokalforening »Vordingborg« tager navneforandring til lokalforening »Sydsjælland«, idet området både dækker Vordingborg og Stensved.

Vedtagelsen af lønningsloven gav anledning til mange problemer, som imidlertid blev løst dels gennem direkte forhandlinger og dels gennem generel optagelse. Da den nye lov indebar mulighed for forbedringer af spiseforholdene, nedsattes omgående et hurtigt arbejdende messeudvalg med den opgave at udarbejde en indstilling til organisationen om disse forhold.

Året kan måske synes noget »tamt«, men dels var loven om forsvarrets organisation endnu ikke nogen realitet, og dels var antallet af enkeltsager ikke særligt stort, hvilket igen må tages som et udtryk for, at en effektivt arbejdende organisation i tide er så forudseende, at den på forhånd afparerer det, der kan komme.

Intet nyt er godt nyt, og i organisationen går arbejdet støt og roligt, idet der kun behandles rene rutinesager. Den væsentligste ting var udarbejdelsen af et memorandum vedrørende regeringens forslag til »Lov om forsvarrets organisation«. Memorandaet blev i april afsendt til forsvarsministeren og forsvarsudvalget.

Også FOUbladets udgivelse var nået ind på smult vande. År efter år var oplaget steget og kunne således ved hvert års repræsentantskabsmøde fremvise rekordoplæg. I sin 17. årgang lå det samlede oplæg således på ca. 36.000 eksemplarer. Dog findes der her et lille skår i glæden, nemlig annoncerne. Fra starten og gennem årene var det hele tiden ønsket, at annonceindtægterne skulle dække bladets udgivelsesomkostninger, således at budgettet balancerede i sig selv. En tanke, der ikke er umulig, men dog viste sig at være afhængig af den mand, der tegnede annoncerne, og her var en achilleshæl. Når man havde en dygtig annoncetegner, gik økonomien fint, når man havde en mindre heldig, gik økonomien skævt. Forsøg på at bortforpagte annonceporteføljen havde ikke givet heldige resultater. Man besluttede derfor at prøve en ny måde, idet man overlod til de forskellige lokalforeninger at tegne annoncer til bladet, og dette viste sig at være en udmærket idé, hvorved lokalforeningerne samtidig kunne opnå pæne tilskud til deres kasser, samtidig med at mange værdifulde kontakter knyttedes.

Den 10. maj afholdtes det hidtil største repræsentantskabsmøde på flyvestation Ålborg, hvor 75 repræ-

sentanter mødtes, og 21 af organisationens 23 lokalforeninger var repræsenteret.

Selv om repræsentantskabsmødet var »stort«, blev det alligevel et kort møde, idet der kun behandlede rent formelle ting, og der ikke var indsendt nogle forslag.

Nyvalgt til hovedbestyrelsen blev OS H. J. Johansen, Karup, og Arne Kristensen, Søværnet.

Det er vel værd at lægge mærke til, at repræsentantskabsmødet blev afholdt på en flyvestation, hvilket er den naturlige følge af, at organisationen for nogle år siden gik op i en højere enhed, således at alle tre værnsoversergenter er samlede i een organisation. En ting, som har skabt styrke såvel for organisationen som for den enkelte, og en ting, som det er beundringsværdigt, at det har kunnet lykkes at gennemføre i praksis.

Medlemstallet kunne ikke fremvise nogen fremgang dette år, men tværtimod en lille tilbagegang. Dette er dog ikke udtryk for, at organisationen er på retur, men viser kun svingninger i takt med udviklingen. Snart er der mange medlemmer, snart er der færre. Hver gang en skole er færdig, kommer en voldsom åreladning, og hver gang der er hjemsendelse, sker der en til.

I løbet af efteråret forhandles fortsat om de tekniske oversergenter i flyvevåbnet — flyverspecialisterne — og der afholdes i den anledning et møde i Skrydstrup med repræsentanter fra de fire store flyvestationer.



Lkt. »Fly-Åalborg« arrangerer repræsentantskabsmøde på flyvestationen.

Medlemmernes principielle stilling til specialistordningen blev herved fastlagt.

Året slutter med en række sager, der hovedsageligt drejer sig om lønspørgsmål.

For tredje år i træk stod man i den situation, at man ventede på det samme problems løsning, men i modsætning til organisationens første år kunne man nu betragte noget sådant som en slags rutine, idet man ikke herigennem skulle finde bevis for, at organisationen skulle bestå sin prøve.

1960

Det virker en smule beskæmmende, at året indledes med adskillige tilfælde af straffesager. I mange tilfælde må organisationen imidlertid tage skarp afstand fra sagen, og det præciseres overfor medlemmerne, at man ikke kan yde juridisk bistand til sager, hvor skyldspørgsmålet er overbevisende, og der ikke foreligger »overgreb« i sagen.

Det begynder at skride godt fremad med flyverspecialistordningen, og det viser sig, at der af 54 mulige ansøgninger indkommer 43 plus 4 fra hjemkommanderede. I slutningen af februar antages 34 flyverspecialister, og resultatet af mange og langvarige forhandlinger er herved blevet en realitet.

Fremgangen i ejendomsfondet fortsætter ligeledes, og i begyndelsen af året udgør den samlede kapital ca. 60.000 kr. Fortsætter denne fremgang, vil man inden for en overskuelig fremtid kunne se ønsket om et FOU-hus opfyldt.

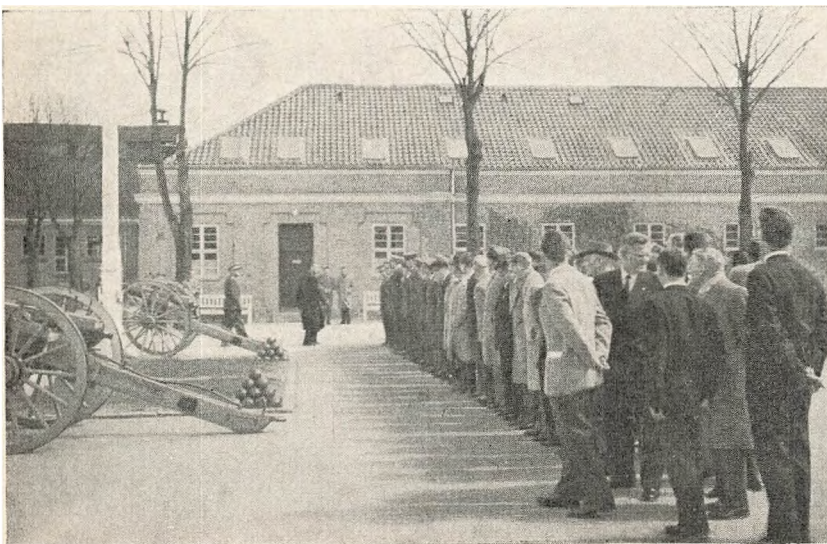
To medlemmer, der var blevet kraftigt angrebet i et foreningsblad, fik igennem organisationens juridiske tjeneste fuld oprejsning.

Den 24. april afholdes repræsentantskabsmøde i Holbæk. 20 lokalforeninger repræsenteres af ialt 75 repræsentanter.

Medlemstallet havde i det forløbne år gjort et pænt hop opad og udviste 2808 medlemmer.

Nyvalgt til hovedbestyrelsen blev Ib Agerbøl, Søværnet.

På mødet skete intet af væsentlig betydning, men den gæring, der havde været i organisationen gennem det sidste år, og som i tiden op til repræsentantskabsmødet var kommet til udtryk gennem FOUbladet, fandt her sin udløsning uden dog at komme til eksplosion. Ting som ejendomsfondet, flyverspecialistordning, samarbejde med andre tilsvarende organisationer, visse gruppers udskillelse fra organisationen o. a. blev debatteret, og i erkendelse af tidens udvikling havde hovedbestyrelsen den foregående dag nedsat et permanent organisations- og lovudvalg til undersøgelse af FOU's organisatoriske opbygning og funktioner i alle dens led, hvorefter forslag skulle fremsættes om even-



Repræsentanterne på kasernepladsen i Holbæk.

tuelle ændringer til lovene. Forskellige forslag til repræsentantskabsmødet blev henvist til dette udvalg.

Efter repræsentantskabsmødet opstod et internt røre i organisationen grundet en for ulige fordeling af værnrepræsentanter i organisationens ledelse. På et hovedbestyrelsesmøde den 2. juli løstes problemet ved, at en ligelig repræsentation blev sat midlertidigt i kraft indtil næste repræsentantskabsmøde, til hvilken tid et nyt lovkompleks skulle forelægges til godkendelse.

I løbet af efteråret afholdes et hovedbestyrelsesmøde angående den kommende personellov, og efter en time-lang debat udarbejdes et forslag til indsendelse til forsvarsministeriet, der har udbedt sig personelorganisationernes udtalelser.

Forud for forslagens udarbejdelse havde FOU undersøgt, om der kunne skabes grundlag for en fælles optræden sammen med forsvarets øvrige specialgrupper, men efter afholdelse af flere møder viste der sig ikke at være grundlag for et sådant fællesforslag.

Det er for så vidt betegnende her, at FOU igennem tiderne hovedsageligt har stået alene. Nok har man haft kontakt og i visse perioder noget samarbejde med øvrige personelorganisationer inden for forsaret, men det helt store er der aldrig kommet ud af det. Hertil kan måske siges, at der ikke har været noget at samarbejde om, men en anden og lige så rigtig tankegang kan vel være, at man fra den anden side har næret en sand rædsel for, at FOU skulle repræsentere den »gam-

le underofficer model 1909« og dermed stjæle billedet fra andre. Gang på gang har det derfor været nødvendigt at fastslå, at det, FOU vil, er at skabe en befalingsmandsgruppe, der i samarbejde med andre specialgrupper kan virke til gavn for forsvaret. En gruppe, der får en fastere tilknytning til forsvaret, en tilknytning, der sikrer mod en skønne dag at stå på gaden efter i en årrække at have ydet en indsats. Det kan være svært, specielt for mange ældre, at se dette, men trods alt næres der i organisationen håb om, at det en dag alligevel skal lykkes.

I anledning af ikrafttrædelsen af stampersonelordningen føres en lang række forhandlinger, idet overgangsbestemmelserne volder mange besværligheder. Endvidere føres fortsatte forhandlinger med skattemyndighederne vedrørende beskatningen af flyverspecialisterne. Da flere enkeltsager har principiel betydning, føres de af organisationen.

— — —

Udadtil blev flyverspecialisten den store begivenhed, idet man herved var kommet et ganske lille stykke ad vejen til en mere varig tilknytning for et antal medlemmer af organisationen.

Indadtil må året nærmest betegnes som et kritikens år. Den meste kritik faldt dog til jorden, således som dårlig og ubegrundet kritik altid vil gøre det, men den positive kritik satte nye tanker i gang og gav således sit bidrag til en yderligere styrkelse.

1961

Organisationen udvides stadig, og i januar oprettes en ny lokalforening under navnet »Tirstrup«. I løbet af foråret oprettedes lokalforening »Vedbæk«.

I tiden frem til repræsentantskabsmødet præges arbejdet af den kommende personellov. Dels gennem udarbejdelse af udtalelser og ændringsforslag til det udsendte udkast til loven, og dels ved møder med de respektive myndigheder.

Et andet stort arbejdsområde var udarbejdelsen af nye og tidssvarende love for organisationen, således at alle interesser kunne tilgodeses, hvorved man fuldt ud kunne stå som en effektivt arbejdende faglig organisation. Hertil kom endvidere, at man overvejer og planlægger afholdelse af et organisationskursus for uddannelse og oplysning af medlemmerne.

Den 29. april afholdes repræsentantskabsmøde i Holstebro. Til stede var 86 repræsentanter, og samtlige

24 lokalforeninger repræsenteres. Det blev et langt møde, hvor hoveddebatten stod om vedtagelsen af de nye love, der efter mange forhandlinger og afstemninger blev vedtaget. Det primære i disse var, at alle tre værn tilsikredes en ligelig repræsentation i hovedbestyrelsen. Som følge af vedtagelsen af nye love stod samtlige hovedbestyrelsespladser til rådighed, og i forhold til den tidligere hovedbestyrelse blev følgende nyvalgt: S. Å. C. Jensen, København, OS A. Bach-Jensen og OS G. Rasmussen, Søværnet, OS C. Sørensen, FSP J. Ulstrup, og FSP Johs. Jørgensen, alle flyvevåbnet.

Dette repræsentantskabsmøde blev det største i organisationens historie, men efter vedtagelsen af de nye love ville en indskrænkning finde sted. Denne indskrænkning må ses på baggrund af, at organisationen gennem årene havde vokset sig større og større, og i

trit hermed repræsentantskabsmøderne, hvorved disse var blevet for tunge at arbejde med. Omvendt indebærer ændringen dog ikke, at der finder formindskelse sted i lokalforeningernes stemmerepræsentation.

Ved dette repræsentantskabsmøde skete også en anden ændring. Tidligere havde landsformanden udarbejdet en beretning til oplæsning på mødet, men denne gang var en trykt beretning i forvejen udsendt, således at den blot skulle afrundes med en tillægsberetning under mødet. Grunden hertil er ligeledes at finde i organisationens voksen sig stor, hvorved en årsberetning blev til en hel lille bog.

Om flyverspecialisternes forhold opstår stadig en del »sager«, hvorfor man til stadighed må føre forhandlinger om dette spørgsmål.

Det overvejes at gøre FOU-bladet delvis annoncefrit ved en aftrapning af annoncerne. Omkostningerne ved udgivelsen af bladet overtages således af hovedorganisationen, der er interesseret i at få et så »rent« blad som muligt. Herved løses også problemerne med hensyn til annoncetegningen.

Efter indførelsen af langtidskontrakter viser det sig gentagne gange, at medlemmer ønsker at ophæve kontrakten. Det påpeges derfor, at har man een gang skrevet under, så gælder det, og det vil kun i undtagelsestilfælde være muligt at ophæve en kontrakt. Organisation kan derfor ikke medvirke til ophævelse af kon-

trakt i utide, medmindre der foreligger ganske specielle grunde.

I oktober oprettes den 25. lokalforening »Segen« på Bornholm.

I november afholdes det planlagte organisationskursus på flyvestation Skrydstrup. Hovedbestyrelsen samt lokalforeningsformænd deltager i et weekend kursus omhandlende foredrag om organisationen, lønningsproblemer, organisationsteknik o. a. Endvidere finder selvstændigt gruppearbejde sted.

Med afholdelsen af dette kursus er en ny milepæl nået i organisationens historie. Man har nu erkendt, at det ikke er nok blot at have folk i ledelsen — nej, disse folk må også skoles og uddannes således, at de virkelig er i stand til at løse de mangeartede opgaver, som altid vil være at finde i en faglig organisation.

— — —

Endnu et år sluttede, uden at personelloven var vedtaget, men arbejdet hermed havde alligevel været stort. Flyverspecialisterne voldte stadig problemer, og mange forskelligartede sager var i årets løb kommet til behandling. Alt i alt havde det igen været et år præget af arbejde, men på den anden side mærkede man nu også rigtigt, at man havde et fast greb om tingene. På den anden side mærkede man også af og til en vis utilstrækkelighed, hvorfor det kun kan hilses med glæde, at uddannelses- og oplysningsvirksomhed blev den næste store opgave, som organisationen tog op.

1962

I tiden indtil repræsentantskabsmødet byder året kun på én virkelig begivenhed, nemlig vedtagelsen af den nye personellov med indførelse af seniorsergenten. Hermed var en længere udvikling nået til et resultat, som nu skulle udføres i praksis. —I årene forud var fra organisationens side lagt et stort arbejde med henblik på gruppens forhold i denne lov. Mange udvalg havde været nedsat, mange møder og lange forhandlinger havde været ført, og både mod- og medvind var fejtet hen over organisationen.

Men selv om resultatet forelå, stod endnu et betydeligt arbejde tilbage, idet lovens ord skulle føres ud i praksis. For flyvevåbnets vedkommende gik det let, idet flyverspecialisterne automatisk gled over som seniorsergenter, men for hærens og søværnets vedkommende trak sagen ud, og lovens administrative udførelse udeblev.

I forbindelse med ordningen opstod naturligt en lang

række spørgsmål på det lønnings- og pensionsmæssige område, hvorfor organisationen specielt for sidstnævnte områdes vedkommende foretog omfattende undersøgelser for opnåelsen af den bedst mulige pensionsforsikringsordning.

Et andet spørgsmål i forbindelse med personelloven var ændringen af distinktionerne. Et område, der også krævede en stor arbejdsindsats.

Det første repræsentantskabsmøde efter de nye love afholdtes den 19. maj i Vordingborg, hvor 23 lokalforeninger repræsenteredes ved 70 repræsentanter.

Nyvalgt til hovedbestyrelsen blev OS P. J. Christensen, København, OS P. Hjort, Vordingborg, OS M. H. Madsen, Holstebro, OS J. Ludewig og OS H. Ø. Larsen, Søværnet.

At forudse en udvikling er en god ting, men ofte meget vanskeligt, og ved vedtagelsen af de nye love i 1961 var der næppe nogen, der havde tænkt sig, at

udviklingen ville komme så hurtigt som den gjorde. Gennem indsendte forslag om lovændringer, ændringer til fondsstatutter o. a. måtte det på repræsentantskabsmødet erkendes, at det var nødvendigt organisations- og lovudvalget straks gik i gang med forslag til rekonstruktion af organisationens struktur, hvorfor de indkomne forslag blev henvist til bearbejdelse i dette udvalg.

I løbet af foråret opnås tilladelse til bæring af skulderdistinktioner på skjorteuniform.

I oktober godkender hovedbestyrelsen en kapitalpensionsordning for seniorsergenter afsluttet med A/S Københavns Handelsbank og forsikringsaktieselskaberne Nordlyset og Nordlyset-liv.

Endvidere godkendes 2 nyoprettede lokalforeninger i henholdsvis Padborg-lejren og Hvorup.

Den sidste del af året præges af arbejdet i organisations- og lovudvalget samt af en række sager vedrørende døgnstillæg, idet denne ordning gentagne gange giver anledning til problemer.

— — —

Vel bragte året den med længsel ventede nye personellov, men i glæden var dog det skår, at loven ikke i første omgang blev praktiseret for hærens og søværnets vedkommende i relation til seniorsergentordningen.

1963

I de første dage af det nye år blev en kilde til megen irritation fjernet, idet der blev skabt klare retningslinier for begrebet »værnepligtige befalingsmænd«. Gang på gang havde organisationen påanket, at en oversergent skiftevis blev betegnet som værende værnepligtig og til frivillig tjeneste. Det er herefter utvetydigt, at oversergenten, efter at have forrettet almindelig værnepligtig tjeneste, ikke længere kan klassificeres under dette begreb, når han har tegnet kontrakt om frivillig tjeneste.

I dagene 5., 6. og 7. april afholdtes det andet organisationskursus på Den jyske Idrætsskole ved Vejle. Ca. 40 mand deltog og havde her nogle virkelig udbytte-

rige dage med foredrag og gruppearbejde under ledelse af fortræffelige lærerkræfter. Endvidere gav kurset impulser for et nærmere samarbejde med specialgruppens hovedorganisation.

Den 11. maj afholdes repræsentantskabsmøde i Skrydstrup. 61 repræsentanter repræsenterede 23 lokalforeninger.

Landsformandens beretning var yderst omfattende med hovedvægten lagt på de foreliggende problemer såsom: seniorsergentordningen, distinktioner, ny udgangsuniform, særlige ydelser, benævnelse af gruppen m.m. samt en udførlig redegørelse for organisations- og lovudvalgets arbejde.



Lærere, kursister og ledere foran indgangen til idrætshøjskolens gymnastiksal.

Efter 12 års ledelse af organisationen ønskede landsformanden at trække sig tilbage, og med akklamation valgtes seniorsergent Chr. Sørensen til landsformand for FOU.

Iøvrigt nyvalgte til hovedbestyrelsen OS J. B. Bendixen, Varde, OS K. Holmbeck, Søværnet og SN F. D. Hansen, flyvevåbnet.

På mødet hyldedes den afgående landsformand — politiassistent S. E. R. Kofoed — for det store og utrættelige arbejde, han havde gjort for organisationen igennem halvdelen af dennes beståen, og i erkendelse heraf udnævntes han til FOU's tredje æresmedlem.

Året præges fortsat af arbejdet med seniorsergentordningens iværksættelse i hæren og søværnet samt med den endelige løsning vedrørende pensionsforsikringsspørgsmålet. Den af organisationen indgåede overenskomst med forskellige pengeinstitutter godkendes af såvel forsvars- som finansministeriet, idet det hertil må bemærkes, at en sådan kombineret pensionsforsikringsordning ikke tidligere har været kendt inden for statens område. På organisationens initiativ afholdes på forskellige tjenestesteder indenfor flyvevåbnet foredrag for orientering og oplysning om ordningen.

Som led i organisationens uddannelses- og oplysningsvirksomhed sendes i juli måned 6 medlemmer på et 8 dages kursus på en faglig højskole. I samme øjemed afholdes i august og december formandsmøder i Fredericia, hvor lokalforeningsformænd og hovedbestyrelsesmedlemmer orienteres om det foreliggende arbejde i organisationen samt uddyber en nærmere kontakt hovedbestyrelse og lokalforeninger imellem.

Med udgangen af året oprettes en lokalforening for Gunderød Batteri, og hovedbestyrelsen giver tilladelse til oprettelse af lokalforening »Thorshavn« på Færøerne. Slutstenen blev dog delingen af »København«s

område, hvilket medførte oprettelsen af 4 nye lokalforeninger for henholdsvis SIR, STGR, DLR og KAR. Ialt 32 lokalforeninger under FOU.

Trods ihærdige bestræbelser lykkes det ikke at iværksætte seniorsergentordningens indførelse i hæren og søværnet inden årets udgang.

— — —

Hermed slutter beretningen om organisationens virke gennem 25 år. Det er indlysende, at en sådan oversigt kun kan omhandle hovedtrækkene, idet en fuldstændig detaljeret redegørelse om arbejdet gennem årene ville fylde flere bøger. Hensigten er da også den at give et indtryk af de mange og yderst forskelligartede områder, organisationen beskæftiger sig med samt af de problemer, der er opstået gennem tiderne.

Fra hin dag i 1939, hvor en gruppe idealister fandt sammen, fordi de indså, at de store resultater kun nås ved at løfte i flok, og indtil i dag er der gradvis sket en udvikling, der til trods for modgang og kamp har ført til det, som FOU er i dag — en moderne, effektivt arbejdende faglig organisation med over 3000 medlemmer i 32 lokalforeninger, og hvortil er knyttet blad, fonds, kursusvirksomhed og lignende nødvendige institutioner.

I erkendelse heraf er det en naturlig følge at takke og hylde de mænd, der gennem årene af idealistiske grunde og ulønnet på bekostning af deres fritid har formået at samle og varetage interesserne for en befalingsmandsgruppe repræsenterende alle værn i det danske forsvar.

Organisationen går med tryghed ind i fremtiden i forvisning om, at der stadig vil være folk, der er i stand til at skabe en lige så god udvikling i de næste 25 år til gavn for det enkelte medlem og gruppen som helhed.

O. Stolberg.



I lad os slutte beretningen om de 25 år med et billede af den fungerende hovedbestyrelse. Billedet er taget i pausen ved et hovedbestyrelsesmøde, og fra venstre ses: OS J. B. Bendixen - OS M. H. Madsen - OS A. Bach Jensen - OS I. Vindelev - SN Johs. Jørgensen - SN F. D. Hansen - SN Chr. Sørensen - OS K. Holmbeck - SN H. J. Johansen - MTFV Hans Brodersen - OS T. Rasmussen (suppleant) - OS P. Juul Christensen - SN Ib Ulstrup og OS O. Jørgensen.

VORE LOKALFORENINGER

Af afsk. sergent, politiassistent *S. E. R. Kofoed.*

Når man skal læse om lokalforeningernes historie i forbindelse med organisationens 25 års jubilæum, da må man gøre sig klart, at deres historie også er organisationens.

Da FOU — eller som den hed, da den blev startet — DANSK UNDEROFFICERSFORENING af 1939 — blev oprettet, blev den stiftet som en landsomfattende organisation, men dog således, at den var en centraliseret organisation, der skulle styres fra det til enhver tid bestemte hovedsæde, hvorved det enkelte medlem, uanset hvor det gjorde tjeneste i landet, alene havde kontakt hertil.

Med den spredning, der allerede på dette tidspunkt var over medlemmernes placering, var det vanskeligt at holde den fornødne kontakt mellem disse og organisationen, og dette blev naturligvis ikke bedre, da den 2. verdenskrig kom og spredte medlemmerne ud over landet udenfor garnisonerne. Det var derfor et tungt arbejdende apparat, der »kørte« organisationen, og dette medførte da også, at kontakten mellem medlem og organisation allerede fra start var svag, og den blev naturligvis endnu ringere, da de enkelte medlemmer som følge af krigen blev flyttet langt omkring uden viden om, hvor de skulle være den næste dag.

Som det ses andet sted i dette jubilæumsskrift gik organisationens arbejde næsten i stå i det første krigsår, og først i oktober 1941 kom der atter gang heri. På dette tidspunkt rejste sig også spørgsmålet, om man ikke skulle gå over til lokalforeninger, men dette forslag blev på et hovedbestyrelsesmøde i marts 1942 forkastet. På repræsentantskabsmødet, der blev holdt i Odense i juni måned samme år, indkom der imidlertid et forslag om at bygge organisationen op på lokalforeninger, hvilket repræsentantskabet tiltrådte.

Således som det danske forsvar på dette tidspunkt var opbygget — hær og flåde under hver sin minister — var der ikke megen kontakt mellem det personel som organisationen repræsenterede og tilsvarende personel i søværnet.

Der var i den daværende organisation kun én front at arbejde på, nemlig hærens garnisoner, og der var jo på dette tidspunkt ikke ret mange af disse. Det var her, at de nye lokalforeninger skulle bygges op. Man udarbejdede derfor love for disse lokalforeninger, men man præciserede ikke i disse love tilstrækkeligt klart, hvorledes lokalforeningernes afgrænsning skulle være, hvilket i tidens løb har afstedkommet en del vanskeligheder. Det har nemlig vist sig i årenes løb, at der i nogle garnisoner er opstået modsætningsforhold mellem de forskellige våbenarter med det resultat, at der enten ikke har kunnet oprettes lokalforeninger eller — hvor sådanne er oprettet — at der er opstået uenighed mellem de forskellige grupper. Det var dog stort set kun begrundelsesvanskeligheder, som langt og sejt arbejde fra de

enkelte lokalforeninger og organisationen med tiden har overvundet.

Efter vedtagelsen i Odense blev arbejdet med oprettelse af lokalforeninger landet over sat i gang. Det var vel naturligt, at det var Holbæk, der fik den »første lokalforening«, idet denne vel kan siges at være startet på grundlag af organisationens rekonstruktion i 1941. Det var nemlig stort set således, at denne nystartede lokalforenings bestyrelse var identisk med organisationens ledelse, og det var jo derfor naturligt, at dette garnisonsområde meldte sig som en af de første.

En anden, der også straks var rede til at føre repræsentantskabets beslutning ud i livet, var NÆSTVED, idet man allerede dagen efter beslutningen var taget oprettede den derværende lokalforening. Således gik det året igennem, nye lokalforeninger blev oprettet, og ved årets slutning var der oprettet 6 lokalforeninger landet over.

Arbejdet fortsattes i 1943 indtil vi nåede til 29. august. På dette tidspunkt, da hæren blev interneret, standsede naturligvis alt normalt organisationsarbejde, idet der i forbindelse med denne internering blev pålagt såvel hovedbestyrelse som de enkelte lokalforeningsbestyrelser så mange ekstraordinære opgaver, at det daglige organisationsarbejde måtte hvile. I lokalforeningerne var der tillige udmærket mulighed for at medvirke i det illegale arbejde, og det kan med tilfredshed noteres, at denne mulighed i høj grad blev udnyttet, idet nazisterne åbenbart havde vanskeligt ved at blive klar over, hvorledes organisationens lokalforeninger var opbygget, herved havde vore medlemmer fortsat mulighed for at være i kontakt med hinanden.

Efterhånden som tiden gik og de internerede blev løsladt kom organisationsarbejdet atter i gang, og i året 1944 blev der endog stiftet nye lokalforeninger.

Lokalforeningerne fortsatte i de følgende år deres arbejde mere eller mindre godt. Det gjaldt for dem, som det gjaldt for organisationen, at stod der energiske og aktive mænd i spidsen for dem, trivedes de, medens de lå stille hen, når de, der var valgt i styrelsen, ikke var aktive.

Der var imidlertid en svag undskyldning herfor. På dette tidspunkt var det således, at hverken lokalforeningernes eller organisationens styrelses enkelte medlemmer vidste, hvor længe de kunne forvente at måtte forrette tjeneste, idet der ikke på dette tidspunkt var fastsat regler herfor, og når så disse styrelsesmedlemmer med meget kort varsel — ofte kun en enkelt dag — fik at vide, at nu var der ikke mere brug for deres tjeneste, ja, så havde de eller fik de travlt med at sikre sig deres civile fremtid, der nok kunne være vanskelig, og så var det vel naturligt, at de ikke mere havde tid



Billedet er en gave til FOU fra daværende lokalforening BRIGADEN, der i tiden 11/8 1947 til 31/3 1958 varetog underofficerernes interesse ved »Det danske Kommando i Tyskland«.
Billedet, der er ca. 1 m i kvadrat, er malet på lystbeiset finér og indrammet. Det opbevares på FOU's kontor.

at beskæftige sig med organisationsarbejde, hverken på højt eller lavt plan.

I året 1951 vedtog rigsdagen de nye forsvarslove.

Disse medførte, at den hidtidige organisationsstruktur ikke mere kunne anvendes. Ved disse nye love blev Danmarks forsvar samlet under én minister — forsvarsministeren — og samtidig blev der i stedet for to oprettet tre værn, nemlig hæren, søværnet og flyvevåbnet. Dette sidste blev udskilt fra sit tidligere tilhørsforhold til hær og søværn og oprettet som selvstændigt våben.

Allerede i de første år efter krigen blev der oprettet flyvestationer i Karup, Ålborg og Skrydstrup. Disse blev fortrinsvis bemandet med hærpersonel, og det var derfor naturligt, at man allerede på dette tidspunkt begyndte overvejelser over, hvilke veje organisationen skulle gå for så vidt angik de medlemmer, der var tjenstgørende dér. For Ålborg og Skrydstrups vedkommende lå sagen nogenlunde klar, idet man fandt det naturligt, at medlemmer tjenstgørende på disse flyvestationer, sluttede sig til de i området allerede oprettede lokalforeninger — NORDJYLLAND og HADERSLEV. For flyvestation KARUP lå det lidt anderledes, idet der ikke i umiddelbar nærhed heraf var nogen lokalforening, hvorfor hovedbestyrelsen i 1948 gav bemyndigelse til at oprette en lokalforening for dette område.

Da nu flyvevåbnet i 1951 blev et selvstændigt våben, opstod spørgsmålet, om den del af vor medlemsgruppe, der fra hæren var overført til flyvevåbnet, ville blive i »hærens« organisation eller om de ville danne deres egen?

På repræsentantskabsmødet i København i 1951 blev dette spørgsmål naturligvis kraftigt diskuteret, og resultatet heraf

blev det glædelige, at medlemmerne i flyvevåbnet besluttede sig til at forblive i organisationen, hvilket i hele det videre forløb har vist sig at være til den allerstørste gavn, ikke mindst for hærens gruppe.

Som før nævnt var medlemmerne ved flyvestation ÅLBORG tilsluttet lokalforening NORDJYLLAND, medens medlemmerne ved flyvestation SKRYDSTRUP var tilsluttet lokalforening HADERSLEV. I 1956 besluttede medlemmerne på flyvestation ÅLBORG imidlertid at danne deres egen lokalforening, hvilket hovedbestyrelsen naturligvis tiltrådte. Det samme skete for flyvestation SKRYDSTRUPs vedkommende i 1958.

For lokalforening VÆRLØSE gælder, at denne blev oprettet i 1955. Indtil da havde dennes medlemmer været tilsluttet lokalforening KØBENHAVN.

Spørgsmålet om samarbejdet mellem hærens og søværnets oversergentgruppe har vel altid været aktuelt, og tid efter anden har der da også været ført forhandlinger mellem de to parter foreninger, »SØVÆRNETS UNDERKVARTERMESTERFORENING« og DANSK UNDEROFFICERS-ENING af 1939 om sådanne spørgsmål, der kunne have deres fælles interesse, men medens hær og søværn var under hver sin minister var der ikke noget egentlig samarbejde de to grupper imellem.

Først omkring 1951, ved den nye personellovs ikrafttræden og det selvstændige flyvevåbens oprettelse, kom forhandlingerne ind i mere realitetsbetonet retning, og det første virkelige resultat nåedes ved oprettelse af »Centralforeningen af forsvarets Oversergenter«, hvor de tre værns oversergenter kunne behandle deres fælles problemer. Flyvevåbnets oversergenter indgik som bekendt ved våbnets oprettelse i FOU's medlemsstyrke, medens søværnets oversergenter på dette tidspunkt ønskede en mere selvstændig stilling; der indledtes dog et bladfællesskab, som holdt, indtil S.O.F. påbegyndte genudsendelse af GØSEN som et selvstændigt blad.

Centralforeningen fik imidlertid ikke den forventede betydning for arbejdet de to parter imellem, og efterhånden modnedes tanken om sammenslutning i én organisation. »Søværnets Oversergent Forening« indledte forhandlinger med »Foreningen af Oversergenter og Underofficerer« om sammenslutning, og forslag til »Sammenslutningsoverenskomst« udarbejdedes på S.O.F.s generalforsamling den 7. april 1956 og på FOU's repræsentantskabsmøde den 28. april 1956 og vedtoges her af begge foreningers kompetente forsamlinger.

Under den videre drøftelse af den praktiske iværksættelse af sammenslutningen viste det sig dog, at sammenslutningsoverenskomsten i den vedtagne skikkelse ikke var helt fyldestgørende. Ud over at fastslå, at de to foreninger indgår i en fællesorganisation, indeholdt overenskomsten intet om, hvorledes dette fællesskab skulle ytre sig — bortset fra fordelingen af hovedbestyrelsesmandaterne mellem de to foreninger — og intet var nedfældet i overenskomsten om S.O.F.s fremtidige forhold som selvstændig lokalforening under organisationen.

Den økonomiske side af sammenslutningen var kun skitseret ved en fastsættelse af, at de to foreningers formue

skulle indgå som fælleseje, og den videre udformning af den fælles økonomi med opgørelse og specifikation over de midler, hvormed de to foreninger skulle indgå i fællesforeningen, forudsattes drøftet og fastlagt ved senere forhandling.

På et foretningsudvalgsmøde den 18. juli 1956 besluttedes det at udarbejde et supplement til den bestående »Sammenslutningsoverenskomst«, en række »bemærkninger« til uddybelse af de enkelte punkters forståelse, hvor disse enten er mangelfulde eller kan forudses at kunne give anledning til fortolkningsdivergenser.

Efter dette supplements gennemførelse har der hersket ro om spørgsmålet og vi står i dag i den lykkelige situation, at alle tre værns medlemmer via deres respektive lokalforeninger er tilsluttet organisationen.

Der er herved opnået en styrke i denne, der dels gør den stærkere udadtil og dels sikrer, at det enkelte medlem, uanset hvor dette gør tjeneste, opnår de samme økonomiske og sociale goder som deres kammerater i de øvrige værn, og hvad mere er, på samme tid, idet disse opnås ved samme forhandling, hvorunder organisationen har mulighed for at pege på sådanne aspekter, der har betydning for den enkelte, hvad enten han gør tjeneste i det ene eller det andet værn.

Man kan så spørge, om det er nødvendigt med lokalforeninger, og om det ikke var bedre, hvis man alene havde hovedorganisationen som arbejdsredskab?

Dette spørgsmål må efter min opfattelse besvares benægtende.

Lokalforeningerne er FOU's fundament. Der får det enkelte medlem kontakt med organisationen. Fra ham personligt til »hovedet« er der for langt, han har ikke i det daglige mulighed for at være i umiddelbar berøring med dette »hoved«. Det er i lokalforeningen man først mærker »tidens rørelser«, det er her problemerne først bliver forelagt, det er herfra impulserne til organisationen skal udgå, og det er ikke mindst herfra, at medarbejderne til stillingerne i organisationens styrelse skal rekrutteres, og det er i lokalforeningerne at den, der interesserer sig for organisationsarbejdet, skal lære dette og tjene sine første sporer.

Endelig er det på dette plan, at mange af dagliglivets små fortrædeligheder på tjenestestederne først skal søges løst. Det er lokalforeningens formand og bestyrelse, der skal søge at løse den opgave, at få så mange af disse små problemer ud af verden på så smertefri en måde som mulig ved at optage kontakt med de stedlige myndigheder og søge at overbevise disse om, at det, man fremfører, er ret og rimeligt, og først når man på det lokale plan har måttet give op over for problemet, bør organisationens bistand søges.

Man kan så spørge, om lokalforeningerne i den nuværende udformning har den rigtige opbygning? Jeg tror nok, at man må besvare det med et nej!

Der er stort set ikke rørt ved lokalforeningernes struktur siden deres oprettelse, og med den udvikling, der over alt er sket i fagligt organisationsarbejde, kan vi vist uden videre sige, at vi ikke har formået at følge med.

Hvorledes lokalforeningernes struktur bør være, er det i

dag for tidligt at sige noget om, Det af styrelsen nedsatte organisations- og lovudvalg har dette spørgsmål med i sine overvejelser, og det står til styrelsen og repræsentantskabet til sin tid at tage stilling til det af udvalget fremsatte, eller om man ønsker at gå andre veje.

Uanset hvilke veje man vælger, lokalforeningerne vil bestå, enten på den ene eller på den anden måde.

I øjeblikket har organisationen 32 lokalforeninger fordelt med 23 ved hæren, 1 ved søværnet og 8 ved flyvevåbnet.

Når søværnet kun har én, hidrører det fra, at dette værn altid har haft sin garnison på Holmen i København. Når de nye baser i Korsør og Frederikshavn bliver udbygget, kan det vel forventes, at der hertil bliver kommanderet så meget personel, at det vil være naturligt med lokalforeninger også på disse tjenestestede.

Lokalforeningerne er oprettet og fordelt ud over hele landet, således som nedenfor anført.

Hæren:

Lokalforening ÅRHUS

Denne lokalforening er stiftet 22. maj 1943 og omfatter NØRREJYSKE ARTILLERIREGIMENT og JYSKE TELEGRAFREGIMENT. Lokalforeningen har fane skænket af et medlem. Formand er: Oversergent J. E. Lauritsen.

Lokalforening BORNHOLM

Denne lokalforening har ført en omtumlet tilværelse, dens formand og bestyrelse er kommet og gået, og har ikke formået at holde sammen på foreningens arkiv m.v. Lokalforeningens medlemmer kommer fra Bornholms værn. Formand er: Oversergent W. Christensen.

Lokalforening FREDERICIA

Lokalforeningen er stiftet allerede i 1942. Den har i årenes løb særlig hævdet sig ved sine udmærkede arrangementer af organisationens landsskydninger. Dens område er KONGENS FODREGIMENT, og dens formand er: Oversergent A. E. Lauritsen.

Lokalforening FYN

Også denne hører til de ældre, idet den er stiftet 17. november 1942.

Dens område er hele Fyn, og dens medlemmer kommer fra FYNESKE LIVREGIMENT i Odense. Den fik som tak for sin indsats i frihedskampen af Danmarkssamfundet skænket en fane. Lokalforeningen hæger om mindet over 2 kamme-

rater, sergent Carl Henrik Vous, der faldt under kampen ved Høkkerup den 9. april 1940 og sergent Harry Cecil Hansen, der blev skudt i februar 1945 under likvidation af en stikker i Odense. Lokalforeningen lægger hvert år på dødsdagen kranse på deres grave.

Formand er: Oversergent C. F. Thaulow.

Lokalforening HADERSLEV

Lokalforeningen blev stiftet 14. maj 1943. Den har et særdeles tilfredsstillende forhold til sit regiment SLESVIG-SKE FODREGIMENT, der ved sine skiftende chefer altid med forståelse har lyttet til foreningens røst. Som anerkendelse af lokalforeningens indsats fik den i 1946 af hovedforeningen skænket en fane. Formand: Oversergent T. Rasmussen.

Lokalforening HOLBÆK

Denne lokalforening var som før nævnt den første, der blev stiftet efter at der blev givet »grønt lys« for oprettelse af lokalforeninger. I de senere år har den imidlertid ført en meget stille tilværelse, det må vel opfattes således, at der ved SJÆLLANDSKE ARTILLERIREGIMENT ikke er problemer, der påkalder opmærksomheden, men jeg er sikker på, at FOU ville være glad, om der udvistes mere aktivitet, således at lokalforeningen levede op til tidligere glørværdige traditioner. Formand er: Oversergent K. E. Sørensen.

Lokalforening HOLSTEBRO

Lokalforening HOLSTEBRO er af levealder ikke ret gammel, men til gengæld vel nok den af hærens lokalforeninger, der udviser den største aktivitet. Den blev stiftet i 1953, da JYSKE DRAGONREGIMENT blev flyttet fra Randers til Holstebro.

Det var nærmest en bar mark regimentet flyttede ud på, og der var opgaver nok at tage fat på. Man startede derfor omgående en lokalforening, der øjeblikkelig optog kontakten med regimentet. Resultatet heraf er et enestående samarbejde regiment og lokalforening imellem, og de forhold, hvorunder medlemmerne af denne lokalforening gør tjeneste i Holstebro, kan vist uden overdrivelse betegnes som tilfredsstillende.

Det enkelte medlem har ganske vist måttet yde en stor økonomisk indsats, men det opnåede har været denne værd, og sergent og oversergenter ved JYSKE DRAGONREGIMENT er i de 10 år, lokalforeningen har bestået, blevet klar over, at medlemsskab af Foreningen af Oversergenter og Underofficerer er et gode, som de nødig vil undvære.

Alle lokalforeninger under FOU vil ved lokalforening HOLSTEBRO kunne hente impulser om, hvorledes en lokalforening skal arbejde.

Formand er: Oversergent M. H. Madsen.

Lokalforening HVORUP

Dette er en ganske ny lokalforening, der først blev startet i 1962. Den har hjemsted på Hvorup kaserne, hvor JYSKE TRAINREGIMENT har til huse.

Lokalforeningen har endnu ikke haft mulighed for at præge organisationen, men vent bare, derfra vil høres nyt. Formand er: Oversergent A. Christensen.

Lokalforening KØBENHAVN.

Denne har hidtil været FOU's største lokalforening i hæren. Dens område har strakt sig fra Avedørelejren i Syd til garnisonsområdet Høvelte-Sandholm-Sjælsmark i nord. At opremse, hvilke regimenter og tjenestesteder, der har hørt ind under dennes område, er næsten ugørligt. Den har omfattet bl. a. LIVGARDEN, DANSKE LIVREGIMENT, KRONENS ARTILLERIREGIMENT, SJÆLLANDSKE TELEGRAFREGIMENT foruden de mange tjenestesteder, der er i og omkring København. Organisationens helt været klar over, at administrationen af denne store lokalforening med disse mange forgreninger var en uoverkommelig opgave, og et nedsat udvalg har arbejdet på at nå frem til en mere hensigtsmæssig fordeling.

Det er i slutningen af 1963 lykkedes at nå frem til et resultat, der forhåbentlig kan holde fremover, idet der er afholdt stiftende generalforsamlinger for oprettelse af lokalforeninger på et antal tjenestesteder i Nordsjælland, hvorefter lokalforeningen er delt op i ialt 5 lokalforeninger.

Disse nye er:

1. Lokalforening KØBENHAVN med oversergent S. O. Petersen som formand.

Lokalforeningen, der hører til de ældste blandt lokalforeningerne, har som område København og de heri værende militære etablissementer som arbejdsområde.

I 1945 skænkede Danmarkssamfundet lokalforeningen en fane som anerkendelse af dens store indsats i modstandskampen.

2. Lokalforening SJÆLLANDSKE INGENIØRREGIMENT, Farum kaserne, med oversergent A. R. Kivsmose som formand.

3. Lokalforening DANSKE LIVREGIMENT, Høvelte infanterikaserne, med oversergent A. C. Hinrichsen som formand.

4. Lokalforening HØVELTE TELEGRAFREGIMENT, telegrafkaserne og Høveltegård — TBS — med sergent C. O. C. Johansen som formand.

5. Lokalforening KRONENS ARTILLERIREGIMENT, Sjælsmark kaserne, med oversergent K. Hilmar som formand.

For disse sidste lokalforeninger gælder jo, at der i dag ikke kan skrives historie, men fra organisationens side må det naturligvis forventes, at disse nye lokalforeninger vil vise sig den viste tillid værdig og arbejde for, at også de kammerater, der gør tjeneste her, slutter op bag organisationen i dens arbejde for at skaffe de bedst mulige tjenstlige og økonomiske vilkår.

Lokalforening NORDJYLLAND

Lokalforeningen har hjemsted i Ålborg. Den blev stiftet i 1944 og havde som område alt nord for Limfjorden. I årenes løb er dens virkeområde blevet indskrænket, idet først flyverne på flyvestation Ålborg brød og derefter Jyske Trainregiment, der som ovenfor nævnt dannede HVORUP.

Det har været en godt arbejdende lokalforening, der i de senere år har lidt under denne åreladning. Der er al grund til at tro, at den nok fremover skal vide at leve op til sit gamle ry. Dens formand er: Oversergent J. R. Beck.

Lokalforening NÆSTVED

Denne lokalforening er som før nævnt den næstældste. Blader man imidlertid tilbage i historien, vil man se, at den må betegnes som den ældste, idet det viser sig, at den er startet allerede i 1940. I sept. måned det år flyttede GARDEHUSARREGIMENTET, der hidtil havde haft hjemsted på Østerbrogades kaserne i København, til den nye kaserne i Næstved. En kreds af underofficerer ved regimentet indkaldte til stiftende generalforsamling den 1. oktober 1940 og dannede lokalforening NÆSTVED under DANSK UNDEROFFICERSFORENING af 1939. Uagtet der ikke var lokalforeninger på dette tidspunkt, fik denne åbenbart lov at fortsætte, og den lever den dag i dag på særdeles tilfredsstillende måde. Den har opnået særdeles gode resultater i sit arbejde for medlemmerne, der som tak har skænket lokalforeningen en estandard. Dens formand er: tilsynsførende ved skydebanerne i Næstved, afsk. SG B. W. Jørgensen, der næsten uafbrudt har stået i spidsen for lokalforeningen, som han var med til at starte.

Lokalforening PADBORG

Det er en ganske ny lokalforening, der endnu ikke har haft mulighed for at præge organisationen. Den blev stiftet og godkendt i juni 1962, og man har lov at forvente, at der fra denne lokalforening i årene fremover vil udgå et kraftigt initiativ. Dens tilhørsforhold er FORSYNINGSTROPPERNES BEFALINGSMANDSSKOLER, men dertil kommer, at den yderst gæstfri åbner sine porte både for en eskadron af JYSKE DRAGONREGIMENT og flyvevåbnets rekrutskole. Formand er: Oversergent J. Kastrupsen.

Lokalforening RANDERS

Også denne hører med blandt veteranerne, idet den blev startet i juni 1942. Det er en støt arbejdende lokalforening, der på alle måder søger at drage medlemmerne ind i arbejdet, både det alvorlige og mere fornøjelige. I dette sidste søger den nøje kontakt med garnisonens øvrige foreninger, og den er vel anskrevet i byen og ved regimentet. Den var jo oprindeligt startet i forbindelse med DE DANSKE DRAGONER, men efter at disse forlod byen i 1953, fortsatte lokalforeningen for det nye regiment, der da kom til, nemlig JYSKE INGENIØRREGIMENT. Dens formand er: Materielforvalter N. V. Bach.

Lokalforening ROSKILDE-TUNE

Lokalforening ROSKILDE har hidtil »levet« en meget stille tilværelse. Den blev startet allerede i 1943 og fik straks godt tag på forholdene. Dens regiment var daværende 4., der havde garnison i byen. Efter at dette regiment var flyttet til Slagelse, og der kun var brigadehovedkvarter i Roskilde, var det, som lokalforeningen sygnede hen. Nu er der imidlertid på ny kommet initiativ til stede, idet personellet fra raketbatteriet TUNE har besluttet sig til at gøre en indsats. Disse overvejede først at starte deres egen lokalforening, men da de jo benytter bl. a. kaserne i Roskilde, var det naturligt, at de så sig om, hvorledes forholdene var der. De har derefter tilsluttet sig denne lokalforening og samtidig omdøbt den til lokalforening ROSKILDE-TUNE, og det er nu deres håb, at det initiativ, der her er taget, skal blive hele området til gavn, hvorfor man appellerer til dem, der har naturlig tilknytning til garnisonen, om at slutte op om lokalforeningen. Formand er: Oversergent I. Vindeløv.

Lokalforening SYDSJÆLLAND

SYDSJÆLLAND er en særpræget lokalforening derhen, at den vel er lokalforening under hæren, men dens medlemstal kommer både herfra og fra flyvevåbnet. Som »hær«-lokalforening repræsenterer den FALSTERSKE FODREGIMENT i Vordingborg, medens den som »flyver«-lokalforening repræsenterer såvel flyvedetachment STENSVED som flyvestation AVNØ.

Dette har ikke gjort noget skår i dens initiativ og gåpåmod, snarere tvært imod, idet dens styrelse energisk sætter ind på begge fronter. Om dette fortsætter, kan kun fremtiden vise, men lokalforeningen har i alt fald dokumenteret, at den kan løse problemerne uanset om det drejer sig om »hærfolk« eller »flyvere«. Det er en godt arbejdende lokalforening, hvis formand er: Oversergent C. E. Petersen.

Lokalforening TØNDER

Lokalforeningen har i årenes løb været ude i genvordigheder. Den blev stiftet i 1945 umiddelbart efter kapitulationen, og optog medlemmerne fra daværende 9. regiment. Imidlertid spredtes disse over Sønderjylland, således at kontakten mellem disse og lokalforeningen var utilfredsstillende. Efter de nye forsvarslove i 1960, hvorefter det daværende 9. regiment blev slået sammen med daværende 7. regiment i Fredericia og flyttet dertil, var det, som lokalforeningen skulle gå sin opløsning i møde. Imidlertid blev JYSKE LUFTVÆRNSREGIMENT nu forlagt dertil, hvorefter der fra hovedbestyrelsens side i 1962 sattes ind, således at lokalforeningen blev re-etableret, hvorefter den nu på en rolig måde arbejder for de problemer, der måtte være i denne garnison. Formand er: Oversergent F. B. Jensen.

Lokalforening VARDE

Lokalforeningen blev stiftet den 5. april 1954. I 1952 var daværende 4. artilleriregiment, der lå i Århus, blevet omdøbt til SØNDERJYSKE ARTILLERIREGIMENT og blev samtidig forlagt til Varde, hvor der var opført en ny kaserne til regimentet. Efter nogen tids forløb blev de der tjenstgørende oversergenter og sergenter klar over, at det var nødvendigt med en lokalforening, hvorfor man tog skridt til at starte en sådan. Lokalforeningen har den tilfredsstillende, at regimentet og dets chef med stor forståelse lytter til, hvad bestyrelsen måtte fremføre vedrørende de, den repræsenterer. Efter i et par år at have været nede i en bølgedal, arbejder lokalforeningen nu frisk og energisk på at løse de problemer, der altid vil være ved et tjenestested. Formand er: Oversergent E. Hensel.

Lokalforening VESTSJÆLLAND

Denne lokalforening har vel om nogen mulighed for at være en slagkraftig lokalforening, idet dens område, Slagelse og Ringsted, betinger dette. I Slagelse er det store SJÆLLANDSKE LIVREGIMENT, og i Ringsted ARTILLERIETS BEFALINGSMANDSSKOLER, begge steder er der mange tjenstgørende, der savner et initiativ. Det ligger desværre således, at der åbenbart ikke blandt disse mange er nogle, der kan sætte ind. Dette er beklageligt særlig henset til, at denne lokalforening, der blev startet i 1945, i sin tid var den, der udviste største samlings- og mødeprocent både hvad angår tilslutning af medlemmer og arrangementer. Der er derfor noget at leve op til for den eller de energiske sergenter og oversergenter, der kan overtage styret i denne lokalforening. Formand er: afsk. sergent, varmemester Peter Jensen.

Lokalforening VIBORG

For denne lokalforening gælder — som desværre for nogle andre — at den har sik-sak'et sig gennem tilværelsen. Da den blev oprettet i 1945, gik den med lyst og interesse ind for løsning af de opgaver, der var ved daværende 3. regiment. Manglende energi og interesse fra såvel bestyrelse som medlemmer gjorde imidlertid, at lokalforeningen sygnede hen. Imidlertid er der i de senere år sket en mærkbar bedring, nye folk er kommet til, og der er håb om, at denne lokalforening atter vil være en af grundpillerne i organisationen. Formand er: Sergent H. W. Clausen.

Søværnet:

SØVÆRNETS SERGENT- OG OVERSERGENTFORENING

For dette værn gælder, at der — som før beskrevet — kun er én lokalforening. Denne er oprettet på grundlag af den tidligere selvstændige forening. Den er i dag en kraftigt arbejdende forening, der må betegnes som en af organisationens kraftige grundpiller. Da denne lokalforenings medlemmer er spredt ud over et antal af tjenestesteder såvel i ind- som udland, har det været nødvendigt for at holde den rette kontakt at udbygge et tillidsmandssystem, således at de enkelte tjenestesteder til stadighed er orienteret om arbejdet i organisationen. Lokalforeningen gør et stort arbejde for blandt tjenstgørende sergenter og oversergenter at udbrede kendskabet til organisationen, og den har den tilfredsstillende, at næsten 100 pct. af den tjenstgørende styrke er i lokalforeningen. Formand er: Oversergent H. Bjergaard Nielsen.

Flyvevåbnet:

Lokalforening FLY-ÅLBORG

I efteråret 1956 meldte tanken om en lokalforening på flyvestation Ålborg sig. De tjenstgørende ved flyvestationen, der hidtil har stået som medlemmer i lokalforening NORDJYLLAND, besluttede at danne en selvstændig lokalforening under FOU. Efter at have anmeldt dette til organisationen, blev lokalforeningen stiftet den 27. februar 1957. Gennem de forløbne år har lokalforeningen formået at løse adskillige problemer, og den har hos flyvestationens ledelse aftvunget respekt for sit initiativ og den gode måde, hvorpå lokalforeningen har formået at få et samvirke i gang mellem dens medlemmer og flyvestationen. Den afgiver konstant gode folk til organisationens ledelse. Formand er: Oversergent L. G. Jacobsen.

Lokalforening KARUP

Lokalforeningen er den ældste blandt flyvevåbnets lokalforeninger under FOU. Den blev stiftet i 1948 og har siden formået at hævde sig som en af de godt arbejdende lokalforeninger. Dens initiativ og virkelyst har medført, at der vistnok ikke på flyvestation KARUP går én af gruppen, der ikke er medlem. Fra denne lokalforening er til organisationen indgået mange gode impulser, og herfra er også taget megen god arbejdskraft. Kunne alle lokalforeninger under FOU præstere det, denne lokalforening præstere, da ville mange af de problemer, hovedorganisationen arbejder med, aldrig være nået dertil, de ville have været løst på lokalforeningsplan. Der står overalt den største respekt om denne udmærkede lokalforening. Lokalforeningen fik i 1958 af Danmarks-samfundet skænket en fane. Formand er: Seniorsergent H. J. Johansen.

Lokalforening FLY-SKRYDSTRUP

Denne lokalforening blev oprettet i december 1958, hvor dens medlemmer, der hidtil havde været tilknyttet lokalforening HADERSLEV, stiftede egen lokalforening. Vanskeligheden ved at drive en så stor lokalforening fordelt over hele det sydlige Jylland og ligeledes fordelt over to værn, havde været for stor. Denne opdeling viste sig da også at være til gavn for såvel HADERSLEV som FLY-SKRYDSTRUP, idet man i begge lokalforeninger har opnået 100 pct. tilslutning til FOU.

Også denne lokalforening har måttet afgive dygtige medarbejdere til organisationen, men dette har ikke mindsket dens virkelyst, den har fremskaffet mange gode resultater til gavn for dens medlemmer. Formand er: Seniorsergent B. A. Trøster.

Lokalforening SEGEN

Lokalforeningen er et af de nyere skud på organisationens stamme. Dens medlemmer havde tidligere tilknytning til lokalforening VÆRLØSE, men tidens udvikling har medført, at man på radarstationen ønskede at »få foden under eget bord«. Kontakten med »moder«-foreningen kunne jo på grund af afstanden ikke være tilfredsstillende, og det har da også vist sig, at den energisk arbejdende lokalforening har formået at oparbejde gode forhandlingsforhold til den stedlige ledelse, således at den fagligt rangerer mellem de bedste. Formand er: Seniorsergent F. D. Hansen.

Lokalforening TIRSTRUP

På flyvestationen kom i årene til 1960 et betydeligt antal tjenstgørende sergenter og oversergenter. I de første år var der mellem disse en vis rotation, der gjorde, at de blev stående i deres hjemlige lokalforeninger. I 1960 nåede man dertil, at et antal blev fast stationeret på flyvestationen, hvorfor

Som man vil se af det foran beskrevne, har FOU i årenes løb formået at opbygge et net af lokalforeninger landet over. For hærens vedkommende mangler nu efter at lokalforening KØBENHAVN har ændret struktur — at gennemgå de øvrige lokalforeninger med henblik på, om deres nuværende opbygning og område er tilfredsstillende.

For søværnet gælder, at den kommende udvikling vil betinge, hvor vidt der måtte være anledning til at opbygge et net af lokalforeninger dels herhjemme og dels på Grønland og Færøerne, hvor mange af vore medlemmer gør tjeneste gennem lang tid.

Flyvevåbnet har i medfør af de nye bestemmelser overtaget

man fandt det naturligt at stifte en lokalforening. Dette skete den 8. november 1960, og i dag arbejder lokalforeningen helt på linie med de øvrige lokalforeninger, og at den har værdi, ses deraf, at den har samtlige ved flyvestationen tjenstgørende som medlemmer.

Formand er: Oversergent E. Poulsen.

Lokalforening VEDBÆK

Også for denne lokalforening gælder, at medlemmerne indtil 1961 var tilknyttet lokalforening VÆRLØSE. Ved oprettelsen af lokalforening VEDBÆK anmodede tjenstgørende ved flyverdetachment 501 om at måtte blive tilsluttet lokalforeningen, idet de fandt, at dette var mere hensigtsmæssigt end at stå under VÆRLØSE.

Ved lokalforeningens start var ikke ret mange medlem af FOU, men i dag er man nået dertil, at ca. 95 pct. af de tjenstgørende er medlemmer, og en nu igangsat forstærket indsats vil utvivlsomt bringe også resten ind i lokalforeningen.

Formand er: Seniorsergent L. Aa. Hansen.

Lokalforening VÆRLØSE

Lokalforeningen blev stiftet i 1955, idet man ønskede at danne en selvstændig lokalforening. Hidtil havde medlemmerne af FOU været tilsluttet lokalforening KØBENHAVN, men man fandt det mest hensigtsmæssigt at danne sin egen lokalforening.

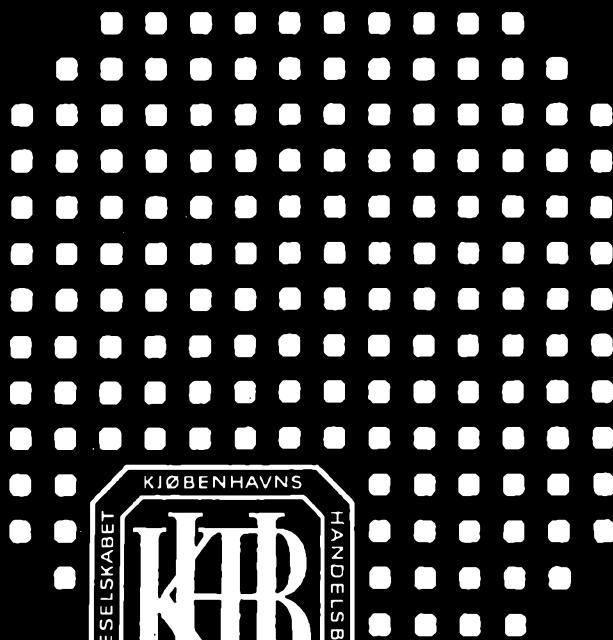
Da ikke alle tjenstgørende ved flyvestationen havde ønsket at være medlem af lokalforening KØBENHAVN, havde disse dannet en OS-klub. Mellem denne og den nystiftede lokalforening opstod der nogle vanskeligheder, der dog i årenes løb er udjævnet, således at de lokale foreninger i 1959 besluttede at slutte sig sammen til én, hvilket også fortsat er tilfældet.

Lokalforeningen fik i 1956 af Danmarkssamfundet overrakt en fane. Formand er: Seniorsergent M. W. Sillemann.

raketforsvaret af Danmark. Det personel af vor gruppe, der hidtil har gjort tjeneste ved dette forsvar i hæren, er overført til flyvevåbnet, og her er der allerede taget initiativ til, at disse alle bliver organiseret i lokalforeninger. Der er et kraftigt arbejde i gang hermed, og som en glædelig slutbemærkning i denne redegørelse over Foreningen af Oversergenter og Underofficerer's lokalforeninger kan oplyses, at der allerede er blevet stiftet en lokalforening for seniorsergenter, oversergenter og sergenter tjenstgørende ved GUNDERØD BATTERIET. Dette ansøger til, at også de øvrige batterier hurtigst muligt søger at opbygge tilsvarende lokalforeninger.

S. E. R. Kofoed.

Her er 160 punkter
og der er 160 steder i landet hvor
der ydes HANDELSBANK-service



HANDELSBANKEN

**altid
med i
billedet**

SKYDNINGEN I FOU

af organisationens skydeleder, afsk. SG P. A. Larsen.

Med den plads, der er til rådighed i dette jubilæumsskrift, er det svært at bringe en fyldestgørende historisk oversigt over skydningen i de forløbne år, så jeg har måttet nøjes med at plukke ud af de gamle skrifter, der, takket være Sam Jensen, er til rådighed i vort arkiv. Selv om jeg, som formand for det gamle »UF-skyttelaug«, har været med til mange skydninger, er meget gledet ud af hukommelsen, så det var meget morsomt igen at se de støvede blade med deres forskellige indhold.

Det første, vi ved om skydning i vor organisation, stammer fra bladet »Underofficeren«, marts 1940, hvor lokalforening VIBORG opfordrede andre lokalforeninger til en dyst. Desværre fremgår det ikke, om der blev noget ud af det. De mange nystartede lokalforeninger havde jo travlt med det organisationsmæssige, men det er dog en kendsgerning, at interessen var der, hvilket bl. a. ses af de mange artikler i vort blad med instruktion i geværskydning, pistol- og maskinpistol-skydning, våbenbetjening samt våbnenes adskillelse og samling. Trods den tyske værnemagts cencur blev disse artikler offentliggjort og benyttet ud over det ganske land, hvor man brugte mange kneb for at komme til at skyde. Desværre blev der alt for hurtigt sat en stopper herfor, idet ammunitions-mangel og tyskernes anvendelse af de militære områder umuliggjorde al legal skydning, hvorfor man tyede til andre metoder.

Lad mig fremhæve et morsomt træk herom.

Det daværende skydeudvalg arbejdede sammen med lkf. »København«, og en af »de gamle« havde opsnuset, at Garderforeningen havde 3 stk. Otterup luftgeværer kal. 4 mm kugler, og disse lykkedes det os at låne, da ejerne ikke havde mere ammunition.

Geværene vakte ikke absolut begejstring, men da man opdagede, at træfsikkerheden ikke var så dårlig endda, steg skydelysten, og der blev trænet på livet løs. Skyttelaugets medlemstal steg, og vi fik megen fornøjelse af disse luftbøsser såvel på 10-delt ringskive som på faldfigurer, der var fabri-



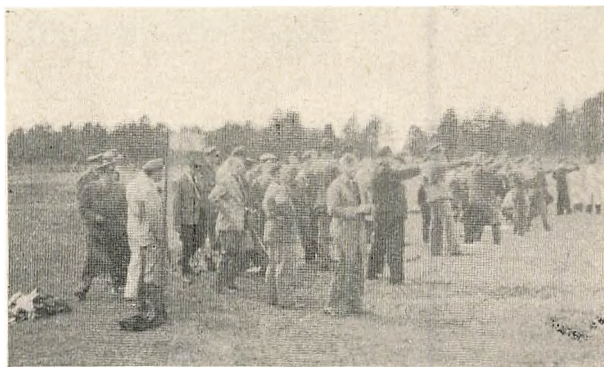
keret af appelsinkasser påmonteret vippehængsler. Jo, det var skam en god erstatning, som vi benyttede, indtil ammunitionssituationen bedredes så meget, at vi igen kunne få ammunition til salongeværer, hvorefter de lånte luftbøsser blev afleveret med tak for lån samt noget ammunition i tilgift.

I dag vil mange sikkert more sig over denne tildragelse, men for os var det ramme alvor, thi det drejede sig først og fremmest om at kunne vedligeholde skydefærdighederne, så vi var i bedste træning, såfremt der skulle blive brug for det. Det havde også sin betydning, at kammeratskabet kunne vedligeholdes og medlemstallet forøges, thi der var jo mange, som var interesseret i skydningen.

Efter fredsslutningen kom der igen fart i skydningen, og fra vor samhørighed med O-grupperne fortsattes skydningen i en nystartet skytteforening FK 29, hvis medlemmer havde gjort tjeneste i »Underofficerskompagniet« på Slotsholmen, og her skabtes et godt kammeratskab og mange gode og spændende skydedyster.

Antallet af lokalforeninger i FOU steg hurtigt, og dermed også skydelysten, så det blev erkendt, at man måtte se at finde en bredere basis for skyttesagen, og fra lkf. »Fyn« kom så ideen om afholdelse af en landsskydning.

Hovedbestyrelsen gik ind for ideen, og et skydeudvalg blev nedsat til varetagelse af det store arbejde, der resulterede i, at »Fyn« inviterede til landsskydning på banerne ved Seden. I dagene 7. til 8. august 1948 fandt den første lands-



Fra den første landsskydning på »Seden« ved Odense. Pistolskydningen er i fuld gang.



Præmieuddelingen foretages af landsformanden OS A. Nissen. Det er hovedskydningens præmierede deltagere, der får deres præmier.

Fra en landsskydning i Fredericia.

skydning sted med deltagelse af ca. 90 skytter fra 13 lokalforeninger, hvilket vel må siges at være en særdeles god start, og vore værter, lkf. »Fyn«, havde megen ære af det storstilede arrangement. Skydedagen indledtes med parade på Albani Torv, og med et stort hornorkester og 5 faner i spidsen marcherede styrken gennem byen til de ventende busser, der kørte os til skydebanen. Dengang kom man jo med »damptoget« aftenen før og samledes til kammeratlig aften i underofficersmessen, og her lærte man hinanden at kende, der var jo to dage til at snakke i. Nu er de fleste selvkørende og er faktisk kun sammen nogle få timer. Disse »hyggeaftener« er der sikkert mange, der mindes med glæde, og de har sikkert ikke glemt den spænding, som herskede i kasernens gymnastiksal, hvor vi sov på madrasser, der på en mystisk måde pludselig kunne vende bunden i vejret eller flyde i vand.

Der blev skudt hovedskydning, mesterskabsskydning og festskydning med gevær på 200 m samt hovedskydning med pistol, og der var travlt på samtlige baner.

Forsøget i 1948 var en succes, og der har været landsskydning hvert år siden.

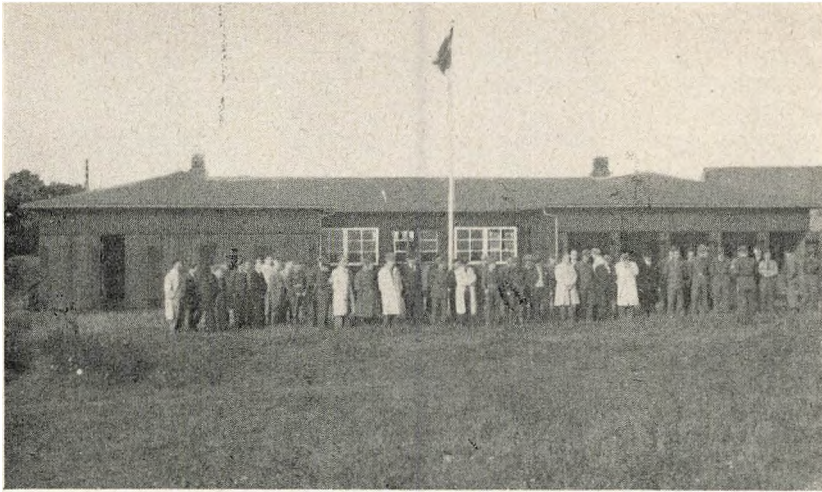
I 1949 var lkf. »Randers« vært, og her benyttede man sig af de høstede erfaringer fra Seden. F. eks. blev banerne og geværene tildelt ved lodtrækning. Hovedskydningen blev skudt med svenske geværer, idet garnisonen havde stillet 20 nye geværer til rådighed. Serieskydningerne blev afviklet med de gamle Gv. 89, og det blev nøje pålagt skytterne at opsamle og aflevere de tomme hylstre, hvis antal skulle svare til det udleverede antal skarpe skud. Vå den, der manglede blot et hylster. I hovedskydningen måtte kun anvendes militære geværer, svenske, engelske, tyske eller danske. Eget gevær måtte kun benyttes, hvis det blev godkendt af skydelederen. I festskydning måtte eget gevær anvendes, men der måtte i ingen tilfælde anvendes sigtebriller.

Også »Randers« havde succes med landsskydningen, der på alle måder var vel tilrettelagt. Lad mig nævne, at søndag



formiddag gik med rundvisning på kasernen samt opvisning af kampvogne. Også her var mødt 13 lokalforeninger og ca. 90 skytter, der udviste meget bedre resultater end året forud, hvilket bl. a. skyldtes, at de udleverede geværer var betydelig bedre indskudt end i 1948.

Også her boede vi på kasernen, hvor vi blev forplejet på bedste måde, og mon ikke det vil være morsomt at kikke lidt på de fastsatte priser. Morgenkaffe 60 øre, en lækker frokostpakke 70 øre og middag kr. 1,30, Indkvartering incl. morgenvækning var gratis, medens festmiddagen (4 retter incl. vine) kostede kr. 15,00. Beretningen om skydningen omtaler »et



Flagparade og instruktion foran det dejlige hus på banerne i Fredericia. Den gang mødte flertallet fra morgenstunden.

overdådigt præmiebord«, men lad mig her fremhæve landskydningernes fornemste trofæ, »UNDEROFFICERSPOKALEN«, der er skænket af det daværende krigsministerium som vandrepræmie for langdistanceskydning med gevær og er evigt vandrende til holdvinderne (mindst 4 mand).

»Fredericia« måtte holde for i 1950, og da man her fandt noget nær det ideelle, har man gjort denne lokalforening til permanent landsskydningsarrangør.

Dog gjorde man en undtagelse i 1953, hvor »Århus« fejrede sin 10 års stiftelse med afholdelse af landsskydningen.

Det ville måske være morsommere, om man, i lighed med repræsentantskabsmøderne, kunne besøge lokalforeningerne på skift, men dette lader sig ikke gøre, da det store program skal afvikles på een dag, hvilket kræver mange baner til 200 m samt salon- og pistolbaner, og kun få garnisoner kan stille disse lokaliteter til rådighed. Det har ikke altid været let at afvikle det store arrangement på den afmålte tid, men også økonomien skal der tages hensyn til, ellers kunne man jo tage 2 dage til afviklingen. Hidtil har vi klaret problemerne, men også skytterne har givet hovedpine, idet man ret ofte har stillet forslag om ændringer i skydeprogrammet. De første to år blev der kun skudt 10 skud i 3 stillinger, hvilket i 1950 ændredes til 15 skud i 3 stillinger, samt 10 skud liggende til mesterskabsskydningen.

I årene 1954–1959 var skytterne inddelt i A- og B-klasse, men det var en ordning, som viste sig at være meget vanskelig at administrere tilfredsstillende, hvorfor man igen ændrede til en klasse. Interessen for kortdistance på 15 m var stigende, og i 1952 forsøgte skydeudvalget med en landsskydning på hjemmebane, og dette blev en sådan succes, at det blev en årlig tilbagevendende begivenhed, hvortil bogtrykkeriet ANTIKVA i 1955 udsatte et »vandrebæger«, som blev vundet af

»Vestsjælland« til ejendom, idet de vandt i årene 1955, 56 og 57. I 1958 udsatte samme firma en vandrende dirigentklokke, hvori »Skrydstrup« nu har 3 andele og kun mangler én gang for at erhverve klokken til ejendom.

I 1952 blev der af damerne i FOU samlet ind til en vandrepokal for årets bedste pistolskytte, og denne har endt sin vandring hos OS N. A. D. Hansen, som i årene 1959, 61, 62 og 63 vandt denne konkurrence.

Værd at nævne er også »Sjællandsskydningen«, der af lkf. »Holbæk« arrangeres hvert år i august måned, og da man skyder efter samme program som landsskydningen, betragtes dette som den sidste træning hertil. Skydningen er åben for alle medlemmer i de sjællandske lokalforeninger, men fortjener større tilslutning fra en bredere front, idet »Holbæk« her yder en stor indsats med dette arrangement, hvortil der for



Fra landsskydningen i Randers i 1949.

anden gang er udsat en meget smuk vandrepokal. Den første vandt »København« til ejendom.

Jo, der er grøde i FOU's skydninger, og nedennævnte resultatliste kan da også udvise bedre og bedre resultater, der er resultatet af forbedrede skydeforhold i garnisonerne, stigende træningslyst og knivskarp konkurrence.

Den samlede deltagelse gennem årene må vel siges at være god, men tager man medlemstallet i betragtning, er deltagelsen procentvis faldet, idet man stadig kun mønstrer omkring 100 skytter til vore landsskydninger trods en fordobling af medlemstallet.

Den øgede aktivitet og det stigende antal lokalforeninger giver dog løfte om fremgang for skydningen, og jubilæumsåret fejres med to jubilæumsskydninger, hvoraf 15 m skydningen på hjemmebane er i fuld sving, når dette jubilæumsskrift er udkommet. Skydeudvalget har fastlagt disse skydninger i håb om rekorddeltagelse, og man sætter sin lid til, at mange nye skytter vil få »blod på tanden«, og at samtlige lokalforeninger vil deltage.

En gennemgang af resultatlisten vil måske få nye skytter til at tænke, at her er der ingen chancer for mig, men dette er galt. Det er med skydning som med anden sport, der skal trænes, trænes og atter trænes, og en skønne dag har man nået de gode resultater, og fortsættes der støt og omhyggeligt, når man en dag de store resultater. Sådan vil det også gå for FOU-skytten, og lad dette være en opfordring til de p. t. mindre dygtige til at tage kampen op med de mere dygtige.

Omkostningerne ved de her omtalte landsskydninger er store, og det ville være urimeligt at pålægge skytterne disse udgifter, da deltagerantallet i så fald ville være betydeligt mindre. Man har derfor kun afkrævet skytterne et mindre indskud svarende til, hvad det koster i andre skytteforeninger. De øvrige udgifter afholdes af organisationen i forbindelse med »Hjælpe-, Bygge- og Uddannelsesfonden«, der hvert år har givet et større tilskud til landsskydningen.

Jeg har hidtil hovedsagelig omtalt organisationsskydningerne, men vil dog gerne henlede opmærksomheden på, at der i



Sjællandsskydningen er i fuld gang på skydebanerne udenfor Holbæk.

mange af vore lokalforeninger gøres et meget stort arbejde for skyttesagen. Mange af disse har direkte samarbejde med andre skytteforeninger, og der afholdes talrige konkurrencer med skyttekredse indenfor D. D. S. G. & I. på såvel langsomt kortdistancebaner, og der har i tiden været samarbejde med skytteforeninger i udlandet. Der kan vist ikke være tvivl om, at dette samarbejde har indvirket på vore mange glimrende resultater, og vi sender ved denne lejlighed vore skyttekammerater landet over en hilsen og tak for godt samarbejde gennem årene.

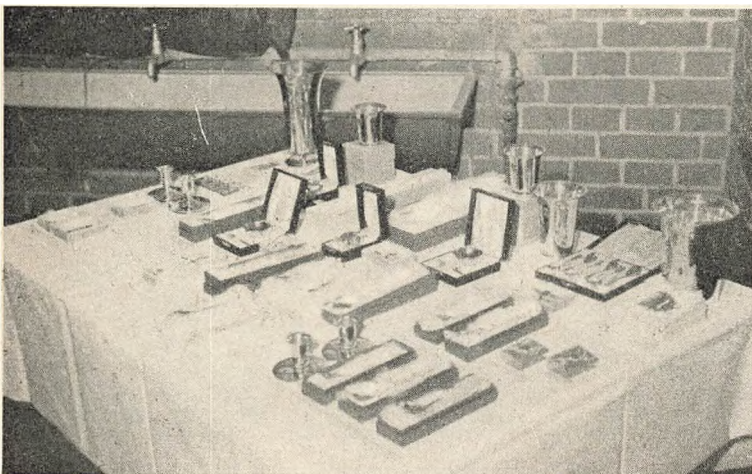
Jeg har her forsøgt at give læserne et indtryk af FOU's skydevirksomhed i de 25 år, og mange af vore gamle medlemmer vil sikkert trække mange dejlige minder frem fra dengang. Vore unge medlemmer har jo tiden for sig, og når vi når til den næste milepæl, vil de sikkert føle det samme, som vi gør i dag, og tænke tilbage på »de gode gamle dage«.

Med glæde har jeg været med til at forme dette jubilæumsskrift, og jeg vil sluttelig bringe FOU, dens medlemmer og styrelse de bedste ønsker for fremtiden i håb om, at skydningen i FOU må få endnu større tilslutning i tiden, der kommer.

Til lykke med de 25 år. —

Held og lykke fremover.

P. A. Larsen.



Et al landsskydningernes overdådige præmieborde.

RESULTAT-OVERSIGT

Geværskydning 200 m

Landsskydningen

år	afholdt i	holdvinder	points	landsskytte	lokalforening	points
1948	Odense	»Holbæk«	270	Bøtcher	»Århus«	152
1949	Randers	»Fyn«	303	Lumbye Andersen	»Århus«	164
1950	Fredericia	»Randers«	481	Elton Petersen	»Fyn«	226
1951	Fredericia	»København«	489	Kai Duedahl	»Vestsjælland«	233
1952	Fredericia	»Vestsjælland«	497	W. H. Dam	»Randers«	225
1953	Århus	»Århus«	502	Kai Duedahl	»Vestsjælland«	240
1954	Fredericia	»Roskilde«	499	Kai Duedahl	»Vestsjælland«	240
1955	Fredericia	»Fyn«	496	Kai Duedahl	»Vestsjælland«	240
1956	Fredericia	»Roskilde«	489	Kai Duedahl	»Vestsjælland«	225
1957	Fredericia	»Vestsjælland«	509	Kai Duedahl	»Vestsjælland«	240
1958	Fredericia	»Århus«	520	B. B. Hansen	»Fly Ålborg«	235
1959	Fredericia	»Fly Skrydstrup«	520	Kai Duedahl	»Vestsjælland«	237
1960	Fredericia	»Fly Skrydstrup«	528	Kai Duedahl	»Vestsjælland«	240
1961	Fredericia	»Fly Ålborg«	527	K. O. Andersen	»Fly Karup«	240
1962	Fredericia	»Fly Skrydstrup«	525	N. A. Duus Hansen	»København«	237
1963	Fredericia	»Fly Ålborg«	533	B. Christiansen	»Fly Ålborg«	236

Pistolskydning

år	pistolmaster	lokalforening	points
1952	F. O. Nielsen	»Holbæk«	149
1953	E. Daugaard	»Århus«	176
1954	Julius Nielsen	»København«	177
1955	Julius Nielsen	»København«	171
1956	J. Jespersen	»Århus«	162
1957	Lumbye Andersen	»Århus«	178
1958	Lumbye Andersen	»Århus«	172
1959	N. A. Duus Hansen	»København«	179
1960	K. R. Petersen	»Roskilde«	180
1961	N. A. Duus Hansen	»København«	173
1962	N. A. Duus Hansen	»København«	178
1963	N. A. Duus Hansen	»København«	179

Hjemmebane 15 m

år	holdvinder	points	landsskytte	lokalforening	points
1952	»Randers«	901	Kai Duedahl	»Vestsjælland«	185
1953	»Randers«	894	Kai Duedahl	»Vestsjælland«	190
1954	»Roskilde«	916	Lumbye Andersen	»Århus«	189
1955	»Vestsjælland«	905	Kai Duedahl	»Vestsjælland«	195
1956	»Vestsjælland«	918	Kai Duedahl	»Vestsjælland«	192
1957	»Vestsjælland«	914	Kai Duedahl	»Vestsjælland«	196
1958	»Nordjylland«	919	Kai Duedahl	»Vestsjælland«	195
1959	»Fly Skrydstrup«	935	Kai Duedahl	»Vestsjælland«	196
1960	»Holstebro«	941	Kai Duedahl	»Vestsjælland«	197
1961	»Holstebro«	935	Kai Duedahl	»Vestsjælland«	196
1962	»Fly Skrydstrup«	947	Kai Duedahl	»Vestsjælland«	194
1963	»Fly Skrydstrup«	948	Kai Duedahl	»Vestsjælland«	196

FORSIKRINGSAKTIESELSKABERNE
NORDLYSET & NORDLYSET-LIV

SCT. ANNÆ PALÆ . ST. KONGENSGADE 47
KØBENHAVN K.
TLF. MI. 7475



ALLE ARTER FORSIKRING
KONKURRENCEDYGTIGE PRÆMIER

VORE FONDS

HJÆLPE-, BYGGE- OG UDDANNELSESFONDET

Når redaktøren har bedt mig skrive et par ord om »Fondet« i anledning af 25 året, bedes læserne skelne mellem historie og historier. Det er jo desværre sådan, at størsteparten af de nuværende medlemmer af foreningen ikke kender »Fondet«s historie og grundlaget for dets tilblivelse. De diskussioner, der til tider har været om »Fondet« på repræsentantskabsmøderne, har aldrig været underbygget af et regulært og internt kendskab til »Fondet«s oprettelse, Initiativtagerne til »Fondet«s oprettelse i 1944 må tilskrives daværende landsformand H. F. Schourup-Sørensen, redaktør K. Særmark-Thomsen, Peder Jørgensen, Sønderborg og Chr. Pihl, Odense.

»Fondet«s oprettelse skyldtes det behov, der var for hjælp til underofficerer og deres pårørende under besættelsen. Mange underofficerer var gået under jorden, og mange opholdt sig i Sverige, medens deres koner og børn ofte manglede både føde og klæder. Meget af dette blev afhjulpet ved gaver fra private såvel som fra offentlige institutioner, men da al denne hjælp var en form for tiggeri, besluttede vi at starte det første landslotteri i 1944, som gav et overskud på ca. 16.000 kr., og dermed var grunden til »Fondet« dannet.

Opmuntret af heldet startede vi året efter et nyt landslotteri, som gav kr. 14.465 kr., og i 1948 startede vi tredje og sidste lotteri, som gav godt 12.000 kr. i overskud. De to første lotterier blev afviklet fra København med Særmark-Thomsen som leder, medens det tredje lotteri i 1948 blev afviklet i Odense med Chr. Pihl som leder.

Når man tager i betragtning, hvor lille foreningen dengang var, er det ikke vanskeligt at forstå, hvor svær opgaven var.

Jeg føler derfor i dag trang til at takke alle, der gjorde et arbejde for at sælge lodsedler.

Efter sidste lotteri var vi nu nået op på kr. 28.256,10, efter datidens forhold et ret pænt beløb. I årene til 1951 bestyredes »Fondet« faktisk af hovedforeningen; men ved formandsskiftet i 1951, hvor nye og gamle linier havde svært ved at forenes, besluttede repræsentantskabet, at der blev lavet statutter og valgt en permanent fondsbestyrelse.

Der har været nogen strid og diskussion om rigtigheden af denne vedtagelse i 1951, men jeg vil gerne som fondskasserer sige, som da jeg modtog valget: »Jeg betragter dette hverv som et æreshverv og vil gøre, hvad jeg formår, for at værne om »Fondet« og dets midler.« Om fondsbestyrelsen har løst denne opgave i henhold til statutterne, må andre afgøre, men foruden at have forøget formuen med ca. 18.000 kr. har vi kunnet udbetale hjælp til syge medlemmer, til børn og efterladte, til uddannelse, kurser, messer og særlig til FOU's landsskydninger m. m. til et beløb på ca. 19.200 kr.

Skulle jeg til slut fremsætte et ønske på 25 års dagen, skal det være, at »Fondet«s midler må blive meget større, og at statutterne ændres således, at der kun udbetales hjælp til trængende medlemmer eller nærmeste efterladte og pårørende, som uden egen skyld er kommen i nød, samt at der optages medlemmer i fondsbestyrelsen fra alle værn.

Med denne oversigt ønsker »Fondet«s bestyrelse organisationen til lykke med de 25 år, der trods mange og store gevordigheder har skaffet ikke så få betydelige goder for medlemmerne.

Pihl.

EJENDOMSFONDET

Tanken om eget hus opstod allerede i 1944, da vi dårligt nok havde et lokale, hvorfra vi kunne lede og administrere foreningsapparatet. Kort efter befrielsen i 1945 fik vi et meget fint tilbud, men måtte beklageligvis sige nej tak, da vi manglede den fornødne kapital. I årenes løb kom tanken om eget hus ofte frem, og i slutningen af 1956 syntes jeg, tiden var inde til det forberedende arbejde, og fremsendte et konkret forslag til hovedbestyrelsen om tilvejebringelse af den fornødne kapital til eget hus.

Forslaget blev drøftet, omarbejdet og udsendt til lokalforeningerne, og gik ud på oprettelse af et EJENDOMSFOND, hvis kapital skulle tilvejebringes gennem en kontingentforhøjelse for alle medlemmer på 1 krone pr. måned.

Forslaget vakte gehør, og på et ekstraordinært repræsentantskabsmøde i februar 1957 blev det vedtaget med omkring 75 pct. ja-stemmer. Forslaget trådte i kraft fra 1. april 1957, og hovedbestyrelsen nedsatte et EJENDOMSUDVALG, der skulle lede det nye fond.

Der blev iværksat en indsamling af brugte frimærker, der ved salg skulle gøres i penge, og beløbet skulle indgå i fondet. Dette arbejde fungerer endnu, selv om det går lidt småt. Endvidere blev der udfærdiget et stort antal mærkater til salg, og denne indtægt indgik også i fondet. Dette salg er dog gået helt i stå.

Der har flere gange været fremsat forslag til hel eller delvis likvidering af dette fond samt den vedtagne kontingentforhøjelse, og på repræsentantskabsmødet i 1961, da kapitalen var nået ca. 100.000 kr., blev kronen nedskåret til 50 øre pr. medlem, og forslaget egentlige formål, erhvervelse af fast ejendom, er udsat på ubestemt tid. Efter repræsentantskabsmødet i 1962 blev ejendomsudvalget ophævet, og Ejendomsfondet ledes og administreres af hovedbestyrelsen.

Fondets samlede kapital pr. 1. januar 1964 er ca. kr. 162.000, hvilket vel må siges at være et pænt resultat på så kort et åremål.

K. Særmark-Thomsen.

FOU OG DETS BLAD

Det ville være urigtigt, om man undlod en omtale af organisationens blad i dette jubilæumsskrift, for det må vel erkendes, at uden »Underofficeren«s medvirken havde »Dansk Underofficersforening af 1939« ikke haft længere levetid end dens tre forgængere, der led en krank skæbne på grund af manglende bindeled mellem forening og medlemmer. »FOU-bladet«s betydning for FOU er vel nok så stor, at det ville være utænkeligt at drive organisationen uden medlemsblad. Indtil har det først og fremmest haft til opgave at sprede kendskab om de mange opståede problemer og disses behandling, om medlemmernes indstilling og reaktioner overfor disse ofte meningsløse og uværdige forhold, der er blevet budt organisationens tjenstgørende medlemmer.

Lokalforeningerne har i bladet haft deres spalter til brug for oplysninger om arrangementer af alle arter, og organisationen har benyttet bladet som et sikkert meddelelsesmiddel til medlemmer og lokalforeninger.

Et væld af lærerige artikler af alle kategorier har været bragt som et led i arbejdet for at vedligeholde medlemmernes militære kundskaber, og gennem et righoldigt billedmateriale har vi forsøgt at give et indblik i alt det nye, der gennem årene er fremkommet af materiel og våben.

Udtil har bladet været organisationens ansigt, og har vel nok udfyldt denne mission på en for FOU værdig måde.

— — —

De underofficerer, der i 1939 startede vor organisation, var da også klar over et blads betydning, og allerede i august 1939 udkom det første nummer af »Underofficeren«, men grundet krigsudbruddet i september måned og den deraf følgende spredning af hovedbestyrelsen, tillod de økonomiske forhold ikke udsendelse af det næste blad før i marts 1940.

De, der i efteråret 1941 reorganiserede foreningen, havde også den indstilling, at et blad var nødvendigt, men pengene var stadig små, så man arbejdede på at finde et bogforlag, der var villig til at tage chancen mod at få ret til annonceporteføljen. Dette lykkedes så hurtigt, at man i januar 1942 kunne udsende »Underofficeren« i et så stort oplag, at det kunne bruges som propaganda. Formatet var mindre end de to foregående numre, men forsiden var trykt i 3 farver. Som ansvarshavende redaktør fungerede oversergent S. Aa. Mortensen, Holbæk, med sergent A. I. Sørensen som en dygtig medarbejder. Det viste sig hurtigt, at bladudgivelsen var en fornuftig disposition, thi man kunne konstatere en meget stor tilgang af medlemmer, hver gang et blad udkom, og interessen for bladet var stigende. Den 1. februar 1943 overtog A. I. Sørensen redaktørposten, men allerede pr. 1. marts 1944 skiftede man igen, idet undertegnede overtog posten som ansvarshavende redaktør.

Bruddet med besættelsesmagten og det derpå følgende opsving i modstandsbevægelsens arbejde førte med sig, at et meget stort antal af vore medlemmer indgik som instruktører i modstandsgrupperne, men de manglede lærebøger, specielt til undervisning i våben o. l. »Underofficeren« påtog sig at afhjælpe denne mangel, og fremover bragte vi hver eneste

Til de hjemsendte Underførere!

Kan du huske, hvad du lærte i Tjenestetiden? — Følger du med i det nye, der kommer, og kan du med god Samvittighed paastaa, at du staaer fuldt rustet til at være Fører for den Gruppe Soldater, du faar Ansvaret for, naar Pædrelandet kalder?

Du maa sikkert svare benægtende, og netop af den Grund har »Underofficersforeningen« taget Initiativet til vedlagte Blad, hvis Formaal er at holde Kontakten vedlige mellem hjemsendte Underofficerer og Hæren.

»Underofficeren« er skrevet specielt med dine Formaal for Øje og vil derfor grundigt orientere dig om alt det nye, der kommer frem og samtidig opfriske de Kundskaber, du høstede i Tjenestetiden, saa du til enhver Tid vil være de Opgaver voksne, Pædrelandet paalægger dig.

Bladet udgives af »Underofficersforeningen« — dets Opgaver er at højne Standen ved at bringe Underofficerer, Korporaler og Underkorporaler al den teoretiske og tekniske Viden, der gør dem til gode Soldater. — Du ved bedst selv, hvor stor Betydning den gode Soldat tillægges i Dag, og husk saa paa: Den Dag du møder, faar du dine Gradstegn og dermed større Ansvar, end du til daglig tænker over, men saa er det for sent at opfriske eller tilægge sig Viden, thi da skal du slaas for dit eget og andres Liv.

I den senere Tids Diskussioner om Militærvæsenets Betydning, bliver det stærkt pointeret, at en veludrustet og velorganiseret Hær kan forsvare Landet, naar den virkelig er beredt til at gøre en Indsats.

Grib derfor Lejligheden til at faa, hvad du mangler, og grib den nu. — Udfyld og indsend vedlagte Abonnementsblanket, og har du Bekendte med Interesse for Sagen, kan du yderligere rekvirere Abonnementsblanketter ved

DANSK UNDEROFFICERSFORENING af 1939,
Villa „AABO“, Ll. Grandløse, Holbæk.

P. S. Er du eller har du Forbindelse med ældre hjemsendte Underofficerer, Korporaler eller Underkorporaler, som ikke længere kan deltage aktivt i denne vigtige Sag, kan du tegne dem som Abonnenter paa Bladet, saaledes at de trods deres Alder alligevel støtter dette betydningsfulde Arbejde. — Se alle Betingelser paa vedlagte Abonnementsblanket.

Introduktionsskrivelsen, der i august 1942 blev udsendt med propaganda-blade i 3000 eksemplarer som en direkte opfordring til at benytte bladet som lærebog.

måned en eller flere artikler (ofte delt over flere numre), som kunne bruges til undervisning. F. eks. skal nævnes våbentekniske artikler med billeder af SUOMI maskinpistol, håndgranater, håndbomber, tændpatroner, landminer, panserværnsgranater, flammekastere, gasmasker, 37 mm fodfolkskanoner, og der bragtes artikler om røgsløring, pigtrådspærringer, stormpatruljer, kamp i byer, bekæmpelse af panservogne og meget mere.

Bladet var under hele besættelsen faktisk en lærebog for modstandsbevægelsen, men det var lovligt, thi hvert eneste blad var censureret af tyskerne bladensur. Forstå det, hvem der kan.

I organisationens daglige arbejde har bladet altid haft meget stor betydning, og i årene mellem befrielsen og hærloven af 1951's ikrafttræden var det vel nok bladet, der holdt sammen på medlemmerne, thi utilfredsheden med underofficerernes dårlige vilkår satte sindene i bevægelse, og det skortede betydeligt på troen og tilliden til, at foreningen kunne magte opgaven at forbedre kårene. Det var i disse år vanskeligt at få kontakt med de mange tjenstgørende, men de afskedigede og hjemsendte medlemmer trak i trådene, og



OS S. Aa. Mortensen,
1942



SG A. I. Sørensen,
1943.



OS K. Særmark-Thomsen,
1/3 1944-29/2 1964.

krisen blev overvundet. Netop i disse år bestod bladet sin prøve som et uundværligt bindeled mellem hovedbestyrelsen og medlemmerne.

Den 1. januar 1946 overgik bladet til sit nuværende format, der overalt blev hilst med stor glæde, men det var en endnu større dag, da vi pr. 1. januar 1949 kunne frigøre os for skiftende annoncebureauer og selv overtage porteføljen og den deraf opnåede indtægt. Bladet var helt og holdent vort og blev udsendt gennem et nyoprettet »Underofficerens Forlag«, hvis startkapital på godt 11.000 kr. blev lånt af »Hjælpe-, Bygge- og Uddannelsesfondet«.

blev mere og mere præget af den stigende interesse og tro på, at problemerne kunne løses. Og sådan må det vel være, at bladets første mission er at varetage det organisatoriske arbejde, for derigennem at bibringe medlemmerne den største mulige indsigt i de mange og ofte store problemer, som styrelsen har at tumle med.

Bladets gode renommé og dets nuværende oplag på ca. 4200 ekpl. pr. måned gør det til et uvurderligt redskab i organisationens tjeneste, som man ikke kan komme uden om, og som man bør sætte alt ind på at bevare så læseværdigt, at også andre end organisationens tjenstgørende medlemmer har interesse i at læse det.

I over 22 år har bladet tjent organisationen og dens medlemmer, og der skal herfra lyde en hjertelig lykønskning på 25 års dagen med håb om, at FOUbladet fortsat må være et uundværligt redskab i FOU's arbejde for forsvarsets seniorsergenter, oversergenter og sergenter, og at medlemmerne i stigende grad vil betragte bladet som deres eget.

HJERTELG TIL LYKKE

K. Særmark-Thomsen.



Forsiden til 10-årsdagens store og smukke festblad. (1/3 størrelse).

På grund af organisationens navneskifte til FOU ændredes bladets navn pr. 1. februar 1952 til FOUbladet, og efterhånden som de tjenstgørende blev mere og mere interesseret i organisationsarbejdet, ændredes også bladets indhold, der

Lkf. KØBENHAVN
gratulerer FOU med 25 års jubilæet
og ønsker på gensyn i København i
dagene 24.-26. april d. å.

S. O. Petersen,
formand.

CLICHEER



2/5 Lind Hansens Eftf.

KULTORVET 14 . KØBENHAVN K . TELEFON CENTRAL 6288 - BYEN 1814



FYENS DISCONTO KASSE
(BANK-AKTIESELSKAB)

JUBILÆUMSSKRIFTETS

redaktion sender vore mange
trofaste og flinke

annoncører

en hjertelig TAK for godt samarbejde
igennem de mange år, i hvilket bladet,
takket være annonceindtægten, har
kunnet virke for organisationen
og dens medlemmer.

JUBILÆUMS-RECEPTION

Organisationens 25-års jubilæum fejres bl. a. med en

RECEPTION

i restaurant WIVEX's selskabslokaler, Vesterbrogade 3, 1., København V.
søndag den 23. februar kl. 11-13

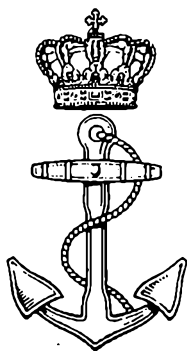
F.O.U. *Bladet*

Nr. 2

FEBRUAR 1964

22. årgang

INDHOLDSFORTEGNELSE



	Side
Hilsen fra Forsvarsministeren	20
Hilsen fra Forsvarschefen	21
Hilsen fra Chefen for Hæren	22
Hilsen fra Chefen for Søværnet	23
Hilsen fra Chefen for Flyvevåbnet	24
Hilsen fra æresmedlemmer	25
Hilsen fra FOU's landsformand	26
FOU gennem 25 år	27
Vore lokalforeninger	65
Skydningen i FOU	73
Fondene	79
FOU og dets blad	80
Tanker om tingene	85
Indkaldelse til repræsentantskabsmøde	87
Fra lokalforeningerne	89
GØSEN	91

JUBILÆUMSSKRIFTETS REDAKTION:

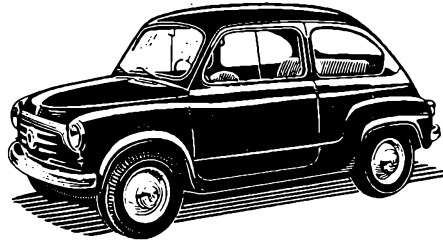
OS Ole Stolberg, SN K. Bladt Petersen og redaktør K. Særmærk-Thomsen (ansvarshavende). Annoncer: afsk. SG Holger Andersen.

Clicheer: I/S Lind Hansens Eftf., Kulturvet 14, København K.

Trykkeri: Bogtrykkeriet Antikva A/S, Marielundvej 49, Herlev.

Billed- og tekstmateriale må gengives, dersom kilden angives. — Copy and pictures may be reproduced if reference is made to the source.

FIAT



Forlang prøvetur i en af vore 4 afdelinger!

BORCH Christensen

autoriseret FIAT forhandler

Vester Farimagsgade 21
Minerva *707

Esplanaden 5
Minerva *607

Gl. Kalkbrænderivej 17
TRia *7303

Marielundvej 26
911166

SKOTØJSREPARATIONEN

„STRANDBO“

K. Rasmussen

STRANDBOULEVARDEN 166

Telf. Ryvang 1052

Leverandør til Militæret

TERMAX- **METALVARER**

Lerager Larsen

NYRNBERGGADE 19

København S.

Tlf. SU 6900 - 6906

TANKER OM TINGENE...

Med et skrivebord, lavet af tre gamle appelsinkasser og et stykke krydsfiner, samt en defekt rejseskrivemaskine som eneste inventar startede jeg i februar 1944 som redaktør af »Underofficeren«. Det var helt nyt for mig. Bortset fra, at jeg i 1942 og 1943 havde skrevet en del artikler, som mine forgængere havde benyttet, kendte jeg ikke noget til bladvirksomhed, men måtte ty til venlige kolleger og nationale skrifter.

Stoffets art var stærkt begrænset. Det skulle for en stor del være nationalt præget og måtte ikke støde besættelsesmagten, – men det skulle være brugeligt til instruktørvirksomhed samt som propaganda og meddelelsesmiddel fra foreningen.

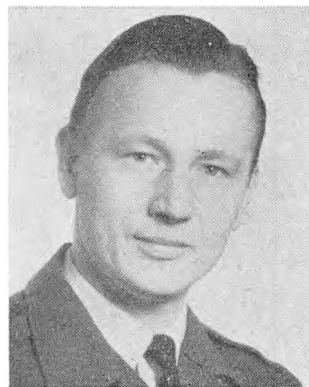
Egentlig skulle jeg kun klare jobbet, til man fandt en egnet fagmand, men arbejdet blev snart en morsom og spændende fritidsbeskæftigelse, der udviklede sig til en interessant hobby, og da krigen ophørte, ændrede arbejdsvilkårene sig i en sådan grad, at jeg fandt glæde ved at bevare redaktørposten, og det midlertidige job blev således af nøjagtig 20 års varighed.

Jeg har i disse år været i forbindelse med mange institutioner, har lært en masse dejlige mennesker at kende og har fået venner og kammerater for livstid.

Alle disse mange har mere eller mindre været mig behjælpelig med at løse min opgave som »Underofficeren« og »FOUbladet«s redaktionelle leder, og jeg sender dem alle gennem disse linier min hjerteligste hilsen og takker for god støtte og uvurderlig medarbejderskab. En speciel tak skal gælde bogtrykkeriet ANTIKVA for over 13 års godt samarbejde og I/S Lind Hansens eftf. for 21 års godt samarbejde på clichéområdet.

Det er helt andre forhold, der nu bydes min efterfølger, seniorsergent Johannes Jørgensen, Skrydstrup, som jeg hermed byder hjertelig velkommen i redaktørstolen. Dermed være ikke sagt, at han får det lettere, thi tiden har skabt en meget mærkbar ændring i organisationens arbejde og hele vilkår, og kravet til bladet og dets ledelse er helt anderledes end ved min tiltrædelse. Jo flere medlemmer og lokalforeninger, des mere delte meninger om et blads indhold og udseende, og selv den dygtigste redaktør formår ikke at tilfredsstille alle.

Den nye redaktør er 33 år gammel og uddannet ved handel og kontor samt telegrafist. Johs. blev math-elev 1952, math 1953, oversergent 1955 og blev den 1. maj 1961 udnævnt til seniorsergent II og forretter tjeneste som radiotelegrafist ved signaltjenesten, FSN Skrydstrup.



Johs. Jørgensen.

Jeg trækker mig tilbage med et væld af minder, gode som mindre gode, men heldigvis er de gode i stort flertal, og jeg vil beflitte mig på, som soluret, kun at tælle de lyse timer.

Jeg håber og ønsker, at min efterfølger må få lige så stor glæde af at arbejde med bladet, som jeg har haft.

Jeg ønsker JOHS. al mulig lykke og held i arbejdet og udtrykker håbet om, at det må lykkes ham at videreføre bladet i den ånd, som dets formål kræver, og at bladet fortsat må have et sådant indhold, at også andre end de tjenstgørende medlemmer kan have interesse i at læse det.

Med organisationens jubilæumsskrift som mit sidste nummer siger jeg tak for tilliden gennem de tyve år og ønsker »FOUbladet« og dets ledelse

HELD OG LYKKE FREMOVER

H. Løsmark-Thomsen

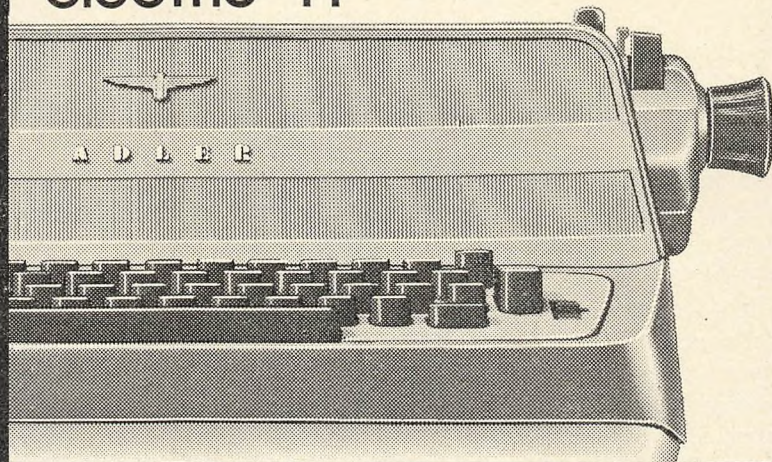


ADLER electric 11 - fuld-elektrisk kontormaskine med 35 cm valse, en overbevisende kombination af dynamisk hurtighed, effektivitet, kvalitet og elegance. Kort sagt en skriveteknik, der er fuldendt - til finger-spidserne.
Prøv den nye ADLER electric 11 på Deres kontor i nogle dage . . . Ring blot CE 8201.

KRYSTALGADE 15 . CE 8201



ADLER electric 11



kr. 2285.-

SELVFØLGELIG

handler vi hos

»FOU-bladet«s annoncører

★ **HOLSTEBRO** ★

BP - Service

Helge Christiansen

VESTERBROGADE 92
HOLSTEBRO

TLF. 2276



Erik Schibye

Sønderlandsgade 15
Holstebro - Telf. (0741) 2400*

Skomager

E. JENSEN

Sønderlandsgade 7

HOLSTEBRO

Isætning af hæfter i støvler
m/ halvlang skaft.

Vaskeriet

METHA

Holstebro tlf. 2455
Vestjyllands største og mest

moderne  -vaskeri

DE ER VELKOMMEN
til at gå på møbeludkig
i vore 8 afdelinger fordelt over
4 etager

HOLSTEBRO BOLIGHUS

Tlf. 578

Medlem af FOU

Repræsentantskabsmøde 1964

DAGSORDEN

for repræsentantskabsmødet 1964 på Frederiksberg slot i København den 25. og 26. april 1964.

- A. Kl. 9: Mødet åbnes.
- B. Dagsordenen:
- Punkt 1. Valg af 2 dirigenter og 3 stemmetællere.
 - Punkt 2. Landsformandens beretning.
 - Punkt 3. Meddelelser fra lokalforeningerne.
 - Punkt 4. Organisationens regnskab.
 - Punkt 5. Beretning om FOU-bladet.
 - Punkt 6. Beretning og regnskab fra FOU's Hjelpe-, Bygge- og Uddannelsesfond.
 - Punkt 7. Indkomne forslag.
 - Punkt 8. Landsskyttestævner.
 - Punkt 9. Valg:
 - a) hovedkasserer (O. Jørgensen afgår).
 - b) 1 hovedbestyrelsesmedlem valgt af repræsentantskabet (H. J. Johansen afgår).
 - c) 1 hovedbestyrelsesmedlem valgt af hæren (P. Juul Christensen afgår).
 - d) 2 hovedbestyrelsesmedlemmer valgt af søværnet (I. Vindelev og A. Bach Jensen afgår).
 - e) 2 hovedbestyrelsesmedlemmer valgt af flyvevåbnet (Johs. Jørgensen og F. D. Hansen afgår).
 - f) 1 suppleant valgt af repræsentantskabet (T. Rasmussen afgår).
 - g) 1 suppleant af hæren (C. E. Pedersen afgår).
 - h) 1 suppleant af søværnet (Palle Nielsen afgår).
 - i) 1 suppleant af flyvevåbnet (L. G. Jacobsen afgår).
 - j) 2 hovedrevisorer (P. J. Nielsen og B. Jensen afgår).
 - k) 2 revisorsuppleanter (K. O. Stokholm og I. Pryter afgår).
 - Punkt 10. Næste års mødested og -tid.
 - Punkt 11. Eventuelt.

Timeplan for mødet vil tilgå lokalforeningerne fra lokalforening »København«. Vi gør opmærksom på, at der skal behandles forslag om statutter for fondet samt forslag om ændringer af organisationens love, som vil kunne medføre, at samtlige hovedbestyrelsesmedlemmer kommer på valg.

C. Sørensen,
landsformand.

DANMARKS BILLIGSTE STOR-KOPIER!

Alle soldater, der fotograferer og videresælger billeder, kan nu, takket være vort moderne elektroniske udstyr, indhente landets billigste tilbud i alle tilfælde, hvor det drejer sig om større ordrer eller mange billeder efter samme negativ, 1ste kl.s arbejde, omgående og portofri levering.

Amatorfotografernes **Service-** *Anstalt*
Postbox 34, Haslev. Tlf. 565.

»Foreningen af Oversergenter og Underofficerer«

★

Postadresse:

Landsformand: Seniorsergent Chr. Sørensen, Lærkevej 32, Kølvrå. Tlf. Karup 315. (076) 4. Kontortid: Hver mandag og torsdag kl. 17,00–19,00.

★

FOU's kontor: Rigsgade 9
opg. F. 1. sal.
PALÆ 9885.

★

Sekretæren, OS P. J. Christensen, træffes efter aftale (01) 78 65 21.

★

Hovedkasserer og bladets administration:

OS O. Jørgensen, Skyggelundsvej 2 A, Valby. Tlf. Valby 3251.

FOU *bladet*

Redaktør (ansvh.):

OS K. Særmærk-Thomsen,
Thoravej 12, 1., Kbh. NV.

★ ★ **AALBORG** ★ ★





**RADIO
FJERN SYN
og BÄNDOPTAGER**

Telf. 618

FOLKVANGS EFTF.

*Per B.
Pedersen*

Nørregade 20

HUGO ELSING

Auto & Diesel Service

Aut. Mercedes-Benz og Auto Union/
DKW forh.

Hj. af Ringvejen og Hostrupsvej
(Nordre Industriareal)

Telf. 1169 - 1170 - 2666
HOLSTEBRO

OLYMPIA

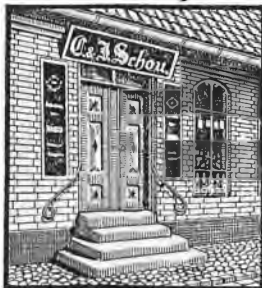
Nørregade 42

**CYKLER - RADIO
FJERN SYN**

Holstebro - Tlf. 363



Den gamle Hobmandsgaard



Knud Eriksen

Holstebro

Telf. 44 og 636

Automobil- og motorcykeltilbehør

*Benzin, olie og gummi samt
alt i batterier.*

A. ESBJERG

SØNDERPORT TLF. 1278

POUL A

NØRREGADE 27 TLF. 376

**URE — GULD
SØLV — OPTIK**

Mogens

Vestergaard

Frugt og grøntsager

TLF. 1044

Stort udvalg i
KOLONIAL - VIN - TOBAK

*Kan De li' god kaffe,
er det her;
med hilsen*

Knud Mernild

RINGPARKEN
Tlf. 605

JENS *Ulsted* **VILLADSEN**
ØSTERGADE URE & OPTIK
TLF 369 HOLSTEBRO

Specialforretning for
URE OG OPTIK

**KAFFE
VIN
TOBAK**

H. J. Kragh
NIELS KJELSENSVEJ 1
Tlf. Holstebro 23

Stort udvalg i

Fiskegrej

Sandorm på lager.

A. DAMGÅRD's
TOBAKSHANDEL

Sønderlandsgade 3
Tlf. 211

TILLYKKE



Poul Ørsager, Odense

Den 28. februar 1964 fylder en af lokalforening »Fyn« gode mænd 50 år.

Det er fhv. sergent, overbetjent ved kriminalpolitiet Poul Ørsager, Hjallesgade 15 A. Da han er en beskeden mand, der helst arbejder i det stille og ikke tørster efter ros og anerkendelse, er det ikke let at skrive om ham.

Han er en mand af den rette støbning, der kender sin plads og udfylder den på rette måde.

Da tyskerne i sin tid tog politiet, fik de selvfølgelig ikke ham, Ørsager var ikke sådan at fange. Nej, han snød dem, og det blev han ved med i modstandsbevægelsen, hvor han gjorde et stort arbejde — hvor stort kan jeg ikke komme ind på her. Jeg vil blot nævne, at frihedsfonden gav ham en tur til Norge for hans indsats.

Lokalforening »Fyn« har meget at takke ham for. Han blev formand i 1945. Foreningen var stor den gang, vel forholdsvist en af de største, men for nogle år siden mistede vi mange medlemmer af en ganske særlig grund. Ørsager arbejdede dog videre med det lille antal og holdt foreningen i gang.

Ørsager går nemlig med ildhu ind for det arbejde, han påtager sig. Han har en vis evne til altid at finde en løsning. Foreningen kunne sikkert ikke have bestået, hvis han ikke havde været formand.

Formandsposten kræver både interesse og idealisme, og Ørsager har begge dele, men hans daglige tjeneste i Odense herred i forbindelse med andre gøremål giver ham rigeligt arbejde, så det var nødvendigt, han overdrog hvervet som formand i lokalforeningen til en anden.

Vi i lokalforening »Fyn« siger dig tak for det arbejde, du har udført, og ønsker til lykke med de 50 år, og samtidig ønskes dig alt godt i fremtiden.

C. D.

Redaktionen tilføjer sin hjerteligste lykønskning med tak for godt samarbejde.

Særmark.

GENERALFORSAMLING

Lokalforening »Haderslev«

Der indkaldes herved til ordinær generalforsamling mandag den 24. februar kl. 19,30 i OS-messen. Eventuelle forslag skal være formanden i hænde senest den 17. februar.

Dagsorden vil blive bekendtgjort ved opslag.

Forårsfest.

Lokalforeningen indbyder alle medlemmer med damer til forårsfest lørdag den 7 marts kl. 18,45 i Gottorpsalen på kasernen.

Vi håber, så mange som muligt vil deltage, så vi igen kan få en virkelig god fest.

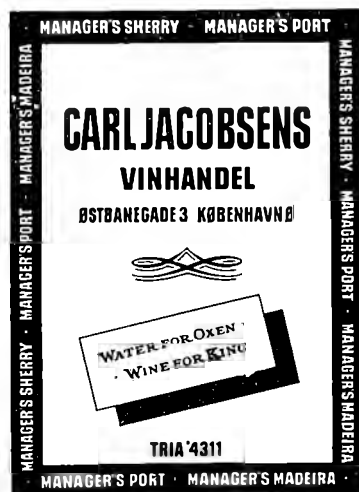
Tilmelding, der er bindende, sker inden den 28. februar til følgende:

OS T. Rasmussen, Køreskolen.

OS O. Christiansen, 1. PVKMP/BDE.

OS J. Rotbøll, STKMP/VK.

Bestyrelsen.



**Jyllands
En gros-Renseri**

Tlf. Vinderup 111

dalggaard

**RADIO
og
FJERN SYN**

VESTERGADE 8 - HOLSTEBRO
Tlf. 1695 - 1602

**CYKLER
OG
AUTOCYKLER**

CHR. THORSEN
SØNDERLANDSGADE

Køb RENAULT hos

AUTO-SØRENSEN

HELGOLANDSGADE 29
TLF. 2395

★ ★ **HILLERØD** ★ ★

**HILLERØD
DAMPVASKERI**

TELEFON 3131

★ ★ ★ **NÆSTVED** ★ ★ ★

INSTALLATØR
OVE CHRISTENSEN

NÆSTVED
TLF. 1306

ta' en FAXE

Husarbyrg
Garderbeer
Husarpilsner

THORKILD ANDERSEN
NÆSTVED TLF. (03) 72 13 60

DG 534/29 II

RENSERIET

RENCO
EJLERSVEJ

NÆSTVED
TELF. 2269

★ ★ ★ **OKSBØL** ★ ★ ★

**KJOLER
BLUSER og NEDERDELE**

Alt i garn og strikvarer.

H. NIELSEN
Tlf. Oksbøl 111.

**Alt i kolonial — vin —
øl og sodavand**

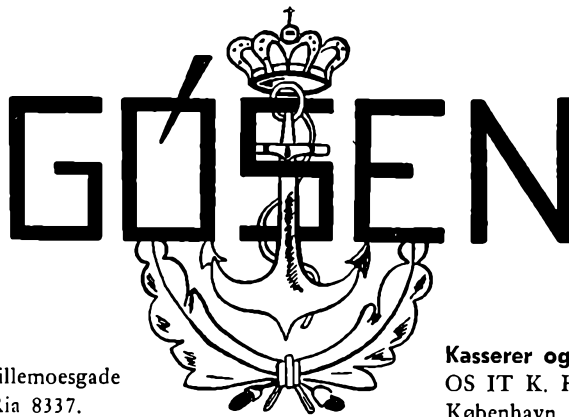
ALTID parat med 100 % service.
Husk egen kaffeblanding.

H. C. Andersen
Tlf. Oksbøl 17.

**OKSBØL
AUTOFORRETNING
-ESSOSERVICE-**

Axel Nygaard
Tlf. 85



**Formand:**

OS AR H. Bjerggaard-Nielsen, Willemoesgade
36, 1. th., København Ø. Tlf. TRia 8337.

Kasserer og kartoteksfører:

OS IT K. Holmbech, Hvidsværmervej 13 B,
København Brh. Tlf. 91 02 79.

SØVÆRNETS SERGENT- OG OVERSERGENTFORENING — lokalforening under FOU

Lokalforening »Søværnet« sender de bedste lykønskninger til organisationen i anledning af jubilæet og håber på stadig fremgang årene fremover.

*Hans Bjerggaard Nielsen,
formand.*

Medlemskontakt i søværnet

Contra Hæren og Flyvevåbnet!

Foreningen af Oversergenter og Underofficerer (FOU) består som bekendt af lokalforeninger i Hæren, Flyvevåbnet og en enkelt i Søværnet, nemlig Søværnets Sergent- og Oversergentforening (SSOF). SSOF danner den »største« lokalforening i FOU og er i realiteten en værnforening.

Lad os drage en sammenligning mellem vor lokalforening og FOU's andre lokalforeninger.

Vi ser her, at den enkelte lokalforening i de andre værn står meget stærkere samlet. Kontakten mellem medlemmerne indbyrdes er meget bedre og opnås lettere, fordi medlemmerne er samlet inden for et meget lille geografisk område. Hærens og FLV's lokalforeninger dækker hovedsageligt kun en by, en lejr eller en enkelt station. Her er alle medlemmerne helt inde på livet af problemerne med det samme, således at virkninger nedsættes betydeligt eller helt forsvinder.

Derimod i Søværnet er medlemmerne faktisk spredt over hele den nordlige halvkugle (GLK, FRK og sejlene enheder) og noget af den sydlige (Congo), så det er da klart, at vi slet ikke har den kontakt og de samarbejdsmuligheder, som de øvrige lokalforeninger har.

Situationen kunne vel løses på flere forskellige måder. Men her må man også tage andre ting i betragtning.

I enhederne og på de enkelte tjenestesteder i Søværnet er

der ikke tjenstgørende ret mange af samme gruppe. Søværnets SG-gruppe gør tjeneste på mange små og spredte tjenestesteder. Så oprette flere lokalforeninger vil praktisk være umuligt og slet ikke gavne. Hver forening ville være alt for svag.

Yderligere kommer jo også og ikke mindst dette, at personellet i Søværnet ikke kan påregne at være på et enkelt tjenestested i en længere årrække ad gangen. Dog vil der vel nok ske en ændring her for seniorsergentens vedkommende, når denne ordning (forhåbentlig snart) bliver en realitet.

Af disse grunde har mangel på kontakt og deraf for ringe samarbejde i SG-gruppen været forholdsmæssigt større i Søværnet end i de andre to værn.

SSOF vil derfor nu søge at udligne det handicap, som Søværnets SG-gruppe vel altid har haft. Nemlig: manglende eller for lidt kontakt og samarbejde medlemmerne indbyrdes og foreningen og medlemmerne imellem.

Som alle ved, er FOU anerkendt og accepteret af ministeriet og som sådan også FOU's lokalforeninger. Det er så op til de enkelte lokalforeninger selv at sørge for foreningsgangen, den bedste arbejdsfordeling og de rette medarbejdere. Hver lokalforening må selv finde ud af, hvorledes informationen, kontakten og samarbejdet skal foregå, og hvem der skal forhandle foreningens interesser.

Den store forskel, der er på Søværnet contra Hæren og Flyvevåbnet, som jeg lige har givet udtryk for, gør, at vi ikke kan nøjes med de samme midler, som de andre værn

benytter, hvis vi skal arbejde lige så hurtigt, få lige så gunstige resultater og opnå lige så stor tilfredshed.

SSOF er derfor kommet til det resultat, at den bedste løsning vil være, at foreningen har en repræsentant (tillidsmand) i de større enheder og på de større landtjenestesteder.

Formålet er, at repræsentanten for SSOF skal være kontaktperson, være bindeled mellem foreningen og de enkelte medlemmer, samt at han skal virke for godt samarbejde tjenestestedet og SG-gruppen imellem. Ordningen er baseret på, at der via repræsentanten skal gå impulser i begge retninger. Og disse impulser skal komme hurtigt, så der kan smedes, medens »jernet er varmt«.

Det er meningen, at foreningen gennem ham skal holde medlemmerne løbende underrettet om arbejdet i SSOF. Og gennem repræsentanten kan medlemmerne også rette henvendelse til foreningen og fremsætte forslag, komme med kritik o. lign. Ligeledes kan SSOF gennem repræsentanten indhente nødvendige oplysninger og gennem ham forhandle opståede problemer på tjenestestedet.

Derfor må det heller ikke være tilfældigt, hvem der som repræsentant for SSOF skal forhandle eller forhandles med. På mange tjenestesteder er det imidlertid således, at chefen kun vil henvende sig til »ældste OS«. Men hvem siger, det er ham, som bedst kan varetage medlemmernes og tjenestestedets interesser. Hvorfor skal »ældste OS« tvangsindlægges hvergang. Han har måske slet ikke den interesse i tjenesten og det initiativ, der er nødvendigt, for at få opgaverne løst på bedste måde. I så fald er det ikke den rette mand at pålægge et hverv som talsmand eller repræsentant for foreningen. For har han ikke den rette ånd, vil han være til skade for foreningen, medlemmerne og ikke mindst for det pågældende tjenestested.

Ude på tjenestestederne vil man nok i starten »overse« re-

præsentanten, men efterhånden, som han bliver en realitet på alle større tjenestesteder, vil det til sidst blive en selvfølgelighed først at henvende sig til ham.

Så vi må nu se at få hænderne op af bukselommerne og få valgt SSOF's repræsentanter på alle de større tjenestesteder.

Et udvalg er i øjeblikket igang med udarbejdelse af det materiale, som skal fare hos hver enkelt repræsentant. Det bliver en mappe indeholdende: af- og tilgangslistor, adresseændringslistor, løn- og bonusoversigter, bestemmelser og direktiver vedr. beregning af de nye tillæg m. m. Og evt. også et gavevåbenskjold eller en mindre ting til brug ved repræsentative lejligheder.

Er vi først nået så langt, vil SG'erne i Søværnet bestå af en fast og solid gruppe med en snæver kontakt og et godt samarbejde, der resulterer i, at de små irriterende problemer slet ikke opstår og de lidt større meget hurtigt løses.

Og dette igen give sig udslag i bedre uddannelse, bedre arbejdsvilkår og større tilfredshed.

Alle kan vel se, at det er vor egen styrke, vi forringer yderligere, såfremt vi ikke får valgt den repræsentant for SSOF, som vil være det fundamentale og vigtigste led i foreningen. Men vælg ham så hurtigt som muligt, og giv foreningen skriftlig besked om, hvem I har valgt.

P. Henriksen, OSIT.

Ovenstående er indsendt af tillidsmandsudvalgets formand. Det er altså ikke en ny ordning, Henriksen fremfører, men en ny benævnelse, der er indført for tillidsmanden, samt en klar redegørelse for nødvendigheden af, at ordningen skal virke effektiv. Evt. forslag til mappen bedes snarest indsendt til SSOF.

red.

INITIATIV

Er ordet *initiativ* efterhånden blevet et uartigt ord? Det tror jeg ikke. Men det synes at være den almindelige opfattelse, at det er noget, foreningen udøver i medlemmernes interesse. Dette kan ikke være rigtigt. Foreningen er til for medlemmernes skyld, men foreningen må også have et vist krav på interesse fra det enkelte medlems side.

Dette gælder især, når man ønsker en sag eller en ting afgjort ved foreningens mellemkomst. Sagens natur er her uden betydning, det er initiativet til en sags rejsning og gennemførelse, vi vil have præciseret. Initiativet må komme fra den eller de medlemmer, der er involveret i sagen, og resultatet afhænger så af det initiativ, der bliver udvist under sagens gang.

Det første blussende initiativ har jo den kedelige egenskab, at det ret hurtigt visner hen, hvis man ikke netop er forberedt på også at skulle vise udholdenhed for at føre sagen helt igennem og få en afgørelse ved den rette instans. Det er undertiden noget, der tager tid, og det kræver sin mand, vedblivende, måske gennem længere tid, at holde interessen ved en sag, for stadig at holde den »varm« på den ofte lange vandring gennem »kontorjunglen«.

Det er blevet min erfaring, at vel bliver der taget initiativ fra medlemmernes side, men det sker i alt for mange tilfælde, mens blodet er »kommet i kog«. Når noget sådant sker, er det for de fleste mennesker svært at danne sig et objektivt syn på en sag, og man ønsker sagen rejst omgående. Det sker som regel ved, at man fatter en telefon og ringer til den nærmeste, som man ved beskæftiger sig med foreningssager, og fyrer det hele af i hovedet på ham.

Den mand, der reagerer på en sådan sag og prøver på at løse den, vil meget hurtigt komme til kort. Årsagen er simpelthen den, at sagen ikke er tilstrækkeligt eller overhovedet ikke underbygget. Man har med andre ord fået stanget en limpind ud. Det viser sig også mange gange, at den slags »hastesager« er en storm i et glas vand. I andre tilfælde vil der ske det, at når sagen har gået sin gang og endelig kommer op til afgørelse, er de, der har rejst sagen, ikke længere så ivrige til at tale, som da sagen blev rejst, eller også siger man: »Det kører jo meget godt nu, alligevel.« Man har endog set tilfælde, hvor man ikke længere ville stå ved det talte ord, når den endelige afgørelse skulle træffes. På den måde har man sat sagsbehandlerne i forlegenhed, idet sagen på det tidspunkt »mørklægges« af de, der har rejst sagen.

En sådan fremgangsmåde vil til enhver tid skade en hvilken som helst forhandling, I det lange løb vil det skade ens omdømme og sløve interessen for de sager, der senere vil blive forelagt. Det må ikke ske. Skal der rejses en sag eller et spørgsmål afgøres, må det være vel underbygget.

Jeg tror ikke, der er noget sundere end at vente en dag eller to med at lade »Sorteper« gå videre. I mellemtiden kan man så nå at få den gennemdrøftet med ligestillede, og eventuelt nå at få samlet de oplysninger, der måtte være nødvendige for at kunne indføre udenforstående i sagen. Først derefter lader man sagen gå på papiret. Når sagen er kommet dertil, er det i de fleste tilfælde lettere at danne sig et objektivt syn på den. Med hensyn til oplysninger vedr. sager er det næsten altid noget mangelfuldt. De mennesker, der skal føre sagen, må nødvendigvis kende alle sider af sagen, såvel positive som negative, så det kan ikke nytte at putte noget under stolen her. Det er halsløs gerning at gå til en forhandling uden at vide, hvilke modargumenter, den anden part har.

Konklusionen af dette må altså være, at hvis man ønsker en sag rejst gennem foreningen, må man for det første prøve at holde hovedet koldt, for det andet vente, til man er i stand til at samle de oplysninger, der er nødvendige, og til sidst søge at få et så objektivt syn på sagen, som det er menneskeligt muligt, og så først sætte sig ned og *skrive* til foreningen. Skrivelsen må være så klart affattet, at de mennesker, der kommer i berøring med sagen, ikke kan komme i tvivl om, *hvad* det er, man ønsker rettet, og *hvordan* man ønsker det gjort.

Hans Bjerggaard Nielsen.

A PROPOS »GØSEN«

I sidste nummer af »Gøsen« lægger OS Ludewig klart op til debat om vore to overenskomster med FOU; jeg skal på nuværende tidspunkt undlade at fremkomme med synspunkter for og imod dette.

Jeg synes blot at have konstateret, at medlemmerne ikke viser »Gøsen« den interesse, der kunne være ønskelig. Her tænkes bl. a. på de alt for få artikler og indlæg, der tilsyneladende tilflyder redaktionen af »Gøsen« fra medlemmerne. Hvis denne konstatering er korrekt, så er der for mig ingen tvivl om, at OS Ludewigs ovennævnte forslag, hvad angår »Gøsen«, nok vil komme til at nyde fremme og måske blive vedtaget på den kommende generalforsamling.

Nu kan man selvfølgelig sige, at der er ansat en redaktør af »Gøsen«, for at denne skal fylde bladet med stof af enhver art. Det er imidlertid ikke helt rigtigt, for »Gøsen« råder jo som bekendt over fire sider i FOU-bladet, og disse fire sider er først og fremmest medlemmernes, hvor man skal have lejlighed til at fremkomme med artikler og indlæg af enhver art, der kan tænkes at være af interesse og af oplysende karakter for foreningen og ens kolleger.

Det kan ikke nytte, at man slår sig til tåls med, at »de andre« nok indsender stof til »Gøsen«, for ud fra den betragtning har man allerede på den måde været medvirkende

til, at »Gøsen« ikke får det indhold, som den enkelte kunne tænke sig.

Med dette indlæg mener jeg at have startet op, således at der i de kommende numre af »Gøsen« forhåbentlig vil blive mange gode og saglige artikler at læse, således at SSOF stadig vil være i stand til at vise sit ansigt også på dette område.

Holmbech.

KONTRAKTFORLÆNGELSE

Ved skrivelse af 3. januar d.å. har Søværnskommandoen tilskrevet SSOF således:

»Til Søværnets sergent- og oversergentforening.

Emne: *Kontraktforlængelse for oversergenter.*

Ref.: SSOF skrivelse nr. B.88/1963 af 25. sept. 1963.

Under henvisning til ref. har Søværnskommandoen (SVK) til Forsvarsministeriet (FMN) indstillet om bemyndigelse til at dispensere fra de i K.F.F. B.23-1960 givne bestemmelser, således at oversergenter ved søværnet vil kunne antages til yderligere frivillig tjeneste, indtil endelige bestemmelser for ansættelse af seniorsergenter foreligger.

Ved skrivelse af 12. decbr. 1963 har FMN herefter anmodet SVK om at fremsende eventuelle ansøgninger fra oversergenter, der ønsker dispensation fra ovennævnte bestemmelser med henblik på ansættelse som seniorsergenter. Ansøgningerne er ønsket fremsendt med SVK udtalelse om de pågældendes egnethed til ansættelse som seniorsergenter.

I samme skrivelse har FMN videre bestemt følgende:

»For så vidt angår det af Søværnets Sergent- og Oversergentforening fremsatte ønske om et generelt tilsagn om yderligere 1/2 års frivillig tjeneste for sådanne oversergenter, som ikke måtte opnå ansættelse som seniorsergenter, skal FMN meddele, at såfremt det til sin tid af hensyn til de respektive oversergenters overgang til civil beskæftigelse måtte vise sig særligt påkrævet, vil spørgsmålet om en sådan antagelse efter ansøgning i hvert enkelt tilfælde blive taget op til overvejelse.«

E B

sign. / E. Wolfhagen, kommandør,
afdelingschef ved Søværnsstaben.«

SSOF skal til overstående bemærke, at oversergenter, der iflg. K.F.F. B.23-1960 er ved at være så gamle i tjenesten, at de snart når den i K.F.F. nævnte levealder subsidiært højeste tjenestetid, snarest personligt skal indsende ansøgning til FMN om dispensationen, da det endnu er uvist, hvornår seniorsergenter indføres i praksis i Søværnet.

Fra SVK BEF. 1/64:

»På givne foranledning henledes opmærksomheden på, at der i forbindelse med frirøelse til hjemmet under udstationering (jvf. K.F.F. B.11-1962) ikke kan ydes godtgørelse for udgifter til taxakørsel.«

Obs. - Obs. - Obs.

Lad mig for første og forhåbentlig sidste gang rette en kraftig appel til samtlige SSOF medlemmer om for fremtiden at overholde pligten til at holde foreningen underrettet om *adresseændring, navneændring, chargeændring* og lign., således at der ikke spildes unødigt tid på dette lille men dog meget vigtige område i foreningsarbejdet.

Det er jo nemt og ligetid at komme i forbindelse med undertegnede, idet jeg som før omtalt har den ene af foreningens to telefoner, således at man nu har mulighed for at indtelefonere sine ovenfor nævnte *ændringer*. Hvis man ikke har mulighed for at komme i nærheden af en telefon, findes der som bekendt nogle sider i den udmærkede lommebog til at rive ud og sende til foreningens eller min adresse, forsynet med de foretagne ændringer.

Kartoteksføveren.

Fra »Berlingske Tidende«, 16. jan. 1964:

Forsvarsministeriet burde rationaliseres, mener officerskredse.

Mens forsvarstabens rationaliserings-undersøgelser står på, diskuteres sagen mellem officererne, og der ventes i spænding på undersøgelsesresultaterne.

Spørgsmålet om en rationalisering af forsvarets øverste ledelse har, siden det fremkom i december, været samtaleemne i officerskredse. Officererne er selv i udpræget grad tilhængere af en rationaliserings gennemførelse, og mens forsvarstaben arbejder med sagen, gør hver enkelt sig sine tanker.

Mens der er enighed om, at en rationalisering bør finde sted, er der imidlertid ikke enighed om på hvilke områder. En af de teorier, man oftest hører fremsat, går ud på, at det sted, hvor der i virkeligheden burde rationaliseres, er i Forsvarsministeriet og ikke i værnskommandoerne.

Det man fra officersside ønsker, er at komme såkaldt »dobbelt arbejde« til livs, idet man mener, at der i de ministerielle kontorer ofte laves nøjagtigt det samme arbejde som i værnskommandoer og forsvarsstab.

— I andre lande kan man se, at værnskommandoerne er dele af ministeriet, siges der. Det er de ikke i Danmark, og det er denne dobbelthed, der gør, at alt for mange mennesker beskæftiger sig med de samme ting. Man burde lade forsvarschef og værnschefer rykke op i ministeriet og arbejde der ved siden af en civil afdeling. *Det ville være rationalisering, og det ville medføre, at værnscheferne fik direkte kontakt med — og blev direkte ansvarlige overfor — ministeren.*

Ikke som nu, hvor det ofte er tilfældet, at når en værnschef, der har ansvaret for værnets hele brugbarhed, har afgivet sin indstilling i en sag, er næste trin, at en officer — med mindre erfaring og uden ansvar — over for ministeren udtaler *sin* mening om samme sag efter at have ofret tid og arbejde på at behandle den. Det burde være naturligt, at sagen gik direkte fra værnschefen til ministeren.

Der nævnes som dansk eksempel på en sådan ordning, at søværnschefen før krigen tillige var direktør for marineministeriet, hvilket fremhæves som forbilledligt.

Dette er et af officerernes hovedsynspunkter, men debatten bevæger sig ofte ind i andre spor, og der ventes i alle kredse med spænding på resultaterne af det arbejde, som udføres af forsvarsstaben på at finde frem til områder, hvor en rationalisering skulle være mulig.

-benø.

FORFLYTTELSE

Da en del medlemmer har henvendt sig til foreningen vedr. spørgsmål om forflyttelse, skal her i korthed nævnes den regel, der volder mest besvær. K.F.F. B.10-1962 siger bl. a.:

»Når et ophold på et tjenestested må antages at ville vare mindst 2 år, skal dette tjenestested — medmindre FMN træffer anden bestemmelse — over for den pågældende anvises som fast tjenestested.«

Det er altså ikke en garanti for, at man får 2 års tjeneste på tjenestestedet, når man forflyttes til det nye tjenestested.

Forflyttelse er altså sket, fordi man påregnede, at tjenesten ville vare mindst 2 år, men den kan altså annulleres før, såfremt forholdene taler herfor (f. eks. optagelse på special-officersskole).

Dette indebærer ikke, at den forflyttede kan få modregnet time- og dagpenge m. v., da forflyttelse ikke sker på denne baggrund, men udelukkende på et sagligt grundlag.

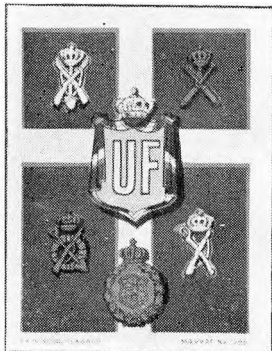
Sluttelig skal man erindre medlemmerne om, at kontraktansat personel skal have en kontrakt på over 2 år (altså som absolut minimum 2 år og 1 dag), såfremt bestemmelserne kommer til anvendelse, da man i modsat fald som bekendt betragtes som forflyttet efter 14 dages tjeneste på det nye tjenestested.

REPRÆSENTANTSKABSMØDE

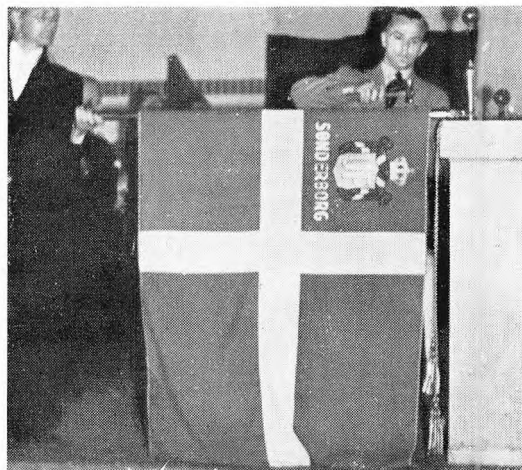
Jubilæumsårets repræsentantskabsmøde afholdes på FREDERIKSBERG SLOT, København, lørdag den 25. april d. å. Hovedbestyrelsesmøde afholdes samme sted den 24. april.

I anledning af jubilæet har klf. KØBENHAVN arrangeret aftenfest lørdag den 25. april kl. 19,15 i KB-Hallen's pejsesal. Der er lagt op til en smuk og fornøjelig fest, hvor medlemmer fra hele landet med damer kan fejre jubilæet på værdig vis. Der forventes stor tilslutning til denne fest, hvor gamle og unge, tjenstgørende og hjemsendte, kan fejre dagen og de første 25 år. Der er jo vitterligt noget at feste for.

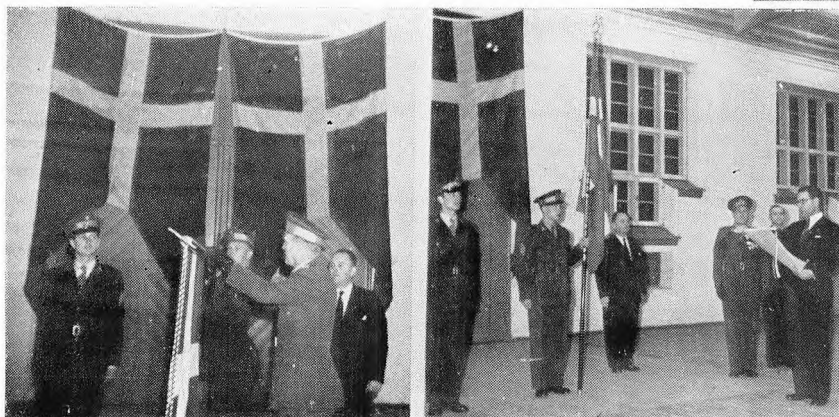
»Gøsen« redigeres af OS IT J. Ludewig, Gernersgade 19, K. — Indlæg til næste nr. indsendes senest den 20. ds.



Organisationens første mærkat, udsendt i 10.000 ekspl., trykt i 4 farver.



Lkf. »Sonderborg« indvier sin fane skænket af hovedforeningen som tak for største salg af lodsedler.



Faneindvielse i Ikf. »Vestsjælland«.



Faneindvielse af Ikf. »Karup«. Fanen skænket af »Danmarkssamfundet«.

Faneindvielse i Ikf. »Sydsjælland«. Fanen skænket af »Danmarkssamfundet«.

VI ØNSKER

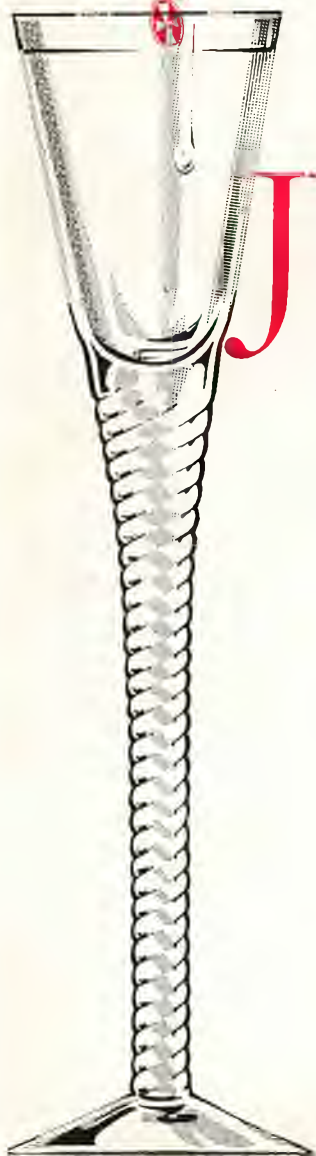
TIL LYKKE

I

AALBORG

JUBILÆUMS

AKVAVIT



AKTIESELSKABET

DE DANSKE SPRITFABRIKKER